

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06(57) 460 023
boldoghazihirek@gmail.com
www.jaszboldoghaza.hu

2021. DECEMBER

22. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT

Boldog karácsonyt!

*Jászboldogháza Község Önkormányzata nevében szeretetben gazdag,
békés karácsonyt és boldog új évet kívánok Mindenkinek!*

Szűcs Lajos
polgármester

*Kedves Olvasóinknak boldog, békés karácsonyi ünnepeket
és örömteli, szép új esztendőt kívánunk!*

Konkoly Béláné Papp Izabella
Zrupkó Ferencné Gerbát Károly

Leköszönő...

Tisztelt Boldogházi Lakosok!

Ez úton tájékoztatom Önöket, hogy 2021. 12. 15-én Jászboldogháza polgármestere tisztségemről lemondtam.

Pár hónappal ezelőtt még nem gondoltam, hogy így lesz vége, nem így terveztem. Valamikor a mezőgazdaság volt az életem, szántottam, vetettem, a természet közelsége volt a

mindenem. Aztán 2002-ben rábeszéltek, induljak el az őszi önkormányzati választásokon. Október 20-án még a búzavetést hengereztem, amikor este a megválasztásomat ünnepeztük. Akkor is nagy változás volt az életemben. Megtiszteltetés volt ez a két évtized, amelyben a falunkért, Jászboldogházáért első emberként dolgozhattam.

Az önkormányzati élet, a mindennapi feladatok rohanóan görgetik az idő kerekét belülről, ahol sokszor összefolynak a hétköznapiak a hétvégékkel, a nappalok az éjjelekkel.

Köszönettel tartozom Önöknek, lakosoknak, vállalkozóknak, civil szervezeteknek, cégeknek, kollégáknak, munkatársaknak! Ha visszatekintek egy-egy pillanatra, úgy gondolom, fantasztikus dolgokat valósítottunk meg együtt, jó volt ebben a csapatban vezetőként dolgozni! Az elmúlt évek bebizonyították, hogy minden helyzetre találtunk megoldást, hogy sok kis lépéssel is lehet előre haladni, a közösségek együttműködésében varázslatos erő lakozik. A legfőbb célki-

tűzésem is teljesült, hiszen egyre többen szeretünk itt élni Jászboldogházán, a letelepedő fiatalokban ott rejlik a jövő, a születendő gyermekek száma három évtizedes rekordokat döntöget!

Persze soha nem szabad csüggedni, mert mindig vannak új feladatok, új kihívások, amikkel szebbé és jobbá tehetjük településünket! Az élethez jó és rossz dolgok is tartoznak, akkor is, ha ezt nehezen fogadjuk el. Egy hirtelen haláleset következtében barátaim felkérésére úgy döntöttem, visszatérek a mezőgazdaságba, amitől sosem tudtam teljesen elszakadni, valóban „földhöz kötött”-nek érzem magam. Nehéz döntés volt, melynek eljött az ideje.

Nem búcsúzom el senkitől, mert nem megyek sehová, itt-hon maradok Jászboldogházán. Bízom benne, hogy a jövőben más szerepekben szolgálhatom még az itt élőket, a falut, amely a miénk, hiszen számunkra van múltja, jelene és jövője is! Egyszer talán hosszabban is megírom gondolataimat és érzéseimet, melyek az elmúlt két évtizedről kavarognak most bennem. Ez úton is felajánlom segítségemet, hogy önkormányzatunk jövőbeli vezetőit támogatni fogom a közösség érdekében végzett lelkiismeretes, becsületes, szorgalmas munkában!

„Egy álom csak egy álom, egészen addig, míg úgy nem döntesz, hogy igazzá teszed!”

Harry Styles

Jászboldogháza, 2021. 12.15.

Szűcs Lajos

Polgármesteri tájékoztató

Belvíz-csapadékvíz csatorna felújítása

2021 októberében befejeződött a pályázati támogatás segítségével megvalósított A1 jelű csapadékvíz csatorna rekonstrukciója. A beruházás mintegy 8,5 km hosszúságban a belterületet és a külterületet is érintve valósult meg, a mintegy 60 éves mű felújításával. A csatorna kotrása, mélyítése mellett kicserélésre kerültek a tönkrement átereszek, műtárgyak, melyek nem tudták már kellő hatékonysággal ellátni a feladataikat. A csatorna különböző pontjain 4 db zsilip is megépítésre került, melyek a szabályozhatóságot biztosítják. Ezenkívül több helyen új nyomvonalon került elhelyezésre vagy lecsövezésre a csatornaszakasz, hogy észszerűen és zavartalanul működhessen a következő évtizedekben. Az összességében 200 millió Ft-os beruházás az elmúlt évtizedek legnagyobb projektje volt az önkormányzatnak, mely nagyon fontos, az élet és vagyonbiztonságot növelő lépésnek számít. Ennek a beruházásnak a következő fejezete lesz az utcákban lévő csapadékvíz árkok felújítása, mely ebbe a hálózatba vezetheti bele a csapadékvizet, így kerülhet zavartalanul elvezetésre.

Látogatóközpont építése

A Kemping területére tervezett látogatóközpont megvalósításához sikeres pályázat után a közbeszerzés lebonyolítása van folyamatban. Az elmúlt időszakban jelentkező építőipari áremelkedés következtében egyértelműen látszik, hogy a 2 évvel ezelőtti tervezett költségvetés nem lesz elegendő a megvalósításhoz. Ennek értelmében a lehetőségeket kihasználva póttámogatási igényt nyújtottunk be az önkormányzat részéről a támogató felé, melynek elbírálása jelenleg folya-

matban van. Ennek a feltétele lesz a beruházás megvalósulása, hiszen az önkormányzat nem tud több tíz millió forint önerőt biztosítani ilyen turisztikai jellegű építkezéshez. A bírálatra és a döntések meghozatalára várhatóan 2-3 hónapon belül sor kerül, és optimális esetben akár február- márciusban elkezdődhet az építkezés, melynek megvalósítási határideje 2022. év vége. A beruházás során építendő épület egyrészt állandó kiállítási helyszíneként szolgál, másrészt egyéb rendezvényeknek biztosíthat megfelelő infrastruktúrát.

Figyeljünk egymásra karácsonykor is!

Kedves Boldogházi Lakosok!

Az önkormányzat részéről ebben az évben is törekedtünk minden korosztálynak megfelelő szociális ellátásokat, azon felül önként vállalt szolgáltatásokat is biztosítani. Ez akkor tud jól működni egy ilyen kis településen, ha folyamatosan megfelelő információkhoz jutunk, melyekben Önök is sokat segítettek nekünk az elmúlt időszakban is. Segítenek abban, hogy figyelnek ismerőseikre, szomszédaikra, és jeleznek felénk, ha valaki segítségre szorul, akár a jelenleg nehézségeket jelentő vírusos megbetegedések miatt. Kérem, figyeljünk erre mindnyájan a közelgő ünnepek alatt is, hiszen, ilyenkor lelassul az élet, kevesebbet mozognak az emberek, talán nem tűnik fel annyira, ha valaki lebetegszik, nem tudja ellátni saját magát. Kis településünk nagy előnye, hogy ismerjük egymást, ismerjük a szomszédainkat, tudjuk, ki az, aki segítség nélkül maradhat. Figyeljünk egymásra, és ha kell, jó szóval vagy cselekedettel szebbé tudjuk tenni az ünnepeket!

Szűcs Lajos
polgármester

Jászboldogháza új jegyzője

Kedves Jászboldogháziak!

Nagy szeretettel és örömmel köszöntök minden jászboldogházi lakost! Kiss Csaba vagyok, a község új jegyzője.

Büszkeséggel tölt el, hogy Jászboldogházáért, a jászboldogháziakért dolgozhatok a jövőben!

Szeretnék röviden bemutatkozni Önöknek:

Szolnokon születtem 1971-ben.

Itt is érettségiztem.

A sorkatonai szolgálatom letöltése után 1994-ben a Jászberényi Rendőrkapitányságon kezdtem dolgozni. Szolgálati időm alatt elvégeztem az Államigazgatási Főiskolát és a Rendőrtiszti Főiskolát. Az Igazgatásrendészeti Osztályon a fegyvertartási engedély és a vagyonvédelmi igazolványok kiadása volt a fő feladatomban. Valószínű, több helyi lakossal is találkoztam munkám során.

2010-ben elfogadtam egy jászberényi vállalkozás aján-

latát és egy rövid megszakítással ez idáig náluk dolgoztam.

Az elmúlt években egyre erősödött bennem az az érzés, hogy szeretnék újra a közigazgatásban dolgozni.

Amikor értesültem a jegyzői pályázatról, nagy örömmel és lelkesedéssel nyújtottam be jelentkezésemet a jegyzői munkakörre.

Amikor értesültem pályázatom pozitív elbírálásáról, nagyon megörültem!

Bízom benne, hogy meg tudok felelni az elvárásoknak, és a Polgármester Úrral, a település kép-

viselőivel, a hivatal dolgozóival közösen sikeresen tudunk dolgozni Jászboldogházáért!

Mindenkinek jó egészséget kívánok!

Üdvözlettel:

Kiss Csaba

Jásztelek Közös Önkormányzati Hivatalának Jegyzője

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2021. október 15-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

Jászboldogháza Község Önkormányzatának Képviselő-testülete úgy döntött, hogy az önkormányzat biztosítja a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program keretén belül támogatott „Jász látogatóközpont kialakítása Jászboldogházán a térség természeti értékeinek bemutatására, valamint turisztikai vonzerejének fejlesztésére” TOP- 1.2.1 -1 6-JN 1-2019-00011 azonosítószámú projekt megvalósításához szükséges - támogatáson felüli – többletforrást.

Beszámoló a 2021. november 24-i soros képviselő-testületi ülésről

A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az egészségügyi alapellátásról szóló 8/2016. (IX. 13.) Önkormányzati rendelet módosítását.

Jászboldogháza Községi Önkormányzatának Képviselő-testülete megtárgyalta és elfogadta a 2022. évi belső ellenőrzési tervet.

A képviselő-testület határozatot hozott a Magyar Állam tulajdonában és a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság vagyonkezelésében lévő Jászboldogháza 528; 513; 431; 457/2; 475/5; 366/1 helyrajzi számokon felvett, kivett csatorna megnevezésű, ingatlanok 1/1 tulajdoni hányadának ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról.

A képviselő-testület úgy döntött, hogy a Vidékfejlesztési Operatív Program keretén belül támogatási kérelmet nyújt be a Kisméretű infrastruktúra fejlesztése a vidéki térségekben Külsőterületi helyi közutak fejlesztése, a VP6-7.2.1.1-21 kódszámú pályázati felhívásra. Döntött a képviselő-testület a Bursa Hungarica Önkormányzati Ösztöndíj pályázat keretén belüli támogatásokról.

Kiss Csaba
jegyző

Ötletláda

Kedves ötletelők és olvasók!

Az idei évben az ötletládánk nem volt tele, ezért nem jelentkeztünk sűrűbben. A teljesség igénye nélkül válaszolunk azokra a kérdésekre, amelyek hasznosak és építő jellegűek voltak.

Sajnos több, ötletládába érkező papír panaszt fogalmazott meg, vagy személyeskedő hangnemben születt. Ezekre sem most, sem később nem vagyunk hajlandóak válaszolni. Az egymás mellett élés nem abból

áll, hogy személyes problémának, sérelmeknek, politikai hovatartozásunknak adunk itt hangot, név nélkül. Azokat lakossági fórumokon vagy személyesen tegyék fel.

Több olyan vélemény is érkezett a dobozba, ami nem önkormányzati hatáskör, hanem valamilyen szolgáltató, magánszemély vagy céges ügy, amelybe beleszólásunk nincs, így azokat, bár megbeszéltük, az újságba személyiségi jogok vagy a GDPR törvény megsértése miatt nem kerülnek megválaszolásra.

„Ötletek”:	Válaszok:
A Portelek felé vezető út kátyús, nehéz rajta közlekedni.	A kátyúkat feltöltötték, viszont az út állapota miatt rendszeres odafigyelést igényel.
Emeletes házak tövében egy omladozó épület veszélyes az ott közlekedőkre nézve.	Bontása folyamatban van.
Gyógyszertári panaszok.	Mi csak az épületet adjuk bérbe. Az üzemeltetést vállalkozó végzi, amire az önkormányzatnak nincs semmilyen ráhatása. A saját pénzéből tölti fel a készleteit, gyógyszereket. Mi örülünk neki, hogy van a településen működő gyógyszerár.
Régen létezett olyan határozat, hogy az utcán nem lehet tárolni semmit. Építkezés esetén lehetett közterület használatot kémi, mely meghatározott ideig ingyenes volt, utána használati díjat kellett fizetni. Némelyik utca úgy néz ki, mint egy gépállomás, ez veszélyes, és rontja az utcaképet.	Létezik közterület használat, a nyáron felszólítást is kaptak azon lakosok, akik így használták a közterületet. A közterületen a parkolás érvényes műszakival, rendszámmal rendelkező gépjárművel lehetséges, ha tábla nem tiltja.
Nekem olyan ötletem lenne, hogy a lakosság részére a használt sütőolaj gyűjtésére lehetne kukát/kukákat kihelyezni akár az önkormányzat udvarára is. Máshol láttam már ilyet meghirdetve. Nem tudom, milyen feltételei vannak ennek, de szerintem a környezet effajta szennyezését tudnánk ezzel csökkenteni.	Lakossági kezdeményezésre (ötletláda) Jászboldogháza csatlakozott a használt sütőolaj és zsiradék gyűjtési programhoz. A lakosoknak lehetősége van a használt sütőolaj és zsiradék gyűjtésére és kidobására a Piactéren elhelyezett sárga kukába. FIGYELEM!! A kukába csak lakossági használt sütőolaj és zsiradék helyezhető el lezárt pet-palackban vagy zárt befőttesüvegben!
Szükséges lenne a kerti hulladékok és az avarégetés problémájára megoldást találni, hiszen jelen esetben tilos. És nem a több havonta az elszállítás a megoldás. Konténerek kihelyezése a településen és annak elszállítása 10 naponta.	Ugy gondoljuk, hogy a legjobb megoldás a helyben komposztálás lehet. Mivel a konténeres megoldás túl drága. A REGIO-COM Kft. árlistájából másoltam ki: Konténer bérleti, rendelkezésre állási díj: 30 000 Ft/ Db. + ÁFA, Zöld hulladék (biológiailag lebomló) társulási településről: 6 Ft/ Kg + ÁFA. Forráshiány miatt külön konténereket nem tudunk finanszírozni erre a célra.
Gyakrabban lehetne elektromos hulladék gyűjtés.	Eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy az évente egyszeri ingyenes szállítás elegendő. Hulladékkezelés viszont nem a mi feladatunk. A REGIO-COM Kft. árlistájából másoltam ki: Konténer bérleti, rendelkezésre állási díj: 30 000 Ft/ Db. + ÁFA. Plusz a lerakási díj a lerakott anyag meghatározása alapján. Az NHKV Zrt. felé elszámolandó közszolgáltatás körébe tartozó hulladékok (HAK 20.03.01., 20.03.07., 20.02.01..) esetében az ártalmatlanítási díj: 6 m3 konténer: 21 000 Ft + áfa (3,5 Ft/liter) 10 m3 konténer: 35 000 Ft + áfa 20 m3 konténer: 70 000 Ft + áfa
A játszótér nagyon rossz állapotban van. Azonnali átfestése, megjavítása indokolt lenne, egy esetleges bővítés, fejlesztés is elkelne már.	Ez az ötlet is megvalósításra fog kerülni, mert nyertes pályázatunk van rá. Sajnos az eszközbeszerzés a jövő évben fog megvalósulni. Addig is kérem a lakosokat és gyermekeiket, hogy rendeltetésszerűen használják az eszközöket.
A nyári strandszezonnal is érdemes lenne foglalkozni, hogyan lehetne megelőzni az előző évben kialakult áldatlan állapotokat. A falu bővelkedik kisgyerekes családokkal, akik szívesen töltenék itt helyben az időt, de azon körülmények közé nem szívesen megy ki az ember. Esetleg árát emelni a nem helyi lakosoknak?	Hosszasan tárgyaltuk ezt az idei évben is, és napirendben van. Kértünk sok külsős segítséget. Megnéztük más településeket, hogy csinálják. Az új ötleteket beépítjük a működtetésbe.
Jó lenne a faluba szív alakú kupakgyűjtő!	Ez többször felmerül a lakosok között, sajnos forráshiány miatt sem elkészíteni, sem üzemeltetni nem tudjuk. Ráadásul a mostani állapotok szerint még egy teli gyűjtőben gyűjtött kupak értéke a szállítás költségét sem fedezné. Ha valaki csinál „örökbefogadja”, elszállítja, akkor szívesen keresünk neki helyet valahol.

Nagyon szépen köszönjük a közösségi életet javító, támogató ötleteket! Szívesen várjuk a továbbiakban is!

Készítette a képviselő-testület nevében:

Szendrei Péter

SAJTÓKÖZLEMÉNY

JÁSZBOLDOGHÁZA A1 JELŰ FŐGYŰJTŐ CSATORNA KAPACITÁS FEJLESZTÉSE

Jászboldogháza Községi Önkormányzat támogatási kérelmet nyújtott be a TOP-2.1.3-16-JN1-2019-00005 kódszámú, „Jászboldogháza A1 jelű főgyűjtő csatorna kapacitás fejlesztése” címen.

A szerződött támogatás összege: 199,95 millió Ft

A támogatás mértéke: 100%

A megvalósult beruházás a pályázati felhívás szerint a település belterületének mentesítését szolgálja, és a Zagyva folyó irányába történő vízelvezetés hatékonyságát növeli.

Mivel Jászboldogháza fiatal település, az 1963-1970 árvíz idején alakult és népesült be a falu a környező tanyavilágból, a belterületen lévő csatornarendszer még a település beépülése előtt megépült.

Ez a csatornarendszer szolgálta a falu belterületének mentesítését, de az elhanyagolt, rendezetlen állapotoknak köszönhetően feladatát már nagyon kis hatékonysággal látta el.

A rendszer teljes szakasza felújításra, kotrásra került, számos új műtárgy (zsilip, akna, átereszt) került megépítésre. Fontos tény, hogy ezen A1-jelű csatornarendszer, mely a faluból a Zagyva felé vezeti a vizet, összesen több mint 9 km hosszú, több mint 80 db ingatlant érint.

A projekt befejezése: 2021. november 30.

A projekt a Széchenyi 2020 program keretében valósult meg.

A projektről bővebb információt a www.jaszboldoghaza.hu oldalon olvashatnak.

További információ kérhető:

Jászboldogháza Községi Önkormányzat

Tel.: +36-57/460-011

E-mail: hivatal@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

Európai Unió
Kohéziós Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

TÁJÉKOZTATÁS

fogorvosi ügyeleti ellátás biztosításáról

Értesítjük a Község lakosságát, hogy 2020. április 1- től Jászboldogháza Községi Önkormányzata is csatlakozott a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulás által koordinált (sürgősségi) fogászati ellátáshoz.

HELYPE: 5000 Szolnok, Mórá Ferenc út 9.

Fogorvosi ügyelet ellátója: Dr. Abkarovics Dentál Bt.

A fogorvosi ügyelet ideje pihenő- (szombat, vasárnap) és ünnepnapokon: 07:00-15:00

TELEFON elérhetősége: 56/429-937

Jászboldogháza, 2021. 12. 07.

Szűcs Lajos

polgármester

Jászboldogháza Községi Önkormányzat

Az Egyházközség hírei

Szent Vendel tisztelete: a jószágtartók védőszentjének ünnepe egyházközségünkben

Soós Tamás érseki tanácsos, esperes, plébános egyházközségünkben éveken ezelőtt kezdeményezte Szent Vendel ünnepének méltó megünneplését, építve a korábbi hagyományokra. Az elmúlt években Hubay József címzetes kanonok, címzetes esperes atya mutatott be ünnepi szentmisét, aki tragikus halála miatt már nem lehet közöttünk, nem ünnepelehetett velünk. Szerény személyisége, prédikációiban megfogalmazott útmutatásai még sokunkban élnek. Ebben az évben az

ünnepi liturgiát Muhari Ferenc diakónus mutatta be, aki homíliájában hangot adott a szent tisztelete által a hálaadásnak, és hangsúlyozta Szent Vendel példaadó életútját, mely üzenet a mai kor emberének is. A liturgia ünnepélyes körmenettel zárult, és végül Szent Vendel szobra előtt imádkoztunk. A szentmise nagy érték, találkozás a szentháromságos egy Istennel, a hívő keresztények egysége az Atya, Fiú, Szentlélekkel. A közösségben megélt ünnepet jó hangulatú ebéd követte.

November 20. Világméretű szentségimádás

Több tízezer hívő imádkozott együtt szerte a világon november 20-án, Krisztus Király ünnepének előestéjén. Erdő Péter bíboros és a NEK Titkárság meghívására immár [kilencedik alkalommal](#) tartottak világméretű szentségimádási és imaláncot. Ez a mostani különleges, rendhagyó alkalom volt. „Legyen ez a világméretű szentségimádás a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kegyelmeiért való hálaadás és új lendületvétel! Éljük át ismét Isten megújító szeretetét!” – bátorítottak a szervezők. Európa szinte minden országából csatlakoztak az imalánchoz. Templomokban, kápolnában dicsőítették együtt az Oltáriszentségben

jelen lévő Jézust – otthonaikból is sokan bekapcsolódtak. ***Az idén a mi egyházközségünk is csatlakozott a felhíváshoz.*** Volt ki otthonában, de többen ***a 4 egyházközség részvételével Jászsáoszöntgyörgyön a templomban megtartott szentségimádáson*** vettünk részt. Az ünnepélyes szentségkitétel után Szent Erzsébet litánia, elmélkedés, zenei áhítat és csendes ima közvetítette imádatunkat az Oltáriszentség felé, kérve a Mindenség Királyának áldását életünkre, s hálát adva az elmúlt egyházi év kegyelmeiért, különösen az Eucharisztikus Kongresszus által megélt lelki élményekért.

November 21. Krisztus Király ünnepe

2021. november 21-én, Krisztus Király ünnepén egyházközségünk fiataljaiért mutatta be a szentmisét Tamás atya, a hittanos diákok és szüleik részvételével. Ferenc pápa a 2021-es évet Szent József évnek hirdette. Ez alkalomból tavasszal rajzpályázatot hirdettünk egyházközségünkben, melynek kiállítása a pandémia miatt akkor elmaradt. Most az egyházi év végén került sor a beérkezett 29, Szent József alakját vagy a családot megjelenítő pályamunka kiállítására a templom

előterében. Köszönjük Kisné Kabács Anikó hittan tanárnak a gyermekek buzdítását és a gyerekeknek a szép rajzokat. A rajzok alkotóit egy kis édességgel jutalmaztuk. Ezen a vasárnapon a szentmisén az egyházi zenét az Új Tavasz Együttes szolgáltatta. A jászsági fiatalokból álló egyházi együttes hittel és szeretettel végzett szolgálatát hálásan köszönjük, Isten áldását kérve rájuk, munkájukra, zenei tevékenységükre!

November 28. Advent 1. vasárnapja

Az adventi időszakkal megkezdődött a karácsonyra való felkészülés, mely akkor válik gyümölcsözővé számunkra, ha lélekben is rá tudunk hangolódni az Isteni kised fogadására. Ennek kerete lehet az otthonainkban is elhelyezett adventi koszorú körüli közös gyertyagyújtás, lelki olvasmányok felolvasása, éneklés,

imádkozás. Ezen a vasárnapon mindenki elhozhatta a szentmisére az otthoni adventi koszorút, melyet Tamás atya megáldott, hogy azután az adventi időszakban a körülöttük összegyűlt családokra is szálljon az Úr áldása.

December 5. Advent 2. vasárnapja

Szent Miklós püspök a hit védelmezője, a szegények gyámoltója évszázadok óta az egyik legnépszerűbb szent. Ajándékozó szeretete, jósága, jótékony tetteihez fűződő legendák nyomán alakult ki a mai Mikulás kultusz. Egyházközségünkben is megemlékeztünk a szentről, és Advent 2. vasárnapján a szentmise végén megajándékoztuk a gyermekeket egy-egy mikuláscsomaggal, melyet kicsik és nagyok örömmel fogadtak.

Karácsonyi elmélkedés

„A karácsonyi készüllet aggodalmi (takarítás, ajándékvásárlás, főzés előkészülete stb.) valahogy természetes részei az emberi életünknek mivoltunknak... de vajon elgondoltunk-e már azon, hogy az örömök, az egymásra nevetések, a közös éneklések és maga az ünneplés... hogy ezek a pillanatok is mind az emberi életünk részei? Mária és József tökéletesen lehetnének a mi karácsonyi készülődéseinknek az előképei. Viszontagságok között indulnak a „születés felé”. Gyakorlatilag nincs előkészítve semmi az „ünnepre”, a Gyermekek születésére.

Egy nyirkos, hideg, szolgáltatás-mentes istállóban szállnak meg. És mégis: a lelkükben Ők tökéletesen felkészültek voltak. Mikor Jézus megszületik, a lehető legnagyobb béke, harmónia és öröm uralja a szegényes istállót, és az angyalok kórusa zeng az égből. Ők ugyanis minden „szenvadásukat” fel tudták ajánlani az Úrnak; a Lényegre, a Legfontosabbra figyeltek, a karácsony nem a külsőségekben, hanem *bennük* született meg. Vajon, észre tudom-e venni a karácsonyi készülődés és a Szenteste alatt Jézus, Mária és József életét az enyémekben? Fel tudom-e fedezni, hogy a kopott, hűvös, széljárta istállónkba képes beköltözni a béke, a teljes boldogság? El tudom-e hinni, hogy ha a Lényegre figyelek, és nem a külsőségekre, akkor én is Fényhozóvá tudok válni? Kívánom, hogy ezen Szentestén egy kicsit mi is el tudjunk tekinteni az „istálló” kinézetétől, és engedjük, hogy bennünk is (újra) megszületessen az Üdvözítő!

Forrás: <https://www.donbosconoverek.hu/index.php/elkisege/elmelkedesek/401-karacsonyi-elmelkedes>

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA a gyerekekhez szóló leveléből

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA az 1994-ben meghirdetett

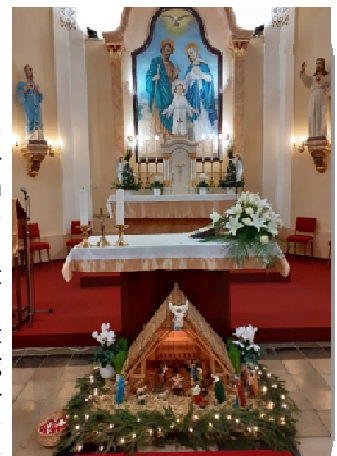
Család Éve alkalmából levélben szólt a gyermekekhez. Az alábbiakban ebből idézünk néhány gondolatot.

KARÁCSONYI LEVÉL A GYERMEKEKNEK A CSALÁD ÉVÉBEN

„Kedves Gyermekek!

... A karácsony egy Gyermekek, egy Újszülött ünnepe. Ezért a ti ünnepetek! Türelmetlenül várjátok és örömmel készültök rá, miközben számláljátok a napokat, talán még az órákat is: mennyi van még hátra a betlehemi szent éjszakáig.a világ minden szegletében készítitek a jászlat, s megpróbáljátok földélni azt a légkört és környezetet, melyben a Megváltó született. Valóban! Karácsony táján a templomban központi helyre kerül az istálló és a jászol. És mindenki sietve indul oda, lelki zarándoklatra, ahogy a pásztorok mentek Jézus születésének éjjele. Majd később, a csillagot követve, a Bölcsek jönnek a távoli Keletről arra a helyre, ahol a világ Megváltója nyugszik. Betlehem éjszakáján minden földrész gyermekei hittől pillantanak az újszülött Gyermekekre, és átélnek karácsony nagy örömet. Anyanyelvű énekeikkel, dalaikkal dicsőítik az Úr nevét. Így árad szét az egész Földön a karácsony titka. Gyöngéd, megható szavak csendülnek föl, zeng az öröme, és egyesül az angyalok énekével, mely a betlehemi jászol fölött hirdeti Isten dicsőségét: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a Földön béke és jóakaratú embereknek”.

Isten szeret titeket, kedves gyermekek! ... Kívánom nektek, hogy örömteli és vidám ünnep lehessen; kívánom nektek, hogy igazán megtapasztaljátok születéteket, testvéreiteket és a többi családtagok szeretetét. Ez a szeretet aztán épp rajtatok keresztül terjedhet tovább, kedves gyermekek, egész környezetetekre, sőt az egész világra. Így fog eljutni a szeretet mindazokhoz, akiknek különösen szükségük van rá, főként a szenvedőkhöz és az elhagyatottakhoz. Mi lehet nagyobb öröm annál, amit a szeretet vált ki? Mi lehet nagyobb öröm annál, amelyet te, Jézus, karácsonykor az emberek és főként a gyermekek szívébe viszel? Emeld föl kis kezéd, isteni Gyermekek, és áldd meg ezeket a kis barátait, áldd meg az egész Föld gyermekeit!

A Vatikánból, 1994. december 13-án

Forrás: https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/hu/letters/1994/documents/hf_jpii_let_13121994_children.html

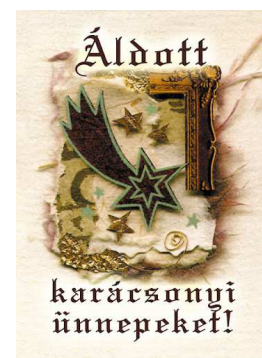
Kedves Boldogháziak!

A 2021-es év végén is hálásan köszönjük nagylelkű adományait, persely és egyházi hozzájárulás formájában. Hálatelt szívvel köszönjük minden segítségüket, támogatásuk bármilyen formáját! A Jó Isten áldása kísérje minden jó szándékú törekvésüket! Kedves Hívek! Nemcsak testi, hanem lelki templomot is szeretnénk építeni, aminek, mint minden megkeresztelt ember, így Te is tagja vagy. Nélküled hiányzik egy téglá az épületből. Jézus szá-

	KARÁCSONYI MISEREND		
	December 24. Szenteste Karácsony vigíliája	December 25. Karácsony	December 26. Karácsony Szent Család vasárnapja
Jászboldogháza	20.30	7.30	7.30
Alattyán	19.00	8.30	8.30
Jánoshida	22.00	9.30	9.30
Jászsós-szentgyörgy	24.00	11.00	11.00

*Kegyelmeiben gazdag Karácsonyi Ünnepeket
és áldott új évet kíván kedves mindnyájuknak*

*az Egyházközség Képviselő-testületének
és munkatársainak nevében:
Tamás atya*

„Karácsony éjszakájának egyedülálló bűvölete több, mint bensőséges hangulat, pillanatnyi elérzékenyült maga feledés: Isten hív általa édes, szinte ellenállhatatlan vonzással erre az istengyermeki életre.”

/Barsi Balázs-Telek Péter-Pál Magasság és mélység – Szent idők/

Összeállította: Bóta-Mizsei Ilona

CIVIL SZERVEZETEK

Évzárás a nyugdíjasoknál

Rendhagyó évet zárunk az idén is. Sajnos a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepségünket ez évben sem tudjuk megtartani. Ennek több oka is van. Vannak közülünk betegek, vannak, akik elkapták ezt a csúnya kórt, és vannak, akik jelezték, hogy nem szívesen vennének részt egy összejövetelen. A vezetőség úgy döntött, hogy a már előre beszerzett kis ajándékokat mindenki odahaza kapja meg. Azok a nyugdíjas tagok, akik az „Öreg oviba” rendszeresen járnak, maguk között felosztva kézbesítik ki tagjainknak a lakásukra az ünnepi köszöntőt.

Nagyon sajnálom, hogy ezt az esztendőt is ilyen kurtán-furcsán kell lezárunk, de fontosabb most az egészség és az, hogy vigyázzunk egymásra.

Kedves nyugdíjas társaim! A vezetőség nevében min-

denkinek „áldott, szeretettel teli” karácsonyt és „békés, egészségben gazdag” új esztendőt kívánok. Egyesületünk ez évben is kapott adó visszatérítésből támogatást. Ezúton szeretném megköszönni minden felajánlónak, hogy egyesületünket jelölték meg a kedvezményezettek között. Köszönöm mindenkinek, akik valamilyen formában hozzájárultak az egyesület működéséhez.

Kedves kisfalunk valamennyi lakosának áldott, békés ünnepeket és boldog új esztendőt kívánok!

Az adózók 1%-os felajánlását továbbra is szeretettel fogadjuk és előre is köszönjük.

Adószámunk a következő: 18337005-1-16

Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete.

Orczi Imréné, egyesületi titkár

Csillagvirág Énekkar Egyesület

Tisztelt Jászboldogházaiak, Újságolvasók!

A cikkünk írását egy idézettel kezdjük, ennek jelentése napjainkban a jelenlegi helyzetben igen fontos, hiszen a Csillagvirág Énekkar Egyesület tevékenységét is nagyon megnehezítette a vírusos időszak.

„A zene, az éneklés óriási ajándék az ember életében, mert nagy ereje van, elvarázsol és megvigasztal”

A több hónapig tartó bezártság után énekkarunk nagy örömmel és lelkesedéssel vetette be magát az újbóli közös éneklésbe, szereplésekbe. Éreztük a dalolás felszabadító és frissítő erejét.

Az egyesületünk fő célja: Jászboldogháza hírnevének hirdetése hazai és külföldi fellépésekkel, kapcsolattartással. Településünk kulturális életében történő tevékeny részvétel.

Ápoljuk a magyar zenei, nemzeti-ségi és népzenei hagyományokat, hiszen amikor népdalt énekelünk, őseink nyelvén szólunk, és egységben élhetjük meg saját egyéni identitásunkat, családjunk és nemzetünk összetartozását. Zenének, a dalnak külön feladata a közösség életerejének ápolása, a lélek erősítése.

Fő célunk továbbá az énekkar tagjai sorába invitálni az énekelni szerető fiatalokat, hölgyeket és urakat!

Ebben az évben a tervezett próbák, fellépések nagy része megghiúsult.

Első fellépésünkre a strand területén megrendezett „Civil nap” keretében került sor, amit a boldogházi civil szervezettekkel közösen szer-

veztünk. Nagy örömmel énekelünk a bennünket részvételükkel megtisztelőknak, és az erdélyi testvértelepülésünkről jött vendégeinknek. Két év után nagy öröm és fel-emelő érzés volt újból találkozni, és két napot közösen eltölteni.

Nagy szomorúságunkra a Jászok Világtalálkozója ebben az évben ismét elmaradt, amely a jászok nagy hagyományos rendezvénye.

A minden évben megrendezésre kerülő Hagományok Hétvégéjére nem május utolsó hetében, hanem augusztus 28.-29.-én került sor. Pénteken a kultúrházban történő vendégváró esten volt lehetőségünk szereplésre, mely nagyon jól sikerült. Megismerkedtünk az erdélyi és székely vendégekkel. Az est közös énekléssel, új dalok tanulásával ért véget.

Szeptember 4-én a Besenyszögön megrendezésre került Országos

minősítón vettünk részt, melyre nagy lelkesedéssel készültünk, ahol ARANY minősítést kaptunk. Lehetőségünk volt több kórus szereplését meghallgatni, új dalokkal ismerkedni. Tanulni a hibákból, és építkezni a jó lehetőségekből. Az eredményhirdetés után közös éneklésre került sor, ahol az összes kórus és a zsűri tagjai is együtt énekeltek. Nagy feltöltődést adnak a kórusok életében az ilyen összejövetelek.

Szeptember 25-én a piactéren az idősek világnapja, zenei világnap alkalmából, továbbá a településen befejezett beruházások átadására tartott ünnepségen énekelünk. Nagy öröm volt ismét együtt lenni a község lakosságával.

Nagy örömeinkre meghívást kaptunk a november 14-én Egerben megrendezésre kerülő PALÓCGÁLA 2021 néven Regionális – Nemzetközi Népzenei Fesztivál rendezvényre, ahol a szereplések keretén belül szintén lehetőségünk volt minősíteni kórusunkat.

Készültünk két szép jászági dalcsokorral.

A minősítések alkalmával a zsűri nagyon szigorú feltételek szerint bírál.

A színpadra való felvonulás, a ruha viselete, cipő, citera hangja, előadás, éneklés minősége, színvonal, hangzása, (amely függ az adott helyiség akusztikájától is), átélése, összhangja, a színpadi levonulás stb. Elmondható összességében, hogy szinte mindenbe belekötnék. A népdal az népdal legyen, a lassú és a tempósabb dalok hogyan váltják egymást, a magas hangok szépen, együttesen hangzanak stb. A fellépést nagyon sok próba előzte

meg. Megérte a sok fáradozás, készsűlődés, hiszen az énekkar ezen az országos rendezvényen történő szerepléséért újból ARANY minősítést kapott.

Hagyományokhoz híven a Jászberényben megrendezésre kerülő Esélyegyenlőség napjára szintén

nem került sor. Minden évben meghívást kapunk szereplésre, mert a sérült embereknek énekelni külön felemelő érzés. Látni az arcukon a boldogságot, a mosolyt. Mindezt örömmel tesszük, hogy az énekünkkel, ha egy kis időre is, fedtetni tudjuk az életük nehézségeit.

geit.

Az újabb vírushullám miatt a Falu Karácsonyán a kórus tagjai nem vállalták a fellépést, hiszen lehetőségünk nem volt a próbákra sem. Ezúttal köszönjük a megértésüket.

Tisztelettel köszönjük az ez évi adófelajánlást, amellyel segítették az énekkar céljainak megvalósítását.

A következő években is örömmel és nagy tisztelettel vennénk, ha úgy döntenek, hogy a személyi jövedelemadó-juk 1 % -ával a Csillagvirág Énekkar Egyesület tevékenységét támogatják.

Adószámunk: 18742208-1-16

Bankszámlaszámunk: 69500194- 11047162

*Kívánunk a lakosságnak, minden újságolvasónak erőt,
egészséget, békés karácsonyi ünnepeket és vírusmentes
boldog új esztendőt.*

Turóciné Teréki Erika, Sass Istvánné

BOLDOGBT

Ahogy idősödünk, már nem siettetnénk az időt, ezért úgy tűnik egyre gyorsabban múlnak a napok, az évek. A tavalyi és idei év mégis talán hosszabb volt, mert várakozással telt. Vártuk, hogy vége legyen a pandémiának, hogy félelem nélkül élhessünk. Sajnos nem szabadultunk fel teljesen, de én annak is nagyon örülök, hogy volt pár szép hónapunk, találkozhattunk, örülhettünk egymásnak. Mindig hangsúlyozom, egyesületünk fő célkitűzése a baráti kapcsolatok ápolása, hogy jól érezzük magunkat ebben a közösségben.

Idéi terveinket többségében sikerült megvalósítani. Nagyon szép napunk volt júniusban, amikor sokakkal találkozhattunk a Civil napon, és sikerült a sóshidaiaik első összejövetelét is megtartani. Ezzel a negyedik boldogházi tájrészhez kötődőknek is reményeim szerint hagyománnyá válik az éves találkozás. Nagyon jó hangulatú összejövetelről számoltak be a tápiói, csíkosi, jakabi barátaink is. Ezek a szervezések már nem az egyesület keretein belül működnek, önálló életet élnek, hála a lelkes tagoknak, a szervezők önzetlen munkájának. A nyugdíjas egyesülettel közösen rendezett augusztusi nagy összejövetelünkön több évfordulót is ünnepeltünk. A 75 éves Jászboldogházát köszöntöttük egy olyan kiadvánnyal, melyben nagyon sok bol-

dogházi család emlékezett elhunyt hozzátartozóira, ismerőseire. A gyűjtés több éve elkezdődött, de mint ez lenni szokott, az utolsó hónapokban erősödött meg. Nem gondoltuk, hogy a kiadvány 724 oldal terjedelmű lesz. Nagyon köszönöm azoknak, akik megértették, mit szeretnénk, és szerzőtársak lettek. Úgy véljük, ennek még lesz folytatása.

Egyesületünk 20 éves történetéről egy kis füzetben képes beszámolót jelentettünk meg. Fotókiállításunkon a falu korábbi évtizedeiről, az 50 éves nyugdíjas egyesületről, a 20 éves BOLDOGBT életéből készült képeket mutattunk be.

A jövő évi tervek még nem készültek el, de az biztos, hogy folytatni fogjuk a „Nem múlhat el nyomtalanul” emlékkönyv 2. kötetének gyűjtését. Egyelőre nem tűz-

tünk ki határidőt, de amikor összejön kb. 3-400 oldalnyi anyag, kiadjuk. Arra kérek mindenkit, akinek tetszik az ötlet, hagyjon örök emléket elhunyt szeretteiről, családi történetéről. Őrizzük meg családi emlékeinket egy maradandó könyvben.

Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk, melyet a szerkesztők nevében szívből köszönök. Természetesen írják meg, mondják el a fellelt hibákat is, a javításokat egy helyesbítő pótlapon, illetve a 2. kötetben fogjuk megjelentetni.

Az első kötet még kapható Koncsik Bélánénál vagy nálam. Nagyon szép karácsonyi ajándék lehet nagyszülőknek, de unokáknak is.

Sajnos idén is sok helyen elmaradnak a családi összejövetelek karácsonykor. Vannak, akik egyedül töltik az ünnepeket, hívjuk fel őket, beszélgessünk. Akik egyesületünk tagjai közül szeretnének régi barátokkal kapcsolatot felvenni, hívjanak, és megpróbálom segíteni. Hiszek abban, hogy a jó szó, törődés, figyelmesség a legnagyobb ajándék a szeretet ünnepén.

Minden otthon élő és elszármazott boldogházi barátomnak áldott, békés ünnepeket és jó egészséget kívánok nagy-nagy szeretettel.

Veliczkyne Koncsik Ilona

Bemutakozó

Takács Miklósné Kispál Ilona

Szüleim Kispál Albert (1908-1985) és Versegi Ilona (1919-1974) született jász emberek voltak. Sóshídi tanyájukon éltek, művelték az ősöktől megörökölt földjeiket, majd Tsz-ben dolgoztak.

A háborús körülmények miatt anyám a születésem idejére Jászberénybe költözött. 1945-ben szüleim második gyermekeként ott láttam meg a napvilágot. Egy bátyám, Albert és egy öcsém, Sándor van.

Gyermekkoromat a sóshídi tanyán töltöttem. A szüleim és a tanyai szomszédok példáját látva a tanyán, a gyermekek által is végezhető állatgondozási, kertművelési feladatokat végeztem. A testvéreimmel, a tanyai barátaimmal – akik egyben közeli rokonok is voltak – ismerkedtünk a növényekkel, gondoztuk és legeltettük az állatokat. Különös kedvenceim voltak az apró jószágok – kis bárányok, kis cicák, kis libák.

Ahogy nőttünk, egyre komolyabb munkákba vontak be minket a szüleim. Segítettünk a kapálásban, az aratásban és a betakarítási munkákban. Persze az adott lehetőségekkel élve sokat játszottunk is. Vidáman telt a fiatalságunk.

Általános iskolai tanulmányaimat a sóshídi iskolában kezdtem, és Porteleken fejeztem be, majd egészségügyi szakiskolában folytattam

Szolonokon. Végzés után a „megajánlott munkahelyek” közül Monokra esett a választásom. Itt csecsemő és gyermekgondozó lettem a helyi bölcsődében. A távol-ság ellenére igyekeztem gyakran hazalátogatni a szülőföldemre, hogy segíthessek a szüleimnek, és ápolhassam a kapcsolatot a rokonnaimmal, barátaimmal.

Monokon ismerkedtem meg a férjemmel, Takács Miklóssal, aki tanulmányai befejezését követően a tiszavasvári Alkaloida Vegyészeti Gyárban helyezkedett el, így 1970-ben Tiszavasváriba költöztünk. A gyári lakótelepen kaptunk lakást. Első időmben a gyári bölcsődében kaptam munkát. Később lehetőségem volt továbbképezni magamat, így labor asszisztensként az Alkaloidában, a farmakológiai laboratóriumban kaptam munkát. Itt a különböző gyógyszerhatóanyagok hatásmechanizmusait vizsgáltuk kis állatokon. Nagy hasznát vettem a tanyán megszerzett állatismereteimnek.

Tiszavasváriban született két gyönyörű kisleányom, 1971-ben Anasztázia és 1974-ben Ilona.

A távol töltött időben sem szakadtam el a Jászságtól. Amikor lehetett, meglátogattuk a szüleimet, kezdetben a tanyán, majd miután beköltöztek a faluba, Jászboldogházán. Sajnos édesanyám nem sokáig élvezhette a falubeli életet, 1974-ben elhunyt. Ezt követően szinte kéthetente látogattuk magukra maradt édesapámat és öcsémet. 1985-ben édesapám is elhunyt. A látogatások sajnos „temetői látogatásokká” alakultak át. A tanyasi barátok is családot

alapítottak, és a többség elköltözött Jászboldogházáról, így nehezebbé vált a kapcsolattartás.

A leányaim felnőttek, iskoláik, majd munkahelyük Budapesthez kötötte őket. Amikor megszületett az első kis unokám, Szonja, arra az elhatározásra jutottunk, hogy közel negyven Tiszavasváriban töltött év után elköltözzünk. Már nyugdíjasként így kerültünk Érdre. Itt a mindennapiamat bearanyozta a kisunokám segítése, támogatása, a kertem gondozása, a virágaim nevelgetése. Második unokám, Zalán születése után a fiús játékok is előtérbe kerültek, s így jó kondícióban tartanak. Rendszeresen focizom, labdázom, teniszezem az udvaron az unokákkal.

Időközben találtam rá a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságára. Örömmel csatlakoztam az önkéntes kezdeményezéshez. Igyekszem minden rendezvényen részt venni. Vonzanak a BOLDOGBT és a falubeli nyugdíjasok közös rendezvényei, a Jász és a Bartal-tanyai találkozó.

Nagyon jó érzés „otthon lenni”, nagy élmény találkozni régi barátokkal, iskolatársakkal, felidézni a már-már feledésbe merült élményeket, emlékeket.

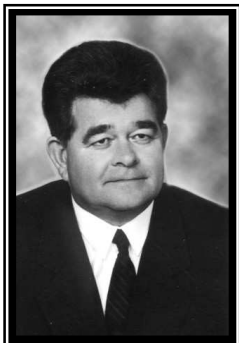
Végezetül, de nem utolsósorban szeretném megköszönni Veliczkné Koncsik Ilonának a rendszeres tájékoztatóit, fáradhatatlan szervező munkáját, amit a falubeliekkel együtt a falu emlékeinek felújítása, megőrzése, a jászboldogházaiak összetartozásának megtartása, ápolása érdekében végez.

Kívánok mindenkinek nagyon szép ünnepeket és boldogabb új esztendőt!

Takács Miklósné Kispál Ilona

A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

Átadtuk a Bazsó házaspárról elnevezett előadótermet

BAZSÓ ERNŐ
(1940-)

BAZSÓ ERNŐNÉ
(Sebestyén Erzsébet 1941-2015)

Az iskola vezetése arra kérte alapítványunkat, hogy segítsen az előadó felújításában. Természetesen vállaltuk a költségeket, de egy kikötésünk volt, hogy az előadót a régen itt tanító Bazsó házaspárról nevezzük el. / Az iskolában már 2 tanterem kapott elnevezést kiváló tanárokról. Rózsa-terem és a Menyhárt házaspárról elnevezett terem./

Új padokat, székeket vásároltunk, új asztallapokat kapott az informatikai rész, a tanári asztal és a tábla feletti kiszolgáló szekrény teljesen új külsőt kapott, az

előadói ablakokat szép sötétítő függönyökkel láttuk el. Az önkormányzat és az iskola dolgozói lecsiszolták és átfestették a régi, de masszív biológiai szemléltető eszközöket tartalmazó szekrényeket és a dobogót. A jelenleg ott tanító tanárok a kiemelkedő tudósokról készítettek arcképcsarnokot.

A terem elkészült, az ünnepélyes átadást Bazsó Ernőné Erzsike emlékére, születésének 80. évfordulója alkalmából terveztük. Sajnos a járvány közbeszólt, a használatba vételi átadás ugyan megtörtént, az ünnepélyes átadásra később kerül sor.

A gyerekek nagy örömmel vették birtokukba a megújult termet, és érdeklődve hallgatták a házaspárról szóló gondolataimat.

Ezt a tantermet a Bazsó házaspárról nevezzük el, akik ebben az előadóban több évtizeden keresztül szakmai alázattal, a gyerekek iránti feltétlen szeretettel, megértéssel tanítottak. A Bazsó házaspár élete nagy részét Jászboldogházán élte le, itt volt a munkahelyük. Községünk háláját és elismerését fejezte ki, amikor 2001-ben megkapták a Jászboldogháza Községért kitüntető díjat, „... a község életének fejlesztésében, szellemi értékeinek gyarapításában, az oktatásban végzett több évtizedes kimagasló munkáért”.

Ezzel az emléktáblával pedig a volt munkatársak és tanítványok fejezik ki köszönetüket, elismerésüket és hálájukat.

Bazsó Ernő

1940. december 2-án Borsod megyében, Ongán született egy négygyermekes családban. Az általános iskoláját szülőfalujában, középiskoláját Miskolcon, a Földes Ferenc Gimnáziumban végezte. Érettségi után az Egri Tanárképző Főiskola matematika-fizika- műszaki ismeretek és gyakorlatok szakára nyert felvételt.

1963-ban államvizsgázott, és általános iskolai tanári diplomát kapott. Első munkahelye Miskolcon volt, majd Tiszaföldvárra került, ahol a középiskolai kollégium igazgatóhelyettese, illetve nevelőtanára lett. Mellette a gimnáziumban óraadó tanár is volt.

1967-ben költöztek feleségével Jászboldogházára, ahol szolgálati lakást kaptak, majd a Kossuth utcában házat építettek. Tevékenyen bekapcsolódott a község közösségi életébe: MHSZ, polgári védelem, népszámlálás, a Választási Bizottság elnöke is lett. 1968-tól 1973-ig az úttörőcsapat vezetője, 1973-tól 1980-ig az iskola igazgatója volt.

Nagyon jó kapcsolatot alakított ki a szülőkkel, a községben működő termelő egységekkel. Felejthetetlen táborokat szerveztek feleségével, melyeket a közösségi élmények sorozata jellemzett.

1980-ban kérte felmentését a vezetői teendők alól, és ezután csak a tanításnak, nevelésnek szentelte idejét. Igazságos, következetes munkáját elismerték a szülők, és tanítványai is így emlékeznek volt tanárakra.

Fizikából, matematikából versenyre készítette fel a tanulókat, akik szép eredményekkel hálálták meg a kitartó munkát. Nevelő, oktató, a közösségért végzett tevékenységét elismerték.

1975-ben „Az oktatásügy kiváló dolgozója” lett. Többször kapott „Társadalmi munkáért” kitüntetést.

2002-ben ment nyugdíjba, de még két évig tanított utána.

Bazsó Ernőné

Felvidéken, Tornócon született, és a 2. világháborús események megyénkbe sodorták a családjával együtt. Martfű, Csépa, Tiszaföldvár, Kunszentmártonban, ahol általános- és középiskolai tanulmányait folytatta. 1964-ben végzett az Egri Tanárképző Főiskolán biológia- földrajz- mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon. Három évet a Tiszaföldvári Hajnóczy József Gimnáziumban dolgozott, ahol nemcsak a tantárgyait tanította, de osztályfőnöki feladatot is kapott. 1964. december 15-én kötött házasságot Bazsó Ernő tanár úrral, akivel 50 évig boldog házasságban éltek. Férjével együtt 1967-ben költöztek községünkbe.

Hálás Jászboldogháza, hogy harminc évig egy rendkívül intelligens, halk szavú, időt, fáradságot nem kímélő pedagógus tanította gyermekeit. Szakkört vezetett, versenyre készítette fel a tehetséges tanulókat. Egyik legnagyobb sikere, az országos Herman Ottó tanulmányi versenyen tanítványa 2. helyezést ért el. Szülői értekezletei tanulságosak, irányadóak voltak. A nyári szünetben sem pihent, az iskolakert folyamatos munkát adott, ahol a konyhakerti és fűszernövények ritkaságával ismertette meg a gyerekeket. Munkájáért sok elismerést kapott.

1985-ben miniszteri, 1995-ben a sok éven keresztül végzett vöröskeresztes tevékenységéért Országos Vöröskeresztes munkáért ezüst fokozatot, 1996-ban pedig Pedagógus Szolgálati Emlékérmét vett át. 2015-ben tragikus hirtelenséggel hunyt el.

Áldott emlékét szeretettel őrizzük.

Az átadás pillanatai

Így emlékeznek a házaspárra a volt tanítványok:

Gömöri Mihályné Rácz Edit

A Bazsó házaspár 1967-ben költözött községünkbe. Ekkor első osztályos voltam, és mint szemfüles kislány, mindig nagy érdeklődéssel figyeltem a fiatal tanárokat. És micsoda öröm volt, amikor az 5. osztályban Erzsike néni lett az osztályfőnökünk!

17-en voltunk az osztályban, és csodáltuk végtelenül nagy tudását, türelmét, egyszerűségét. Céltudatosan – jól ismerte értékeinket, készségeinket – irányított bennünket a pályaválasztásban. Osztálykirándulásainkat úgy szervezte meg, hogy minél jobban megismerjük hazánk nevezetességeit. Igazi, tartalmas évek voltak. Mivel édesanyám volt a Szülői Munkaközösség vezetője, tőle is a legjobbakat hallhattam a házaspárról. Férjével együtt igazi lámpások voltak! A sors úgy hozta, hogy Gábor fiamnak 5. osztályban Bazsó tanár bácsi lett az osztályfőnöke. Szigorúan, következetesen irányította a 27 gyerekből álló osztályát. Ma is sokat mesélek róla, ha összegyűlnek a régi osztálytársak. Köszönettel tartozom Erzsike néni és Ernő tanár bácsi munkájáért.

Gugi Lajosné Berkó Gabriella

Bazsó Ernőné Erzsike néni és Bazsó Ernő fiatal tanító házaspárként kerültek Jászboldogházára, és a Rákóczi úti szolgálati lakás után, itt a Kossuth utcában építették meg családi házukat. Fiatal koruk ellenére hatalmas tudással, ismeretanyaggal rendelkeztek, szívvel-lélekkel tanítottak minden diákot. A tanítási óráikat nagy fegyelem jellemezte, minden órán feleltetések voltak, így elérték, hogy minden órára elkészítsük a házi feladatot, és mindenki képességének megfelelően felkészüljön a tananyagból.

Bazsó tanár néni 1975-1977-ig, / 7. és 8. osztályban / volt osztályfőnökünk. Az osztályfőnöki teendőit nagy szeretettel és odaadással végezte. Mellette kémia, biológia és földrajz tantárgyakat tanított. 2 év alatt nagyon sok mindenre meg-

tanított bennünket. 1977 júniusában ő ballagtatott el, és ő indított el minket a nagybetűs életbe.

Bazsó tanár bácsi iskolaigazgatói feladatai mellett a mi osztályunkban matematika és fizika tantárgyakat tanított. Matematikaórán olyan tudást adott át nekünk, melyet egész életünk során hasznosítani tudunk. A mai napig fülembé csengenek szavai: "Józan paraszti ésszel..."

Az élet úgy hozta, hogy lányomat is ő tanította a felső tagozaton, és ő is gyakran emlegeti ezeket a mondatokat!

Az ötvenként megrendezett osztálytalálkozókra mindig szívesen eljöttem, és visszaemlékezéseikből átsűrűdött: egész életüket a tanításnak szentelték.

Hálás szívvel gondolok a velük együtt eltöltött időkre. Nagy köszönet az áldozatos, több évtizedes munkájukért!

Csinger Rozália

... Bazsó Ernőné hosszú időn át tanított sok gyermeket földrajzra, biológiára, kémiára, míg férje szintén évtizedeken át gyermekek százait oktatta matematika és fizika tantárgyból. Bazsó Ernő tanár úrra jellemző, hogy mindig igazságos szigorral fegyelmet tartva, a józanész logikáját helyezve a középpontba értette és szeretettette meg a tantárgyait.

Olyan pedagógus, aki hatalmas tudással és logikus gondolkodásmóddal rendelkezik, így adva át a tudást a generációknak. Tanítványainak biztos alapot nyújtva matematikából és fizikából egész életre.

Mai napig hallok fülemben, hogy használd a józan paraszti eszedet, és ivódott belém örökre a minden óra végén felcsendülő kérdés: kérdés, kérdés, óhaj, sóhaj, jajpanasz, kívánság?

Ezeket az együtt töltött éveket soha nem felejtjük el.

Szörös Gábor

1972 – 1980 a boldogházi iskola tanulója

Előljáróban szeretném megjegyezni, hogy rendkívüli örömmel fogadtam azt az információt, hogy volt iskolámban a természettudományi előadót azokról a volt tanárainról nevezték el, akik az én természettudományi ismereteim megalkotásában is úttörő munkát végeztek. Ezen tevékenységüknek köszönhetően a természettudományok általában az

érdeklődésem fókuszában álltak mindig, és állnak ma is.

Bazsóné tanárnő (Erzsike néni) kisebb megszakításokkal ötödiktől földrajzot és biológiát, majd hetedik osztályban kémiát tanított nekem. A közös tevékenységünkben a megszakításokat az erre az időszakra eső gyermekvállalás okozta. Szerény, nyugodt és kiegyensúlyozott pedagógusnak ismertem meg. Az általa gondozott tantárgyakat érdeklődéssel tanultam, közülük legjobban a földrajzot szerettem meg velem. Úgy emlékszem rá, hogy hozzánk, gyerekekhez, tanítványokhoz rendkívül nagy empátiával és sok-sok türelemmel fordult, ezért tiszteltük, szerettük, és mondhatom azt is, hogy ragaszkodtunk hozzá. Bazsó Ernő tanár úr, illetve igazgató úr tevékenységével viszonylag korán kerültem kapcsolatba, mivel az iskolában töltött nyolc évemből hét éven át ő volt az iskola igazgatója. Az alsós időszakomban természetesen közvetlen kapcsolatunk nem volt azonkívül, hogy találkoztunk vele a folyosón, láttuk és hallottuk őt különböző iskolai rendezvényeken, ünnepélyeken. A felső tagozaton ez jelentősen változott azzal, hogy a két „nagy szerelmet”, azaz a matematikát és fizikát tanított nekem. A pedagógusi munkáját lelkiismeretesen, igényesen, nagy szakmaisággal és következetességgel végezte. Az oktatott tantárgyai terén sikerült olyan magot elhintenie és csíráztatnia bennem, amelyek biztosítják azt, hogy több mint 32 éve a mindennapos munkám során ezen tudományokban megszerzett ismereteimet használjam. Az ő úttörő munkájának köszönhető az az érdeklődés, hogy manapság is legszívesebben különböző matematika-, és fizikátörténeti könyveket, tudományos leírásokat, ismeretterjesztő írásokat, valamint tudósok életrajzi írásait olvasom.

Most, hogy az emlékek leírásához ültem a számítógépem elé, eszembe jutott egy történet, ami valamikor nyolcadikos korom második felében történt. Egy reggel viszonylag korán érkeztem be az iskolába, a tanterem az igazgatói iroda közelében volt. Nem sokkal ezután érkezett az igazgató úr, és nyitott ajtón át meglátta, hogy néhányan már a teremben vagyunk. Bejött és kért, hogy menjek át hozzá az irodába. Kicsit megrettentem, és azon gondolkodtam, követtem-e el valamilyen csíny a közelmúltban. Az irodában szerencsére semmi ilyenről nem volt szó. Elmondta, hogy a nyári szünetben az iskola egy 8. osztályt végzett tanulót küldhet „Matematika szaktáborba” Ábrahámhegyre. Majd ezután mondta, hogy matematikából nem az én átlagom a legjobb az osztályban, de az eredményeim és matematikához való fogékonyságom, érzéke miatt nekem ajánlja fel elsőként, valamint kérte, holnapra beszéljem meg a szüleimmel. Ott voltam a szaktáborban, mondhatom nagyon nagy élmény volt. (Köszönöm Igazgató úr!)

dr. Oláh Kálmán

1992-1996 között Bazsó Ernő tanár úr, vagy ahogy akkori-ban szólítottuk, Bazsó tanár bácsi volt az osztályfőnököm, valamint a matematika- és fizikatanárom. Felesége, Bazsó tanár néni volt a biológia és földrajz tanárom. Mindketten azok a tanítók voltak az életemben, akiknek nagyon sokat köszönhetek. Bazsó tanárnőnek köszönhetem a biológiai iránti szeretetemet, mely aztán elvezetett egészen az orvosi hivatásig. Emlékszem, mikor a Herman Ottó biológia versenyre készültünk, és indulás előtt egy őszi kikericsot hozott ne-

kem, hogy megismerem-e. Úgy izgultam, hogy majd megőrültem, ő pedig odanyomta a kezembe a virágot, hogy „na, mi ez?” Megismertem, mire ő azt felelte, hogy ezzel meg is nyugodhatok, biztos jó eredményt fogok elérni. Ez a gesztus szerintem tökéletesen megmutatja, hogy jó pedagógus csak jó emberből tud válni... Halk szavú, csendes tanárunk volt, nem emlékszem, hogy egyszer is fel-emelte volna a hangját, pedig a mi osztályunk rengeteg lehetőséget kínált erre. Volt, hogy kimentünk biológiaórán a természetbe, ahol leveleket gyűjtöttünk későbbi meghatározásra, valamint növényeket és állatokat, csigákat, bogarakat, madarakat figyeltünk meg. Itt magyarázta nekünk az élővilág működését, a természet körforgását, az ökológia összefüggéseit. Biztos, mindenki, akit tanított, emlékszik arra az arkifejezésre és hangsúlyra, ahogy megkér mindenkit, hogy „na, kicsi gyerekeim, könyveket, füzeteket kérem becsukni”, majd a naplót találomra kinyitotta valahol. Aztán vagy odalapozott, akit szeretett volna feleltetni (közben tágra nyílt szemekkel figyelte a jegyeket, hogy kinek kell javítani), vagy tényleg az felelt, ahol kinyílt a napló. Emlékszem, hogy milyen türelemmel feleltetett, sokszor még arra is kíváncsi volt, hogy legalább annyi fogalma van-e a felelőnek a tananyagról, hogy a súgásokból kihallja a helyes választ.

Emlékszem, hogy Bazsó tanár úr a szünetek nagy részét a fizika-biológia szertárban töltötte. Mikor Bazsó tanár bácsit kellett megkeresni, mindenki szorongva lépett be a kitömött állatok és csontvázak közé, ahol egyébként is fura szag volt. Ráadásul férfi tanár, aki emiatt szigorúnak is volt nyilvántartva a diákság körében. Aztán később osztályfőnökünként megtapasztalhattuk, hogy mennyire megbízik az emberekben, mennyire kiáll azokért, akiket szeret. Abban a megtiszteltetésben lehetett részem, hogy az utolsó osztálytalálkozónk óta néhány alkalommal felkereshettem Bazsó tanár urat, és beszélgethettem vele. Példaértékű az a szeretet, amit felesége iránt érez mind a mai napig. Írhatnék arról is, hogy mi mindent tanultam tőle matematikából és fizikából, hogy a középiskolában milyen jó alapot tudtam ráépíteni, de a legfontosabb az, amit osztályfőnökként, pedagógusként tanított nekünk, nekem. A váci Piarista Gimnáziumban egyszer beszélgettem egy tanárral az iskolai nehézségekről, konfliktusokról, hogy némelyik tanár miért tud időnként olyan goromba lenni. Ő azt felelte erre, hogy minden tanár olyan, mint a zenész, aki játszik a hallgatóságnak. De zenészek között is van különbség. Van olyan, aki csak zongorázni tud, de van olyan is, aki hegedűn tanult meg zenélni. Mindkét hangszeren lehet művészi fokon játszani, de a zongorán tudjuk, hogy melyik a G vagy az A hang billentyűje, a hegedűn viszont a húr lefogásakor érzésből kell a hangokat megtalálni. Bazsó tanár úr az életemre nagy hatást gyakorló tanáraim egyike, aki a pedagógiát minden bizonnyal hegedűn tanulta... Köszönet mindkettőjüknek! Az előadó terem két kiváló pedagógus, két jó ember nevét kapta meg.

Köszönöm a volt tanítványok megemlékezését, és bízom benne, hogy nemsokára személyesen is megláthatja a felújított, a róluk elnevezett előadót Bazsó Ernő tanár bácsi.

Olvasóink nevében is kívánok neki jó egészséget, áldott, békés ünnepeket.

Zrupkó Ferencné

Tűzoltók hírei

Kedves Olvasók!

Az elmúlt időszak sem múlt el eseménytelenül. Tűzoltóságunk jó és rossz hírekkel, eseményekkel gazdagodott.

Az elmúlt időszakban több felajánlást is kaptunk, amelyek megérkeztek a számlánkra. Mint képviselő kollégámtól sajnos ebben az évben búcsúztunk, nagyon hiányzik a testületből számomra. Hegyesi Józsefről van szó, aki képviselőnek is lelkiismeretesen végezte munkáját, de sajnos a saját döntéséből otthagyta azt a feladatát. Felajánlásából több mint 400 ezer forinttal gazdagodott egyesületünk, amit itt is szeretnénk nagyon megköszönni Józsinak! Az adó 1%-os felajánlások is megérkeztek, ahol 41 fő választott minket, ezzel támogatva munkánkat. Köszönjük nekik is!

Eszközfelajánlást is kaptunk, egy mosógépet és egy ülőgarnitúrát. A mosógépet köszönjük a Joó-Kovács családnak, az ülőgarnitúrát pedig Borsányi Attilának és nejének. A mosógépre a tűzoltó ruháink mosása miatt volt szükség, mert eddig magánszemély segített, vagy a családjaik mosógépe látta kárát ezeknek a nehéz és néha nagyon koszos ruháknak. Az ülőgarnitúra pedig a klubhelységünkbe került, ahol a közel 60 éves ülőgarnitúrát váltja.

Káresetünk is volt sajnos. A Vasút utcába kellett vonulnunk november elején kéménytűz miatt. Hiába volt a kémény ellenőriztetve, sajnos megtörtént a baj, és a kéményből a tűz kijutott, és a környezetébe kerülő dolgokat elkezdte megégetni. A lakó gyors beavatkozása és a megérkező segítség megfékezte a kialakulóban lévő tüzet. Sajnos jelentős anyagi kár keletkezett, de szerencsére személyi sérülés nem történt. Itt szeretnénk felhívni a lakosok figyelmét a fűtésszezon elkezdésével, hogy figyeljenek oda a fával és/vagy szénrel tüzelők, hogy a kéményben lévő korom, kátrány és más egyéb anyagok könnyen újra gyulladhatnak, ezzel a kémény vagy a tető leégését és a saját testi épségüket veszélyeztetik. Gondosan válasszák meg a megfelelő tüzelőanyagot, és ellenőriztessék a kéményüket.

Az elmúlt időszak egy nagy mérföldkövéhez érkeztünk. Több pályázat, felajánlás és támogatás után nagy változások vannak kialakulóban. Mivel önerőből és ennyi támogatások mellett sem tudunk újabb gépjárműfecskeket vásárolni, ezért a felújítását tűztük ki célul. Közel egy millió forintból felújul az IFA gépjárműfecske. Megújul a fékrendszerünk, a laprugóink, a kasztni egy része, és a motor is nagyfokú felújításon megy keresztül. A munkálatok nagy részét az egyesületünk tagjai végzik, amely munkának nagy részét Baranyi Béla parancsnokunk csinálja, és közösen varázsoljuk fiatalabbá az immár 34 éves IFÁt. A felújítás ideje alatt nem szeretnénk tűzvédelem nélkül hagyni településünket. Így nemcsak az IFÁt, de a Csepel típusú gépjárműfecskeket próbáljuk talpra állítani, hogy tudjunk segíteni, ha baj lenne. Ez sem egyszerű feladat. Megvásároltunk minden szükséges elemet, de beüzemeléskor derült ki, hogy lyukas a tartály, így annak a helyreállítása is sürgőssé vált. Önkéntesként, jópáran családunktól veszünk el értékes időt, hogy utána biztonságosabban tudjon mindenki aludni a faluban.

A Magyar Falu Program Falusi Civil Alap keretében „civil közösségi tevékenységek és feltételeinek támogatása” (2021.) című pályázatunk a nyertesek közé került, így közel 6 millió forintot nyertünk, hogy a felújított gépjárműfecskeinket egy új szertár részben tudhassuk jövőre. Erre azért volt szükség, mert a meglévő szertárban nem fért el az IFA, és a magánszemélynél már nem maradhat. A közel 6 millió forint talán elég lesz az építőanyagok megvásárlásához, de annyira felment az ára mindennek, hogy munkadíjra már nem pályázhattunk, így azt önerőből, illetve külsős segítségekből szeretnénk megvalósítani. Itt szeretném kiemelni ezt a borzasztóan fontos építkezésünket, és segítséget kérni önöktől! **Aki szeretne névvel vagy név nélkül adományozni számunka összeget vagy szakmunkát vagy bármilyen segítséget, kérem, jelentkezzen nálam. Szendrei Péter – 06-20 414-2020 – vagy a szendrei001@gmail.com email-címen. Köszönjük!**

A közelgő ünnepek alkalmával szeretnénk felhívni a figyelmet az adventi koszorúk felelősségteljes használatára is. Lentebb a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságtól idézünk:

- „1. Készíts egy koszorút! (Vagy rakj egy tálba négy gyertyát!)
 2. Helyezd el biztonságosan! (Ne billegjen, ne érjen hozzá a függönyhöz, és a tálban lévő dekorációt se gyújtsa meg.)
 3. Gyújts meg egy gyertyát!
 4. Gyönyörködj benne!
 5. Majd oltsd el!
 6. Mondom: oltsd el!
 7. Nem néznéd meg még egyszer, hogy eloltottad-e?
 8. Köszönjük!
- Békés adventet kívánunk!”

A cikk végén pedig egy elismerésről számolunk be.

Október 9-én a Parlament Vadásztermében tartotta meg ünnepi rendezvényét a Magyar Tűzoltó Szövetség, melyen három ember kapott elismerést megéneklől. Szent Flórián Emlékérmét kapott egyesületünk elnöke, Kispál Tamás. Gratulálunk neked, és köszönjük a már 17 éve tartó munkádat és segítségedet, Tamás!

„Istennek dicsőség, egymásnak segítség!”

Készítette: Szendrei Péter

Faluszépítők hírei

Karácsonyvárás Jászboldogháznál

Elkészült a falu adventi koszorúja

A Faluvédő és Szépítő Egyesület hagyományteremtő szándékkal készítette el idén először a *falu adventi koszorúját* az Önkormányzat anyagi támogatásával – melyre a fedezetet „Karácsonyvárás Jászboldogháznál” nevű, kistelepülési rendezvényeket támogató pályázaton nyerték – és Jászboldogháza községi könyvtárosa, Szemes-Csecselics Hajnalka szervezésével közösen valósult meg. A térhálóból és vascsőből álló alapot Pesti János kiváló hegesztőmester készítette el szabadidejének ráfordításával, ingyen ajánlotta fel segítségét. Hálaosan köszönjük támogatását, az igényesen elkészített munkát. A falu adventi koszorújának díszítésében részt vett Rigó Andrásné, Szemes-Csecselics Hajnalka, a faluszépítők közül Berczeli Ildikó, Kispálné Baranyi Aranka, Medve Imréné és Tóth Lászlóné Erzsike. Köszönjük munkájukat, fáradozásukat!

Adventi rendezvények

November 28-án megkezdődött az adventi időszak. A Faluvédő és Szépítő Egyesület községünk könyvtárossal közös szervezésben, hagyományteremtő szándékkal kérte meg Soós Tamás esperes plébános urat, hogy advent első vasárnapján a szentmisén szíveskedjen megáldani a családok otthon elkészített adventi koszorúit, hogy aztán az adventi időszakban a koszorúk körül összegyűlt családokra is szálljon az Úr áldása. Kértük, hogy a szentmise után áldja meg a falu koszorúját, mely az óvoda melletti régi piactéren került kihelyezésre. Ezúton is köszönjük Soós Tamás esperes plébános úrnak és Bóta Mizsei Ilonának, az Egyházközség Képviselő-testület világi elnökének a segítségét, az együttműködést.

Advent első vasárnapján délután az Önkormányzat előtti téren került sor egy meghitt ünnepi műsorra községi könyvtárossal szervezésével a Faluvédő és Szépítő Egyesület segítségével. Kovács Lászlóné Lajos Krisztina és Molnár László népzeneészek előadásának örvendhetett az eső ellenére is szép számmal érkező lelkes közönség. Ezután Gajdos Márta általános iskolai tanuló kedves karácsonyi verse következett, melyet a hálás közönség nagy tapsal jutalmazott. Köszönjük a szép előadást! A rövid műsor után a jelenlévők átsétáltak az óvoda előtti térre, ahol Joó-Kovács Balázs alpolgármester úr a falu adventi koszorúján meggyújtotta az első gyertyát, ünnepélyesen köszöntötte a megjelenteket, és meghitt ünnepvárást, áldott karácsonyi ünnepeket, jó egészséget kívánt a falu lakosságának.

A Pesti Színház előadása

Advent második vasárnapján délután a Faluvédő és Szépítő Egyesület és a Könyvtár szervezésében került bemutatásra a Pesti Színház *Eltűnt a Mikulás* című előadása az orvosi rendelő melletti új piactéren. Az előadás végén a gyerekeket meglátogatta a Mikulás, és ezután meggyújtottuk a második gyertyát a község adventi koszorúján. A szabadtéri előadás során egy meleg teára mindenki a vendégünk volt.

Köszönjük mindazoknak, akik megtisztelték jelenlétükkel a programokat.

Karácsony közeledtével minden kedves Olvasónak, a falu lakosságának, a Boldogházáról elszármazottaknak, az Önkormányzatnak, segítőinknek, támogatóinknak, a Boldogházi Hírek szerkesztőinek, áldott karácsonyi ünnepeket, jó erőt, egészséget és boldog új évet kívánnak a Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjai.

*Faluvédő és Szépítő Egyesület
Szűcs Gergelyné elnök*

EMLÉKEZÜNK...

Karácsony közeledtével még jobban hiányoznak, akik csak nemrég távoztak közülünk.

Bózsó László (1947-2021)

Bózsó László igazi lokálpatrióta volt. Jólelkű, segítőkész, barátságos embernek ismertük, közvetlen személyiségnek, aki szerette a közösséget, a községet, ahol élt.

Amikor eljött az este, éjjeliórként dolgozott, aztán polgárőrként tette a dolgát éjjel, nappal, szívvel, lélekkel - fáradhatatlanul. Három egyesület oszlopos tagjaként jó emberi kapcsolatokat alakított ki egyesületi társaival és a falu lakóival. Lelkes munkája, elkötelezettsége példát jelenthet a fiatalok számára is.

Imádta a lovakat, korábban lovas fogattal járta a falut. A május elseji felvonulások lelkes résztvevőjeként segítette a szervezést, és több lovas gazdával adott zenés ébresztőt ezen a napon. A nyugdíjas zenekart vitte lovas kocsiján, amellyel az óvodások és iskolások *bolondballagását* is emlékeztetessé tette. Település szintű kulturális és hagyományőrző események lelkes és aktív résztvevője volt.

A sors többször próbára tette, mindkét gyermekét elvesztette, de soha nem panaszkodott. Mindig elfoglalta magát, örökmozgó volt, talán így könnyebben megtudott birkózni a fájdalommal. Bárkinek szüksége volt segítségre, rá mindig számíthatott.

A tápiói kereszt felújítását követően a tápiói búcsú szervezője és segítője volt éveken át. Nagy szerepe volt abban, hogy ez a szép találkozó létrejött, és a mai napig él. Egyre erősödik a régi tápiói emberekben az összetartozás fontossága, őrizzük a hagyományokat - és most már az ő emlékét.

Jólelkű volt, ő adományozta a haranglábhoz a kis harangot a település értéktárába tartozó trianoni emlékműnél. A hármaskerületi kézi aratóversenyen 10 éven át rendszeresen részt vett, és társaival mindig szép eredményeket értek el, erősítve Jászboldogháza jó hírét.

Segítette a Csillagvirág kórust is, ahol már-már tagnak számított. Kiváló közösségi embernek ismertük, jó humorú, vidám, dolgozó, segítőkész volt, aki szeretett nótázni, mulatni, szerette az életet. A Faluszépítő Egyesület tagjaként is szívvel-lélekkel dolgozott, örömmel vett részt a közös munkákban. Édesanyjammal sokszor már hajnalban elindult locsolni, hogy szépek legyenek a falu virágai.

Nem csak a munka kötött össze minket, hanem a rokoni szálak is. Mindig büszkén mondta, hogy én vagyok a keresztlánya, és én is felnéztem rá. Erősítette a nyugdíjasok egyesületét, és nagy odaadással végezte a polgárőri feladatát. POLGÁRŐRKÉNT ő volt a falu szeme. Őrizte a lakosok nyugalmát, ez a teendő az élete volt, talán még a családjánál is többet jelentett számára. Szerette a szabadságot. Nem kötődött senkihez, a településért élt.

Jászboldogháza Községi Önkormányzat képviselő-testülete 2012-ben *Jászboldogháza Községért* kitüntető díjat adományozta számára, amit nagy megtiszteltetésnek és elismerésnek érzett.

Lelkes munkája, elkötelezettsége példa értékű volt. Mindenkit ismert, mindenki ismerte a faluban, a határban, és nem csak Boldogházán. Talpraesett, határozott ember volt, lehetett rá számítani. Mindent megoldott szép szóval, rögtön mozdult, ment, intézte, segített. Nem került úgy ideg a faluba, hogy ne nézett volna

utána. Hosszú éveken át nagy megbecsülés és tisztelet övezte személyét.

Lehajtott fővel adózunk emléke előtt, szerettük, meg-tiszteltetés volt ismerni őt. Nyugodjon békében.

Takács László (1958-2021)

Egyszerre volt unokáiért rajongó nagypapa, kiváló kőműves, asztalos, sofőr, polgárőr, szakács, méhészt és „BETYÁR” a Csillagvirág kórossal a színpadon. Nem halt meg! Keze nyomát őrzi számtalan megvalósult érték. Ő a gyémánt csillogás a falu kemencéjének falán, a pirosra sült kemencés lángoson, a pajta lerakott járókövén, a kemping épületeinek falán. Ott van ő a szélben, mely lágyan fújja az orvosi rendelő előtti padokat, az Önkormányzat kerékpártárolójának térkövét, a bölcsőde kerítését, az első utca emléktábláját – és még mennyi minden mást! Ő a reggeli zsvaj, ott van minden hangban, mikor a gyermekek az iskolába mennek át a zebraán. Ott van a kultúrháznál sült tepertő illatában, a sok finom pörkölt ízében. Napfény ő a húsvétot idéző kis nyuszikon, a Szent Vendel téri fa alatt, a falu karácsonyfájának talpán, az utcátáblák oldalán. Csillag volt ő a Csillagvirág kórus színpadán, csillag volt az erdélyi utazásokon és máshová vezető utakon. Ott van

az ezer szélben, ami fúj, kicsiny falunk sok-sok házának falán, kéményén és kerítésén, szinte nincs ház, ahová munkáját nem kérték. Szerette a falu. Barátságos természetét, mosolyát nem feledjük. Köszönjük a sorsnak, hogy ismerhettük, emlékét megőrizzük. Nyugodjon békében.

*A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné elnök*

Jakabiak találkozója - Szent Vendel Társulat megalakulása

A jakabi határrészen nem volt kápolna, így nem lehetett a találkozót a tápiói és a csíkosi búcsúhoz hasonlóan megrendezni. A jakabi részen egyetlen emlékhely a Szent Vendel szobor, melyet 2019-ben közös összefogásból sikerült felújíttatni, és ezzel a régi idők Vendel napi összejövetelét indítottuk el.

2020-ban a járvány miatt csak egy pikniket tudtunk rendezni a volt jakabi lakosok és a Szent Vendel társulathoz érzelmileg kötődő személyek részvételével.

2021-ben úgy döntöttünk, hogy megalakítjuk a Szent Vendel Társulatot. Régen a Boldogháza határában lévő három Vendel szobornak külön társulata volt, mivel a régi társulatok létszáma megfogyatkozott. Ennek következtében a társulatok működése megszűnt.

Azzal, hogy megalakítottuk a Szent Vendel Társulatot, folytatjuk elődeink hagyományait, jó szokásait, és mind a három Vendel szobor állagát megóvjuk. Vendel napon a kialakult régi szokásokhoz híven megkoszorúzzuk a szobrokat. Idén nyolc órakor találkoztunk a jakabi Szent Vendel szobornál.

Majd elmentünk a csíkosi szoborhoz.

Esperes úr jóvoltából ezután ünnepi szentmisén vetünk részt a jakabi lakosokkal együtt.

Ünnepi szentmise

Szentmise után az eredetileg tápiói szobrot koszorúztuk meg. Itt látható a „Boldogházi Szent Vendel Társulat”, tagjai és a diakónus úr.

A megemlékezések után következett a „jakabi találkozó” és a „Vendel Társulat” együttes ebédje.

Jakabi Szent Vendel szobornál

Az ebédet Káposztás István és Fózer Tibor főzte, amely természetesen birkapörkölt volt.

Nagyon jó hangulatú napot töltöttünk együtt. Az ebéd alatt sok-sok régi élmény felidézése tette vidámmá ezt a délutánt.

Búcsúzáskor mindenki köszönte, hogy találkoztunk. Bízva abban, hogy jövőre még többen részt tudnak venni, mert bizony volt, aki a járvány miatt nem mert eljönni. Köszönöm mindenkinek a részvételt.

Matók Pálné

Újjászerveződő Szent Vendel Társulat

„Jószágunkat őrizd meg mindennemű veszélynek, ártalmától Szent Vendelnek könyörgésére!” – hangzott évtizedeken át a jószágértéktől kérő imádsága szerte a Jászságban Szent Vendel ünnepnapja környékén. A skót királyfi történetét már többször felidéztek, és azt is, hogy a magyarországi Vendel-kultusz egyik jellegzetes vidéke volt a Jászság. A 18. század második felétől az állattartó gazdák körében mind szélesebb körben terjedt Szent Vendel kultusza, s állataik patrónusa iránti tiszteletüknek számos példáját adták. Jászboldogháza kiterjedt tanyavilága, a paraszti létből fakadó jószágértéktartás, a Teremtő iránti tisztelet, az itt élők vallásos lelkülete volt a háttere annak, hogy a település földrajzi tájegységein külön állítottak Szent Vendel szobrot, és hozzájuk kötődően három Szent Vendel Társulat is működött.

Sajnos településünk környékén előbb a gazdag tanyavilág tűnt el, majd a XX. század végére a még kisebb háztáji állattartás hagyománya is szinte teljesen megszűnt, a vallásos élet is egyre hanyatlott. A korábbi Szent Vendel Társulati tagok az Örökkévalóhoz költöztek, az Egyházközség Képviselő-testületének tagjai őrizték valamelyest a régi Vendel napok hagyományait.

A Boldogházi Szent Vendel Társulat alakuló ülésén

A jakabi Szent Vendel szobor 2019-es felújítása után egyre több leszármazottban felvetődött a gondolat, hogy a megszűnt három Szent Vendel Társulatot újjá kellene szervezni egy társulat formájában. 2021 nyarán megindult a „háttér munka”, melynek eredménye lett, hogy 2021. október 17-én a jakabi, csíkosi és tápiói társulatok tagjainak leszármazottai, hozzátartozói és a Vendel kultusz iránt elkötelezett civil személyek tag-ságával újjászerveződött a Boldogházi Szent Vendel Társulat. A tagok egy Egyesületi okiratban elfogadták a közösen megfogalmazott célkitűzéseket, miszerint:

„Vállaljuk, hogy elődeink vallási és közösségi kapcsolatait folytatjuk, hagyományaikat, jó szokásaikat megőrizzük. A Szent Vendel tiszteletére emelt jakabi, csíkosi és tápiói szobrokat rendszeresen gondozzuk, állagukat megőrizzük. Vendel napon a kialakult hagyományok szerint megemlékezésként szentmisén veszünk részt, és a szentek tiszteletén keresztül hálát adunk a Jóisten kegyelméért. Szent Vendel szobrokhoz zarándokolunk, és elődeinkre emlékezünk. Fontos erkölcsi célkitűzésünk a teremtett világ természeti és társadalmi értékeinek megőrzése, megóvása és továbbadása a jövő nemzedékének.”

A jelenlévők maguk közül választottak társulati tisztségre személyeket, kiket a tagság a javaslatát követően egyetemesen elfogadott.

Elnök: Farkas Imre

Tiszteletbeli korelnök: Kocsis Imre

Alelnök: Lantos Tibor

Elnökhelyettes: Bajor Imre

Pénztáros: Matók Pálné

Jakabi szobor keresztapja: Fózer Balázs

Csikosi szobor keresztapja: Farkas Imre

Tápiói szobor keresztapja: Kövér Attila

Vezetőségi tagok: Lantos Tibor és Kövér Attila

Tagság: Lantos Tibor, Lantos Tiborné, György Ákos László – Jászberény; Bajor Imre – Cegléd; Kocsis Imre, Farkas Imre, Kövér Gyula, Kövér Attila, Kövér István, Szűcs Lajos, Kispál Sándor, Kispálné Baranyi Aranka, Matók Pálné, Fózer Balázs, Fózer Balázné, Fózer Tibor, Hegyesi József, Sipos Erika, Bóta Mizsei Istvánné, Bóta Mizsei Ilona – Jászboldogháza.

A megalakult Boldogházi Szent Vendel Társulat tagjai a hagyományokhoz hűen ünnepélyes körmenettel záródó Szent Vendel napi liturgián vettek részt, melyet elődeink szokásait követve a meghívott vendégekkel és a jakabiak találkozójának résztvevőivel közös ebéd követte. A fehér asztalra természetesen az elmaradhatatlan birkapörkölt került, és az ebéd végén a magyar nő is felcsendült.

Magam is több szállal kötődöm a jakabi Szent Vendel szoborhoz, hiszen gyermekkoromat a szoborhoz közeli tanyán töltöttem, és az Imrédy út menti Szent Vendel szobor felállítása apai dédnagyapám, Bóta Mizsey János nevéhez fűződik. Így társulati tagként is – bízva a Jóisten kegyelmében, áldásában – reméljük, hogy vállalásainkat teljesíteni tudjuk, megőrizve őseink Istenbe vetett hitét, nemzetünk és szűkebb hazánk, a Jászság hagyományait.

„Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.”

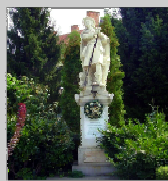
Babits Mihály

Bóta Mizsei Ilona

önállóvá válásának

75 éves évfordulóján

Az emberek életének apró eseményei is részévé válnak lakóhelyük történetének.

Jászboldogháza 75 éves történetének is meghatározó elemei az itt élők és a gyökereikkel idekötődők munkája, emlékei – élete, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy az elmúlt évtizedek során településünk csak gazdagodott, és méltó helyet vívott ki magának a Jászságban és azon túl is.

Az elődök munkáját értékné tartva, megbecsülve azt, haladtak és haladnak a megkezdett úton, annak szellemében végezték és végzik a munkájukat – élték és élik az életüket.

Jászboldogháza önállóvá válásának 75 éves évfordulójára egész évben emlékezünk. Ennek kapcsán itt élők és idekötődők idézik fel életük eseményeit, mindazt, amit községünkért tettek és tesznek, mindazt, amit Jászboldogháza jelentett és jelent nekik, és mindazt, amit Jászboldogházától kaptak.

Emlékek...

1978. szeptember 7. napján születtem Szolnokon, második fiúgyermekként. Redemptiós elődökkel, tősgyökeres boldogházi felmenőkkel rendelkező jásznak, jászboldogházinak vallom magam. Nagypám, Kövér Péter halála után nagymamám, Szörös Ágnes 1985-ig lakott a jakabi határ szélén található Kövér-tanyán. Így még ha kis időre is, de volt szerencsém megtapasztalni, hogy milyen egyszerű, de boldog élet is volt a jászboldogházi tanyán.

Szüleimmel Szolnokon laktam, de az nem azt jelentette, hogy elszakadtam volna Boldogházától, mert a fontosabb események, a rokonok és sok-sok minden idekötött engem és a családomat. Édesanyám Kökény Terézia, nyugdíjas-ként jelenleg is jászboldogházi tanyasi asszonyként éli mindennapjait az úgynevezett Túróczi-tanyán. Számomra ő hozza vissza azokat a kellemes élményeket, amelyek gyerekkorom tanyasi emlékeit idézik. Édesapám Kövér Gyula, akit sokan, mint az "erősembert" ismerik nem csak a faluban, hanem országos szinten is. Kiemelkedő sporteredményeivel, megszámlálhatatlan kupával, éremmel, többszörös csúcstartóként, mindig büszkén öregbítette jászboldogháza szülötteként a falu hírnevét! A vadászat szeretete többször eljuttatta Afrikába, és a sokéves szakmai tapasztalatát jelenleg is a boldogházi vadásztársaságnál kamatoztatja vadőrként. Bátyám ifj. Kövér Gyula, őt is sokan ismerik még a "régiek" közül, hiszen jó pár évig játszott a boldogházi focicsapatban. Szolnoki lakosként is ezer szállal kötődtem mindig is Jászboldogházához. Általános iskolai tanulmányaim után ugyancsak Szolnokon elvégeztem a szakmunkásképzőt kőműves szakon, később pedig a hidegburkoló

Kövér Attila

szakmát is elsajátítottam. 18 éves koromban sikeres vadászati és lőfegyver vizsgát tettem, és mind a mai napig sportvadászként vadászom. Ebben az időszakban ismertem meg a páromat, Deme Erikát. Mind a ketten a szolnoki Tisza Táncegyüttesben táncoltunk, és közösen ismerkedtünk meg a népi- és katonai hagyományörzés szépségeivel. A 98-99-es években töltöttem katonai szolgálatomat, majd leszerelésem után 2000-ben feleségül vettem Erikát. Szolnoki összeköltözésünk után megszületett 2001-ben Miksa fiunk, aki a általános iskolai tanulmányait már Jászboldogházán fejezte be. A gimnázium elvégzése után hivatásos katonaként jelenleg a tatai páncélosoknál szolgál őrmesterként. 2003-ban született Csenge lányunk, aki ugyancsak Boldogházán fejezte be általános iskolai tanulmányait, és idén fejezi be Jászberényben a gimnáziumot. A boldogházi néptáncoktatásnak köszönhetően megmaradt a néptánc szeretete, és ma is a Jászság Népi Együttes oszlopos tagja.

Tíz évnyi közös szolnoki életünk alatt fogalmazódott meg bennünk, hogyha gyermekeink egészséges fejlődését, biztonságát, a családjuk számára egy összetartó közösséget szeretnénk biztosítani, akkor, úgymond, visszaköltözünk Jászboldogházára.

Így is tettünk, és 2010-ben megvásároltuk a Hunyadi utcában a családi házunkat. Így már 2013-ban boldogháziként született a harmadik gyermekünk, Nimród, aki jelenleg is a helyi általános iskolában tanul.

2011-ben munkahelyet és munkakört váltottam, és jelenleg is a Honvédelmi Minisztérium alárendeltségébe tartozó egységnél őrfeladatokat látok el, őrpáncsnoki beosztásban, a szolnoki Békétámogató és Kiképző

Központ objektumában. 2015-ben sikeres érettségi vizsgát tettem, de sajnos az erősödő migráció, a folyamatos határmenti szolgálat mellett, már nem tudtam felsőfokú tanulmányaimat folytatni.

Feleségemmel még ideköltözésünk előtt csatlakoztunk a Jászboldogházáról elszármazottak Társaságához, és neki is sikerült jobban megismerkednie az itteni emberekkel, egyesületekkel. Jelenleg Erika a Faluvédő és Szépítő Egyesület titkára, és munkájával, kreatív ötleteivel próbál dolgozni a falu és a közösség javára. De nem utasít vissza semmilyen felkérést sem, érkezen bárhonnan, nagyon szívesen segít, dolgozik, ha ideje, energiája engedi.

Én még ideköltözésünk előtt csatlakoztam a helyi polgárőrséghez, és ha időm engedi, próbálok részt venni a munkában. Ugyancsak tagja vagyok a faluvédő egyesületnek, és leginkább a szakmai tudásommal próbálom szebbé tenni a környezetünket. Nagy öröömre idén újjáalakult a Szent Vendel Társulat, ahol olyan megtiszteltetés ért, hogy jakabi leszármazottként részt vehettem az újjáalakulásában, és elnökségi tagként tevékenykedhetek tovább. Ugyancsak megtisztelt a falu azzal, hogy katonai vonatkozású gyűjteményemet a helyi értéktárba bevásárolták.

Magángyűjteményemről azt kell tudni, hogy még 1994-ben Szádvári Árpi bácsiéknál egy disznóvágáson felkérkedtem a padlásra, ahol találtam egy szakadt egymillió pengőt, és ekkor találtam meg a jakabi Szent Vendel szobor létrehozásának elvesztett papírjait.

Erre az időpontra datálom a gyűjtési szenvedélyem kezdetét, mert ez a találat olyan élmény volt számomra, hogy ezek után áttúrtam a rokonok, ismerősök pad-

lásait és a még fellelhető, a háborúból visszamaradt katonai emléktárgyakat, felszereléseket minden egyebet, ami a háborús időszakhoz köthető, szisztematikusan elkezdtem gyűjteni. Katonai hagyományörző és gyűjtési tevékenységemért a Történelmi Vitézi Rend tagjává fogadott. Emellett még számos egyesület, alapítvány munkájában részt vettem. Talán az egyik legfontosabb ilyen szervezet a Magyar Tartalékosok Szövetsége, aminek 2003 óta vagyok a tagja, jelenleg pedig megyei elnökségi tag. Ennek a szervezetnek az égisze alatt szerveződik minden évben a Doni Hősök Emléktúra, amit az országos szervező felkérésére megszerveztem a Jászságban. Így jött létre a Jász Menet-szárad, és idén hatodik alkalommal kerül megrendezésre a Jászságban, hol jászboldogházi indulással, hol ideérkezéssel, de a lehetőségekhez mérten próbálom itt helyben tartani a rendezvényt. Remélem, az idei pandémiás helyzet nem szól bele, és sikerül az idei eseményt is lebonyolítani.

Számomra és családomnak, mindig is fontos része volt Jászboldogháza. Szinte minden fontosabb lépés az élettemben innen indult el, vagy ide érkezett meg. Szakrális helyként tekintek a falura, mert az én gyökereim is innen származnak, és ez számomra biztos pont az életben, ahová mindig visszaérkezhetek, és itthon érezhetem magam. Próbálom ezt a magot is elültetni a gyermekeimben, és remélem, hogy így élük meg ők is ezt az érzést.

Isten éltesse sokáig Jászboldogháza községet és annak minden lakóját!

Üdvözléssel:

Kövér Attila

Köszönjük

A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány nevében köszönjük az SZJA 1%-ból felajánlott összeget, mely ebben az évben **858 647 Ft** volt.

Ezzel az összeggel Önök is lehetőséget adtak, hogy terveinket valóra válthassuk.

Fő feladatunk továbbra is, hogy községünk gyermekei számára is megteremtsük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.

- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggondozó tábor költségeit.

- Biztosítjuk a tanév végi jutalomkönyveket.

- Új bútorokat, szekrényeket, könyvespolcot, függönyöket vásárolunk.

- Támogatjuk a sportszerek pótlását.

- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.

- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis és bölcsis játéksomagot.

- Szeretnénk hozzájárulni a karatások és a néptáncosok utaztatási költségeihez is.

- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.

- Szeretnénk új szakköröket szervezni tehetséggondozás céljából

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és eredményekben, egészségben gazdag új esztendőt kívánok Önöknek, a kuratórium és a gyerekek nevében!

Tisztelettel és köszönettel

Zrupkó Ferencné
Kuratórium elnöke

20 éves osztálytalálkozó

1993 őszén Rigó Andrásné tanár néni vezetett át minket az óvodából az első osztályba. Az alsó tagozat 4 éve alatt a számolás és betűvetés minden fortélyát megtanította nekünk. Negyedik osztályos korunkban tudtuk, hogy felső tagozatban új osztályfőnököket kapunk, így Rigó tanár néni folyamatosan készítette fel minket mind tudásban, mind lelkileg a felső tagozatra. A sors viszont úgy hozta, hogy tanár néni a felső tagozatban is maradt az osztályfőnökünk, ami még jobban elmélyítette az osztály és közte lévő szoros kapcsolatot. 2001 nyarán viszont eljött a búcsúzás ideje, ugyanis az általános iskolai tanulmányainkat befejeztük. 2020 nyarán Berkó Dani felvetette, hogy a 20 éves osztálytalálkozót 2021-ben tartsuk meg. A nyáron a Facebook segítségével minden osztálytársammal felvettem a kapcsolatot, és támogatták a kezdeményezést. Szűcsné Sebők Katalin elkezdte megszervezni az osztálytalálkozónkat. Sajnos egy osztálytársunk már csak a szívünkben lehetett velünk.

A ballagás után, 2021. október 2-án sikerült a 20 éves osztálytalálkozót megtartanunk. Nagyon jó érzés volt újra végigsétálni a folyosókon. Az osztályfőnöki órát a régi tantermben tartottuk, hihetetlen, hogy 20 év ilyen gyorsan eltelt. Bayer-Bán Andi osztálytársunk meglepetéssel készült, ugyanis elhozta az utolsó osztályfőnöki óráról készült felvételt DVD-n, melyet visszanezni nagyon jó érzés volt, és csodálkoztunk, hogy a 20 év alatt mennyit változtunk. Az este folyamán Andi táskájából számtalan videó került elő, ami az általános iskolás éveink alatt készült az osztályról, sokra már nem is emlékeztünk. Rigó tanár néni pedig a 8. osztályos naplót hozta el, melyhez jó és rossz emlékeink kapcsolódnak, de így húsz év távlatából jó volt fellelőzni.

Sajnos csak 13-an tudtunk elmenni az osztálytalálkozó-

ra, 9 fő sajnos vagy a távolság vagy egyéb elfoglaltság miatt nem tudott eljönni, de többen küldtek kisvideót, pár sort, hogy az elmúlt 20 évben mi történt velük. Nagy élmény volt újra látni egymást, és hosszasan beszélgetni, kivel mi történt, milyen tervei vannak a jövőre.

Elmondhatom, hogy a mi osztályunk mindig is nagyon különleges volt, mindig összetartottunk, de nem csak mi, de a szüleink is. Ez az összetartás osztályfőnökünk nélkül nem valósulhatott volna meg, hiszen 8 évig szinte "pótanyukánk volt", terelgetett minket, próbált mindenkit felkészíteni a nagybetűs életre. A hajnalig tartó osztálytalálkozó után, úgy gondolom, elmondhatom, hogy mindenkit sikerült tanárnőnek felkészíteni a nagybetűs életre.

Tervezzük, hogy 2022 nyarán megpróbáljuk újra összehozni az osztályt, bízva, hogy akkor még többen tudunk találkozni. Bízom benne, hogy a jövőben a 22 fő diák és Rigó tanárnő, volt osztályfőnökünk még nagyon sok találkozót tud együtt eltölteni.

Buzáné Gugi Bettina

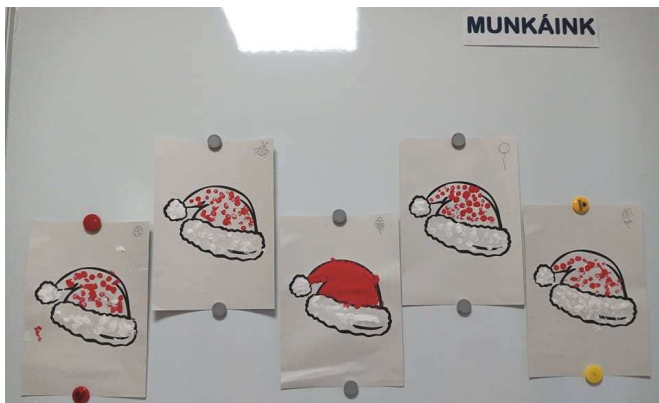
BÖLCSŐDEI HÍREK

Őszi beszámoló a bölcsődéből

Az őszi második fele sem telt el élmények nélkül. Októberben az egészséges életmóddal és az egészséges ételekkel foglalkoztunk. Intézményen belül a Vuk csoportos gyerekekkel közösen ismerkedtünk a zöldségekkel és gyümölcsökkel, amit megkóstoltunk és meg is kóstoltunk. Ehhez kapcsolódóan meséket meséltünk, és élményszerző sétára is indultunk. Az egészséghetet követően a „Tök jó hét” következett. Ezen a héten sült tököket kóstoltunk, tököket festettünk, ismerkedtünk a népi szokásokkal, a gyermekeknek tökfaragó versenyt hirdettünk, amelybe a családokat is bevontuk. Az ottan elkészített alkotásokat az intézményben állítottuk ki, és szavazás alapján „Tök királyt” hirdettünk. Ezúton is köszönjük a szülők segítségét és az elkészült alkotá-

sokat is, amelyek díszítették az intézményünk udvarát. A Márton-napi népszokások egyrészt az év végéhez, a mezőgazdasági munkák befejezéséhez, illetve az advent közeledtéhez kötődnek. Így november 11-én mi is megünnepeltük Márton napját. A csoportban táncos, zenés mulatságot rendeztünk, libás énekeket és dalokat daloltunk, libáknak „öltöztünk”, és Márton-napi lámpásokat készítettünk. A gyerekek nagy örömmel

fogadták a kezdeményezéseinket, és boldogan részt is vettek azokon. Ezt követően november 16-án Tengeri Attila látogatott el intézményünkbe, és a Márton-naphoz kapcsolódó zenés-énekes interaktív műsorral készült a gyerekeknek.

Az élménydús minden napjainknak itt még nem volt vége, ugyanis a könyvtár szervezésében november 24-én a Kacagó Bábszínház előadásában „A három kismalac karácsonya” című bábelőadáson vettünk részt. A legkisebb korosztály nagy érdeklődéssel fogadta a bábelőadást, és ezúton is köszönöm Szemes-Csecselics Hajnalkának a meghívást.

A tél beköszöntével a Mikulás érkezésére és a karácsonyra készültünk. Intézményünkbe a Mikulás december 7-én érkezett, amelyet minden kisgyermek izgatottan várt.

Az adventi időszakot a bölcsődei csoportban is megünnepeljük. Minden héten gyertyát gyújtunk és barkácsolással, közös énekléssel, mézeskalács készíttéssel várjuk a legkisebbekkel a karácsonyt.

Mindenkinek jó készülődést, jó egészséget és meghitt karácsonyi ünnepeket kívánunk!

Nagy Lilla
kisgyermeknevelő

Óvodai események

Egészség hét - Ősz kincsei projekthét

Óvodáskorban az egészségre nevelés kihat az élet további szakaszaira is, és nagy jelentősége van abban, hogy az óvodáskorú gyermek hogyan fejlődik tovább. Fontosnak tarjuk, hogy az óvodai nevelés segítse az egészséges életvitel iránti igény kifejlődését, az egészséges életmód választását, az egészséget károsító magatartások visszaszorítását. Ezeket figyelembe véve minden évben megszervezzük az „Egészség hét - Ősz kincsei” kéthetes projektünket. A projekthetek keretein belül a gyermekek újabb ismereteket szereztek az egészséges életmóddal kapcsolatban. Az első héten a gyermekeknek lehetőségük volt különféle zöldségek, gyümölcsök és egészséges italok kóstolására játékos formában. A védőnővel folyamatos a kapcsolattartásunk, mindig segíti munkánkat, ezért az első héten ellátogatott óvodánkba, és játékosan mutatta be a száj- és fogápolás fontosságát, illetve a gyermekek gyakorlatban is kipróbálhatták. Ezen a héten Ráczné Baráth Andrea élelmiszevezető rajzpályázatot hirdetett egészséges életmóddal kapcsolatban. Több gyermek is részt vett ebben a pályázatban, és szebbnél szebb alkotások készültek. A pályázatban részt vevő

Gyümölcssaláta készítés

gyermekek kisebb ajándékban és oklevélben részesültek.

A projekt második hetében a fő téma a termékek és a tők volt. Hét elején ellátogatunk a helyi strand területére, és terméseket gyűjtöttünk. Gyűjtés közben közvetlen környezetükből jutottak újabb ismeretekhez a

termésekkel, növényekkel kapcsolatban. Az összegyűjtött terméseket az óvodában szétválogattuk, csoportosítottuk, megszámláltuk őket, ezzel matematikai tartalmú tapasztalatszerzésre is volt lehetőség. A terméseket felhasználtuk, barkácsoltunk belőle, gesztenyebabokat és nyakláncokat készítettünk. Ezen a héten a tök is kiemelt szerepet játszott. Megismerkedtek a sütőtökkel, díszítőkkel, megvizsgáltuk a külső és belső tulajdonságait, illetve megbeszéltük, hogy melyiket lehet megenni és melyiket nem. A sütőtököt meg is kóstolhatták a gyermekek, szívesen fogyasztották, közben beszélgettünk arról is, hogy miért fontos, hogy minél több zöldséget fogyasszunk.

„Egészséges életmód” rajzpályázat alkotói és munkáik

Az óvoda udvarán közösen készítettünk a díszítőkökből szobrokat, amik óvodánkat díszítették. A projekt lezárásaként a hét utolsó napján megrendezésre került a „Tök jó nap”. Sajnos a járványhelyzet miatt idén sem volt lehetőség arra, hogy a szülőkkel közösen töltsük el ezt a napot, de ettől függetlenül nem szeretnénk volna, hogy a gyermekek kimaradjanak ebből az élményből, hiszen minden évben izgatottan várják ezt a napot. A projekt elején meghirdettük a tökfárgó versenyt, ahol a gyermekek szüleikkel közösen otthon tököt faragtak, amit behoztak a „Tök jó napra” az óvodába, majd szavazás alapján kiválasztottuk a „Tök Királyt/Királynőt”, majd közösen kidíszítettük az óvodát a kifárgott tökökkel. Nagy szerepet játszik az óvoda életében az egészséges életmódra nevelés, amely minden tevékenységben megjelent.

Tökből készült szarvasok és készítőik

Zöldség- és gyümölcskóstoló

Nálunk járt a védőnő- Fogápolás

Tökfárgó verseny helyezettei

Töklámpások

Őszi kirándulás

Novemberben Tápiószelén jártunk a Nemzeti Biodiverzitás- és Génmegőrzési Központban. Reggel közösen a két csoport busszal indult el, majd a délelőtti a szabad levegőn, ligetes területeken sétálgatva töltöttük. Nagy szeretettel és felkészülve vártak már bennünket a központ dolgozói. Mindkét csoportnak külön vezetője volt, akik folyamatosan a séta során újabb ismereteket adtak át a gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt. Az első állomáson a gyermekek megismerkedtek a vízi élővilággal, illetve azzal, hogy ilyenkor ősszel mi történik velük. Tovább sétálva, a mezőgazdaság kisebb részébe is bepillantást nyerhettünk. Különböző munkagépeket figyeltünk meg, és azt is láthatták, hogy ebben az időszakban milyen munkálatokat végeznek a földeken. A következő megálló egy kisebb arborétum volt, ahol a gyermekekkel közösen a növényeket vizsgáltuk meg, és azonosítottuk őket. Az arborétumban különböző madárfajokat láttunk, és különféle madárhangot hallottunk. Séta közben beszélgettünk az őszi évszak jellemzőiről, megfigyeltük, hogy milyen hatással van az őszi a növényekre. Az utolsó megálló a magtár volt, ahol a hűtőházakba is beléphettek a gyerekek, és megfigyelhették a különböző magvak tárolását. Miután bebarangoltuk a központ területét, megvendégelték bennünket, és szabad játékra is volt lehetőség. A gyermekek kíváncsian, érdeklődően és örömmel vettek részt a kiránduláson, nagy élménnyel gazdagodtak ismét. Itt is szeretnénk megköszönni Baktay Borbálának és Oláh Imrének, hogy ilyen színes programokkal készültek nekünk.

Klinkó Andrea
óvodapedagógus

Vuk csoport

Erdei élővilág megfigyelése

Vízi élővilág megfigyelése

Séta az arborétumban

Betekintés a magtárba

Játék a szabadban

Novemberi kulturális események az óvodában

Novemberben két kulturális program is színesítette az óvoda mindennapjait. 16-án **Tengeri Attila interaktív ütőhangszeres zenés műsorral** örvendeztetett meg minket, melyre a tornatermünkben került sor. A műsor az előző héten esedékes Márton-naphoz kapcsolódott, ennek jegyében azoknak a kicsiknek, akik voltak olyan vállalkozó kedvűek, és kiálltak a többiek elé hangszerrel a kezükben, libafejdísz vagy boszorkánykalap került a fejükre. Később mindenki hangszert kapott a kezébe. Többször meg lettünk mozgatva: különböző zenékkal, dalokkal, mondókákkal (pl. 100 liba egy sorban, Egyél libám, egyél már) kísért közös táncon, körjátékon vettünk részt, amit tapssal és a kiosztott hangszerek megszólaltatásával fűszereztünk. Külön érdekesség volt a cintányér ütővel való megszólaltatása. A nagycsoportosok közül volt, aki gitárt, a kisebbek csörgőt, csörgődobot, rumbatököt, esőbotot és sok más érdekes hangszert foghattak a kezükbe és zenélhettek vele. A legkisebbek is részesei voltak a jókedvnek, hiszen a bölcsődések is jelen voltak. Végül egy felnőttet választott ki segítőnek az előadó maga mellé, akivel közösen doboltak, miközben a gyerekek kísérték őket a saját hangszerükkel. Igazán nagyszerű élményben volt részünk. A program finanszírozásáért köszönettel tartozunk az Óvodai Szülői Munkaközösségnek.

Másik novemberi eseményünk a könyvtár szervezésében megvalósuló **A három kismalac karácsonya** című bábelőadás volt, amit a **Kacagó Bábszínház** mutatott be. Darabjuk egy klasszikus mesefeldolgozás sok-sok gyerekdallal, zenével színesítve. Az előadás az eredeti történet vonulatát követte (a malackák szalmából, fából és kőből építenek házat...), mai elemekkel ötvözve (a farkas motoron érkezik) hozta közel a mesét a kortárs nézőkhöz. A farkas még a hagyományos Télapó dalt is máshogy énekelte!

A társulat mottója: **„A vidám szív a legjobb orvosság.”** Ez a hitvallás nagyon tükröződött, mert sokat nevtünk a pórul járt farkasokon és az okos kismalacok beszédén. Minden jó, ha jó a vége, ez így történt ebben a vidám történetben is: a farkasok ebben a modern változatban sem jutottak malacpecsenyéhez. Ezt a programot szintén a bölcsődésekkel együtt tekintettük meg. Az előadás megszervezéséért Szemes-Csecselics Hajnalkának tartozunk köszönettel.

Berkó-Fejes Györgyi

Kacagó Bábszínház: Tengeri Attila műsora:

Tisztelt támogatóink, segítőink!

Szeretnénk köszönetünket kifejezni támogatóinknak, segítőinknek! Fenntartóknak, a Jászboldogháza Községi Önkormányzat dolgozóinak, Szűcs Lajos polgármester úrnak és a képviselő-testület tagjainak, hogy mindenben támogatják, segítik intézményünk működését.

„A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány” minden évben hozzájárul a Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde gyermekeinek a Mikulás puttönyába való játékokkal, valamint új szőnyegek kerültek megvételre, amelyet örömmel vettek birtokba a gyermekek. Az Óvodai Szülői Szervezet több óvodai rendezvényünk megszervezésében anyagi támogatást nyújtott. Ezúton is köszönjük szépen az áldozatos munkájukat!

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és szeretetben gazdag, boldog új esztendőt kívánunk!

Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde dolgozói

Hírek, események

Megemlékezés

Az őszi szünet előtti utolsó tanítási napon megemlékezést tartottunk az 1956-os forradalom és szabadságharcról. Hosszú idő után ünnepelhettünk így.

Örülünk, hogy végre hagyományos keretek között zajlott az ünnepség.

A színjátszó csoport méltó megemlékezést tartott.

Egészség hét

2021. október 18-22.

Ez a programsorozat az iskolai Diákönkormányzat szervezésében, a pedagógusok, az iskolakonyha dolgozói, A Boldogházi Gyermekért Közhasznú Alapítvány és a támogatóink segítségével valósult meg.

A diákok előzetesen háromféle pályázattal nevezhettek:

- Rajzverseny az egészséges ételek, életmód témában. A legszebb alkotások az ebédlő falát fogják díszíteni.

- Receptverseny: egy heti egészséges, változatos tízórai összeállítása. A legjobb ötletek megvalósításra kerültek az Egészség hét ideje alatt.

- Különböző tökök begyűjtése a Tök jó napra: kerestük a legkisebb, legnagyobb, legszebb, legérdekesebb tököket, amelyek kiállításra kerültek az iskola aulájában.

A legjobb alkotásokat és a résztvevőket egészséges díjakkal jutalmaztuk.

Változatos programok várták a tanulókat. Minden reggel a felsős osztályok zenés reggeli tornával indították a napot. Borsodi-Nagy Erzsébet doktornő jóvoltából edző vezetésével az alsó tagozatosok mesés tornán, a felsősök zenés tornán vehettek részt a tornateremben.

A gyerekek pedagógusok irányításával játékos vetélkedőn bizonyíthatták tudásukat, zöldségekkel, gyümölcsökkel ismerkedhettek meg.

A Tök jó napon minden diák finom sült tököst kóstolhatott, a Halloween jegyében zenés, jelmezes felvonuláson mutakozhattak be az ötletes, ijesztő jelmezesek. Lőrincz Lászlóné intézményvezető-helyettesünk jóvoltából a Naszálytej képviselője tartott az osztályoknak kóstolóval egybekötött tájékoztatót, bemutatót.

A Boldogházi Gyermekért Közhasznú Alapítvány támogatásával ellátogattak hozzánk a jászalszent-

györgyi hagyományörző íjász csapat tagjai, akik bemutatót tartottak, és a gyerekek kipróbálhatták magukat íjászkodásban is.

Ezzel a programmal párhuzamosan ugrálóvár és rodeó-bika várta a mozogni, játszani vágyó gyermekeket. A hét során a tanítási órákra is igyekeztünk becsémpészni az egészséges életmóddal kapcsolatos témákat, valamint ismeretterjesztő kisfilmekkel bővítettük a tanulók ismereteit.

Köszönetünket fejezzük ki az Interfrost Kft.-nek a zöldség, gyümölcs hozzájárulásért, az iskolakonyha dolgozóinak a finom tízóraiért és minden támogatóknak az élményekért.

Káposztás Istvánné
Diákönkormányzat-segítő pedagógus

Diákönkormányzat látogatása a helyi önkormányzatnál

November 5-én iskolánk Diákönkormányzatának képviselői látogatást tettek a község önkormányzatánál. Szűcs Lajos polgármester úr vezette körbe a diákokat, és mutatta be számukra a hivatal sokoldalú tevékenységét, az ellátandó feladatokat. A látogatás célja az volt, hogy közvetlenebb kapcsolat, párbeszéd alakuljon ki a diákok és az önkormányzat között.

Köszönjük Szűcs Lajos polgármester úrnak a kedves vendéglátást és Szemes-Csecselics Hajnalkának a szervező munkáját!

Káposztás Istvánné
Diákönkormányzat - segítő pedagógus

Újabb siker!

Gajdos Márta 4. osztályos tanulónk a zentai Thurzó Lajos Általános Iskola által meghirdetett "VI. Messzingó gyermekkorom világa ..." online szavalóversenyen az előkelő második helyet szerezte meg a 3-4. osztályosok kategóriájában.

Gratulálunk!

Papírgyűjtés

Iskolánk diákjai november 17-18. között papírgyűjtésen vettek részt. Kemény munkával 5,9 tonna!! papírt gyűjtöttek össze.

Nagyon köszönjük a szülők, támogató cégek, boltok és az Önkormányzat segítségét!

A befolyt összeget iskolai gyermekprogramok támogatására fogjuk fordítani.

Tájékoztató a Mátyás Király Általános Iskola elmúlt és előttünk álló időszak fontosabb eseményeiről

Köszönjük a szülőknek, a falu lakosainak, pedagógusoknak, és mindenkinek- akik bármilyen formában segítettek tanulóinkat a papírgyűjtés során.

Iskolánk sport életéről 2021 őszi időszakában

Iskolánk csapatai - egy év kihagyás után - újra részt vehettek a **Bozsik Intézményi Program tornáin, fesztiváljain** Tóth Pál vezetésével. Sajnos az első forduló vége előtt ismét fel kellett függesztenünk a versenyeket az erősödő koronavírus helyzet miatt, így egy korosztályunk továbbra is kénytelen várni a lehetőséget, hogy megmutassa tudását.

I. korcsoport fiúk	6 csapatból	3. hely
II. korcsoport fiúk	6 csapatból	3. hely
IV. korcsoport leányok	4 csapatból	1. hely
III. korcsoport leányok	3 csapatból	1 hely
IV. korcsoport fiúk	5 csapatból	2. hely
III. korcsoport fiú	elmaradt	

Matematikai háziversenyekről:

Iskolánkban 2021 októberében Vajda Emese tanárnő matematika háziversenyt szervezett a felső tagozatban. Többnyire játékos, logikai feladatokkal kellett megbírkóznia tanulóinknak.

A legjobb eredményt elért tanulók :

- 5. osztályból Ludányi Barnabás, Murzsa Kira, Gál Zsombor
- 6. osztályból: Makai Lili, Tóth Lili, Sárközi Dominik
- 7. osztályból : Oláh Levente, Tóth Csaba, Bató Gergő
- 8. osztályból: Tóth Ákos, Tóth Noémi, Filkus Réka és Sziráki Tamara

Minden versenyzőnek és a legjobb eredményt elért tanulóknak gratulálunk!

November végére befejeződött a régi **kémia terem felújítása.**

2021. november 29-én egy kis **átadó ünnepség** keretében, megemlékezvén iskolánk régi, szeretett és tiszteletben tartott pedagógus házaspárjára- **a Bazsó terem** nevet kapta.

A terem felújításában nyújtott anyagi támogatásért nagy köszönetet mondunk A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítványnak. Külön köszönet Zrupkó Ferencnének a sok szervező és segítő közreműködéséért, és Nagyné Matók Anikónak, hogy mindig mindenben számíthattunk rájuk.

Köszönjük a helyi önkormányzatnak, Szűcs Lajos polgármester úrnak segítőkészségét, hogy biztosította a terem minél előbbi rendbetételét az utolsó nagy munkákban.

2021. december 1-től az elrendelt **járványügyi intézkedéseket** betartva, iskolánkba való belépésnél ismét testhőmérséklet mérés és kézfertőtlenítés folyik. Kívülálló személyek, pl. szülők is csak maszkban és oldalsó igazolvány felmutatása mellett léphetnek be.

Mint minden évben, így az idén is, december 6-án délután megjött a **Mikulás az iskolánkba**.

Minden osztályba belátogatott, és átadta a kis csomagokat. Nagy volt a várakozás....és az öröm is!

Köszönjük a szülőknek, az iskolai és osztályközösségek szülői munkaközösségének munkáját..

Örülünk, hogy a Télapónk az idén is hű volt iskolánk tanulóihoz, itt volt újra köztünk! Köszönjük fáradozását!

Ebben az évben **december 11-e szombat, hivatalosan is munkanap**.

Ezen a napon iskolánk tanulói számára karácsonyi kézműves foglalkozásokat, Activity közösségi játékokat és Mikulás foci kupát rendezünk.

A téli szünet előtti utolsó tanítási nap december 17-e péntek.

Amennyiben a járványügyi intézkedések engedik, ezen a napon 12 órakor tartjuk az iskolai karácsonyi ünnepségünket a tornateremben.

Néhány tanulónk **december 18-án a Falu karácsonyán** még fellép: verssel, tánccal és kis jelenettel.

Téli szünetről: utolsó tanítási nap december 17. - **téli szünet utáni első tanítási nap 2022. január 03.**

Iskolánk intézményvezetése és minden dolgozója nevében: Meghitt, békés karácsonyi ünnepeket és jó egészséggel gazdag új esztendőt kívánunk Jászboldogháza minden lakójának, tanulóinknak, szüleiknek és minden családnak!

*Lőrinc Lászlóné
intézményvezető - helyettes
Jászboldogháza, 2021. december 06.*

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Ez évben több civil szervezet ünnepelte megalakulásának évfordulóját.

A fiatalokat arról kérdeztük: Mit jelent a civil szervezetek működése közösségünk életében?

Mivel óvodapedagógusként dolgozom, így elsősorban A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítványt emelném ki. Ez az alapítvány, úgy gondolom, hogy nagyon sokat tesz a közösségért, a közösség legkisebb tagjaiért. Óvodánk bármikor számíthat az alapítvány segítségére. Rengeteg támogatást kapunk már tőlük. Többféle fejlesztő eszköz, IKT eszközök,

játékok, csoportszobai kiegészítők és az udvaron lévő filagória is az alapítvány felajánlásából került az óvodába. Ezekkel a támogatásokkal gyermekek mindennapjait teszi színesebbé, boldogabbá, illetve nagyban járulnak hozzá a gyermekek egyéni fejlődéséhez és az óvoda korszerűsítéséhez is.

A másik civil szervezet, amit még leginkább kiemelnék, az a Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete. Az óvoda évek óta kapcsolattartásban van az egyesülettel. Az Idősek világnapján meghívjuk őket az óvodába, ahol a gyermekek színes műsorral készülnek nekik, ezzel megajándékozva őket, és megköszönve azt a sok-sok segítséget, amit óvodánkért tesznek. Sajnos az utóbbi két évben a járványhelyzet miatt nem volt lehetőség az idősek ilyen formában történő köszöntésére, de a gyermekekkel mindig gondoltunk rájuk, és közösen készített ajándékokat juttattunk el hozzájuk. Nagy segítséget szoktunk kapni tőlük a húsvéti időszakban is, hiszen ilyenkor a gyermekekkel közösen

ellátogatunk a helyi Tájháza. Szeretettel várnak minket, együtt sütjük a pogácsát, és vidáman töltjük el a délelőttöt.

A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület is főként a közösség fiatalabb tagjai életében játszik nagy szerepet. A nyári táboroztatás megvalósulásához is hozzájárulnak, ezzel újabb időtöltési, szórakozási lehetőséget biztosítva a gyermekeknek. Az egyesület rendelkezik két mikrobusszal is, ami sokat segít mind az óvodának és az iskolának is abban, hogy kirándulásokra, versenyekre juthassanak el. Ezzel szintén ők is hozzájárulnak a fejlődési lehetőségekhez.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület is nagy szerepet játszik a közösség életében, hiszen általuk kis falunk folyamatosan igényesen gondozva van, odafigyelnek a környezetünkre, évszaknak, jeles napoknak megfelelően folyamatosan díszítik a községet. Kulturális tevékenységekben is nagy szerepet játszanak, mivel különböző rendezvények szervezésében is részt vesznek.

A Polgárőrség Jászboldogháza és a Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete folyamatosan jelen van a közösségi életben, hiszen rájuk mindig számíthat a falu lakossága, biztonságban érezhetjük magunkat általuk.

A Jászboldogházi Baráti Társasága nagy figyelmet fordít a helyi értékek megőrzésére, és segíti, hogy szoros kapcsolat maradjon a helyiek és az elszármazottak között.

A Jászboldogházi Sportegyesület sportolási lehetőséget is nyújt, de emellett a hétvégi focimeccsekkel szórakozási, kikapcsolódási lehetőségeket is ad az emberek részére.

A Csillagvirág Énekkar Egyesület helyi rendezvényeiben való fellépéseivel színesíti a hangulatot. A Jászföld Hagyományörző Egyesület és az Országúti Keselyűk Motorkerékpáros Klub is rendezvényeivel szórakozási lehetőséget biztosít.

Annyira nagy örömmel tölt el, hogy a mi kis falunkban különböző civil szervezetek működnek. Úgy érzem, összetartóbbá teszi a falu lakosságát. Ezek közül egyet szeretnék kiemelni, ami számomra sokat jelent, a faluszépítő egyesületet. Mindannyian önkéntesen végzik a munkájukat, mert szeretnék szebbé és rendezettebbé tenni a falu kinézetét. Jó látni azt, amikor idős és fiatal együtt fáradozik ennek a célnak a megvalósításán. Rendszeresen biciklizünk a családdal a községben. Jó érzéssel tölt el úgy végigmenni az utcán, hogy az szép tiszta, és virágok szépítik. Nagyon színes és különleges hangulatúvá teszi a falunkat! Az egyesület figyelme arra is kiterjed, hogy a községben és a környezetében lévő régi emlékeket gondozza, állagukat megóvjá. Hálás vagyok azért, hogy a házunk előtt lévő sarki virágos ládába szép virágot kapunk időről

Összességében úgy gondolom, hogy mindegyik civil szervezet kiemelkedő szerepet játszik közösségünk életében, hiszen minden egyes szervezet valami pluszt ad, amellyel gazdagodik a mi kis falunk.

Klinkó Andrea

időre, amit Petra lányommal öntözünk és gondozunk. Mi is az utóbbi években az ünnepekhez igazodva díszítjük az utcaládát. Nagyon jó ötletnek tartom az adventi koszorú elkészítését és az óvoda elé kihelyezését. Ez sokunk számára egy kis meleget visz a szürke téli napokba, mert ez azt jelenti, hogy közeledünk az éve legszebb ünnepéhez, a karácsonyhoz. Amikor együtt lehet a család!

Az ünnepek közeledtével szeretnék kellemes, boldog karácsonyi ünnepet kívánni a falu lakosságának.

Palyáné Bazsó Anita

Az idei évben községünk több civil szervezete is kerek évfordulót ünnepelhet(ett). Azt gondolom, minden boldogházi lakos büszke lehet arra, településünket kis lélekszámahoz képest mennyi ilyen közösség segíti, támogatja, elteti. Kiemelkedően fontosnak tartom az általuk szervezett programokat, az évről évre megtartott rendezvényeket, melyek a támogatáson túl szórakoztató, szemet gyönyörködtető értékeket teremtenek, adott esetben biztosítják a falubeliek biztonságát, miközben erősítik az összetartozást. Ezek a programok sajnos napjainkban kissé nehezebben kivitelezhetőek - de annál nagyobb szükség van rájuk!

Nagymamám, Orczi Imréné az Ezüstkör Nyugdíjas Egyesület titkára. Átala tehát van némi rálátásom arra, hogy mennyi lelkiismeretes munka rejlik a civil

szervezetek működtetésében, a különböző programok szervezésében. Szintén személyes érintettség fűz a Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítványhoz, nem csak volt iskolás diákként, hanem az Árvalányhaj Néptánccsoport egykori tagjaként is. Rengeteg segítséget köszönhattunk az Alapítványnak és támogatóinak, akik hozzájárultak tánccsoportunk működéséhez. A táncosokkal rendszeresen felléptünk a BOLDOGBT találkozóján, ahol a Boldogházáról elszármazott tagoknak minden évben alkalma nyílik összegyűlni egy színvonalas program keretében.

Minden szervezetnek megvan a maga fontos szerepe a falu életében. A Tűzoltó Egyesület és a Polgárőr Egyesület gondoskodik a biztonságunkról. A Faluszépítő Egyesület fíradhatatlan, kreatív munkájával szép és barátságos környezetet biztosít, melyet mindenki megcsodál, aki csak egyszer is áthalad a településen. A Sportegyesület pedig lehetővé teszi a futballszerető fiatalok, gyermekek részére a sportolás, versenyzés örömeinek átélését.

Szőllősiné Koncsik Barbara

A civil szervezetek a község életének szerves részét képezik. Olyan fontos feladatokat látnak el, mint szembé, jobbá, élhetőbbé tenni településünket, fenntartani a közbiztonságot, sportolási lehetőséget teremteni a fiataloknak, fejleszteni őket. Közösségsszervező erejük van, számtalan ember munkáját tanúsítja egy-egy elért cél, egy-egy megvalósult rendezvény, fejlesztés. A kulturális tevékenységük, szerepvállalásuk a rendezvényeken, önzetlen munkájuk pótolhatatlan.

Az én szívemhez kifejezetten közel áll a Faluvédő és Szépítő Egyesület, melynek már 3 éve tagja vagyok. A lelkesedés, az összefogás, egy-egy probléma megoldása, ötletek, melyek néha oly elérhetetlennek tűnnek, majd körvonalazódnak, és szép lassan megvalósulnak... ennek a részese lenni egy fantasztikus dolog. Azon felül, hogy mi minden valósul meg, ez idő alatt számtalan élménnyel gazdagodtam én magam is. Közös virágültetések, tojásfa díszítés, adventi ünnepségre készülődés, játékok szervezése a gyerekeknek, legyen az hús-

véti tojáskeresés vagy az éppen aktuális adventi ablakok, mind egy-egy kis csoda, és éppen ez a szép benne, hogy nem csak a közösség gyarapszik értékekkel, az egyén is.

Szerintem mindegyik szervezet olyan emberek összefogása, akik önzetlenül, szabadidejüket nem sajnálva értéket teremtenek. Én mindenkit biztatnék rá, hogy aki teheti, kinek mihez húz a szíve, gyarapítsa a saját készségeivel, lelkesedésével, munkájával a civil szervezeteket. Tenni másokért, mindenkiért, magunkért. Szerintem ebben rejlik a fontosságuk.

Tóth Regina

Bemutatjuk községünk fiataljait

Varga Marianna vagyok, 1991-ben Jászberényben születtem, édesanyám Mészáros Irén, édesapám Szőrös Béla. Jászboldogházán a Kossuth utcai otthonunkban nagy szeretetben neveltek fel szüleim, két testvéremmel együtt.

Óvodába és általános iskolába is Jászboldogházára jártam. Tanulmányaimat a Szolnoki SZC Kereskedelmi és Vendéglátóipari Technikum és Szakképző iskolában folytattam, élelmiszer- és vegyiáru eladó tagozaton. Sikeres vizsgatétel után a Szolnoki SZC Petőfi Sándor Építészeti és Faipari Technikum és Szakképző iskola intézvéi érettségi tagozatán szereztem meg bizonyítványomat. Középiskolai éveim alatt rengeteg élményben volt részem, néha komolyabb fejfájást okozva szüleimnek.

Az első munkahelyem a jászboldogházi COOP ABC-ben volt, ahol 3 évet dolgoztam különböző munkakörökben. Itt rengeteget tanultam, és remek emberekkel dolgozhattam együtt, akik még jobban megszerettették velem a kereskedelmet.

Kezdő éveim után, a Jászberényi TESCO áruházban sikerült elhelyezkednem, vevőszolgálati pultos pozícióban. Nagyon intenzív és pörgős munka volt, ugyanakkor nagyon vevő központú, ami számomra elsődleges. Itt fantasztikus emberekkel dolgozhattam, remek kis csapattal, ezért nem is állt szándékomban ott hagyni ezt a helyet, annak ellenére, hogy néha mentálisan nagyon megterhelő volt egy-egy nap. Állásajánlatot kaptam azonban egy külsős cégtől, a Finnance Sales Hungary Kft.-től, akik a Budapest Bankkal karöltve üzemeltetik a Tesco Pénzügyi Partner pultot. Számomra ez egy remek lehetőség volt, hiszen új pozícióba kerültem, új cég alkalmazásába, de mégsem kellett ott hagynom a jól megszokott munkakörnyezetet és a remek kis csapatot, akikkel dolgoztam. A cég jóvoltából sikeres Pénzügyi Szolgáltatói- és Biztosításközvetítői hatósági vizsgát tettem, és megkezdtem pályafutásomat mint hitelügyintéző. Munkám során kibővített portfólióból dolgozhattam, így a pénzügyi és bankszektor több területére is betekintést nyerhettem. Sokat tanultam, és nagyon megszerettem a munkámat és sok ügyfeletem is.

Férjem Varga Zoltán, 1989-ben született Hatvanban. Jászfényszaruon nevelkedett testvérével. Mivel édesapja a MÁV munkatársa volt, így sokat tartózkodott Tá-

Marianna, Zolika és Zoltán

piógyörgyén. A Szolnoki SZC Petőfi Sándor Építészeti és Faipari Technikum és Szakképző iskolában tanult, szobafestő- mázó szakon. A középiskolai évek alatt napi szinten vonattal jártunk iskolába, itt ismerkedtünk meg, és már 14 éve alkotunk egy párt. A Ferro-press Fémipari Szolgáltató Kft. dolgozója 7 éve.

Rengeteg közös élményben volt részünk, sokat motoroztunk, túráztunk, kirándultunk. Az egyik ilyen kirándulásunk alkalmával, a Fogarasi Havasok legmagasabb hegyének a Negoj - csúcsán kérte meg a kezemet, a felhők felett. Ekkor már külön éltünk a szüleimtől, bár nem költöztünk messzire.

Anyai nagymamám házában laktunk, és 2016-ban összeházasodtunk. Hosszas tervezgetés után úgy döntöt-

tunk, ideje lenne nagyobb házba költözni. Az én fejemben soha nem fordult meg a gondolat, hogy otthagyjam a falut. Párom sem gondolt arra, hogy esetleg máshol kellene keresgéljni. Elég csak visszagondolnom a szép gyerekkoromra, és itt lagnak a szüleim, a barátaink. Párom édesapja és testvére is időközben Tápiógyörgyére költözött, így velük is többet lehetünk együtt. Csendes, nyugodt környezet; remek közösség, mi lehet még? Így elkezdtünk házakat nézegetni. Ekkor még nagyon sok ház volt eladó a faluban. Emlékszem, rengeteget megnéztünk, de valahogy nem találtuk az igazit. Időközben a ház kereső projekt félbeszakadt, fontosabb dolgunk lett. Egy kis tünémeny csatlakozott a mi kis családukhöz, 2018-ban megszületett kisfiunk ifj. Varga Zoltán. Lehet hogy a sors akarta így, de a következő évben megtaláltunk a számunkra legmegfelelőbb házat a falu szívében. A családukhöz és barátaink rengeteget segítettek, hosszas felújítás vette kezdetét, rengeteg munka volt. 2020 év végén költöztünk be az új otthonunkba, amit nagyon szeretünk, a szomszédainkkal együtt. Kisfiunk idén kezdte az óvodát, én pedig hamarosan visszatérek a régi munkahelyemre.

Szeretem ezt a közösséget, hogy reggel rám köszönnek az utcán még akkor is, ha nem tudják ki vagyok. Remélem, most jobban sikerült megismerniük. Ezúton szeretném megköszönni a lehetőséget! Jó egészséget kívánok mindenkinek!

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Hírek a kapitányokról

• Különleges meglepetésben volt részem október 13-án. A Jász Múzeumba kaptam meghívást, hogy ezen a napon köszöntenek a 80. születésnapom alkalmából. Tudtam azt is, hogy ezen a napon köszöntik Papp Imrét, a Jászság Népi Együttes alapítóját szintén 80. születésnapján és Tajti Erzsébetet, a jászsági viselet újraélesztésének meghatározó szereplőjét, 50. születésnapja alkalmából. Ami meglepő volt, az a nagy tömeg, akik ott voltak a rendezvényen. Ott voltak a hagyományőrök sokasága, a népi táncosok, a jászkapitányok, feleségeik szintén nagy számban, valamint a köszöntöttek polgármesterei. A Jász Múzeum már évek óta megemlékezik a külső és belső munkatársak kerek évfordulójáról. A köszöntőjében Hortiné dr. Bathó Edit méltatta, hogy mindhárman eltérő ágazatot képviselünk, de mindnyájan a jászok hagyományait viszzük tovább, és alakítjuk azokat a jelen korhoz. Hortiné dr. Bathó Edit köszöntője után a polgármesterek, jászkapitányok, a civil szervezetek képviselői is köszöntöttek bennünket, és rengeteg ajándékkal halmoztak el. Az eseményt jó hangulatú ebédeléssel fejeztük be. Az ebéd elfogyasztása után a múzeum igazgatója egy új tárlatot mutatott be, majd Gulyás András Zoltán, a múzeum régésze mutatta be a régészeti kiállítást, melynek elemei a Jászságból kerültek elő.

• A Belvárosi Esték sorozat november 9-én előadott témája „Táltosok, garabonciások és társaik” címmel Kókai Magdolna a Jász Múzeum munkatársa tartott előadást. Az előadásban elhangzott, hogy 2012 óta foglalkozik ezzel a témával. Nagyon sok hiedelem volt a világmindenség dolgairól, ahol a természetfeletti képességű emberek biztosították a kapcsolatot a létező és az értelemmel fel nem foghatók között. A Jászság több településén talált írásos történetekből bontakozott ki az itt élt táltosok, garabonciások, halottlátók tevékenysége és a hozzájuk fűződő babonák és hiedelmek korszaka.

Táltos: természetfeletti erővel felruházott embert jelent. A táltos általában jóindulatú és inkább segítő, mint büntető egyén. Tudását nem magától szerzi, hanem kapja. Ha a gyermek foggal vagy hat ujjal születik, akkor biztos a jele, hogy táltos válik belőle. Ehhez szükséges az is, hogy ősei három napra elrabolják, és olyan mély álomban tartásuk mintha halott lenne. Majd három nap után új élet költözik bele. Gyógyításkor újra ilyen révült állapotba kerül, mert így tud kapcsolatot teremteni a természetfeletti lényekkel és az elhalt ősök szellemével

Garabonciás: földöntúli képességekkel rendelkező, varázslást, másokra rontást adni tudó személy. A garabonciás diák tizenhárom iskolát végzett, és ezután vi-

hart kavaro varázsló hírében állt. A garabonciás ház sartos, kötekedő, aki a maga kisszerű életkörülményei között minden apróságért veszekszik, okkal, ok nélkül másokba beleköt. A garabonciás öregasszonyokat sem szerették a falvakban.

Halottlátók: fő tevékenységük közvetíteni az élők és a holtak között. Tolmácsolják a halott kérését, hosszabítják a végleges elszakadást, megnyugtatják az élőket, kitölti a halott által hagyott űrt. A halottlátók általában nők, vallásuk római katolikus. Egyházi tiltás ellenére bevett szokás volt a halottlátó felkeresése, különösen az I. világháború idején. Egyéb tevékenységük a gyógyítás, rontás levétel, jóslás, halott virrasztás. A Jászságban az elnevezésük többféle volt: bűbajos, mondó asszony, léleklátó, tudálékos asszony és még sok más titulus. A Jászság leghíresebb halottlátója a jászberényi Papp Tera volt. Tevékenysége az I. világháború alatt terjedt el. A Jászságon kívül más településekről is felkeresték: például Vácról. A II. világháborúban kuruzslásnak tartották ezeket a módszereket, és eltűntek a köztudatból.

• Az egy évvel ezelőtt elhunyt Gubicz Andrára emlékeztünk november 12-én Jász Kiséren. Ebből az alkalmából a most regnáló jászkapitány – aki szintén jász kiséri- Nemes József és felesége egy emléktáblát állítottak Bandi bácsi emlékére. Ennek az avatására került sor november 12-én, mert ezen a napon hunyt el a mindenki által tisztelt Bandi bácsi. Az emléktábla a Művelődési Ház előtti emlékparkban lett elhelyezve, és ennek az avatásán vettünk részt. Nagyon sok jászkapitány feleségestül, nagykun kapitányok – a jász kun főkapitány is – de még kiskun kapitányok is voltak az ünnepségen. A megemlékezést Lukács György polgármester kezdte, aki az életútját mutatta be, majd Ézsias Vencel hagyományőröz huszárcapitány, a Jászfényszaru Szűcs Mihály huszárbandérium parancsnoka emlékezett Bandi bácsira, mert Bandi bácsi nagy lókedvelő volt. A következő megemlékező Hortiné dr. Bathó Edit, aki a hagyományörzésben kifejtett tevékenységét méltatta. Az emlékezések elhangzása után került sor az emléktábla leleplezésére, a leplet Nemes József és felesége távolították el. Ezután elhelyeztük a koszorúkat az emléktábla körül, majd egy állófogadással ért véget az emléktábla avatás.

Minden kedves olvasónknak kívánok békés, boldog, szép karácsonyt és eredményekben, sikerekben és jó egészségben békés, boldog új évet!

Nagy Albert
Jászkapitány

Boldogházi beszélgetések

A Boldogházi Hírek oldalain rendszeresen számolunk a községünkben működő civil szervezetek céljairól, munkáikról, elért eredményeikről. Tudjuk, hogy a sikeres működés titka a tagok önzetlen, odaadó munkája, a közösségi munka értékének megbecsülése.

Kispálné Baranyi Aranka több civil szervezetnek is aktív tagja, részese az ott folyó alkotó munkának, mindig szívügyének érezte és érzi ma is az értékek, hagyományok megőrzését, továbbadását.

Arankát kivételes életerő, örök derű jellemzi, a mindennapjait felelősségteljes, intenzív munka tölti ki, amelyhez ezúton is gratulálok! Kívánom, hogy őrizze meg a pozitív életszemléletét, és élvezze a közösségért végzett munka szépségét!

Beszélgetésünk során arra kértem őt, meséljen a civil szervezetekben végzett, évek, évtizedek óta tartó munkájáról, amelyet Jászboldogháza közösségeért vállal.

Több, községünkben működő civil szervezetnek aktív tagja vagy. Mi motivált arra, hogy ezekben a közösségekben szerepet vállalj?

A Jászboldogházi Polgárőr Egyesület alapító tagja vagyok. 1996. augusztus 9-én 17 fővel alakultunk meg. Települési képviselőként némi rálátásom volt községünk akkori közbiztonsági helyzetére, amely nem volt megnyugtató. Az alapítók között egyedüli hölgy tag voltam. Szükség volt gazdaságvezetőre is. Mint számviteli-pénzügyi területen dolgozó személyt, felkértem erre a feladatra, melyet örömmel elvállaltam. Természetesen maximálisan egyetértettem és magaménak is vallottam az egyesület célkitűzéseit. Gazdasági munka végzése mellett igyekeztem bekapcsolódni a közösségi, szakmai munkába is. Napközben nyitott SZEM-mel közlekedem. Ha szokatlan eseményt tapasztalok, azonnal jelzéssel élek az illetékesek felé. Mai napig is vállalom az éjszakai járőrszolgálatot fiammal, akit nagykorúvá válásakor sikerült az egyesület tagjai sorába állítani. A vezetőségben több éven át kifejtett tevékenységemet az egyesület „Kiváló Polgárőr” kitüntető címmel ismerte el. Számomra mégis az volt a legmeghatóbb pillanat, amikor a településünkön megrendezett XII. Jász Világtalálkozó alkalmából az Országos Polgárőr Szövetség elnöke a polgárőr mozgalomban végzett tevékenységem elismeréseként „Polgárőr Érdemkereszt” ezüst fokozata kitüntetésben részesített.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét kezdetektől fogva igyekeztem segíteni egy-egy nagyobb horderejű munka kapcsán, 2012. január 1-től pedig aktív tagként. A virágok ültetése, gondozása, locsolása, kapálása, a kijelölt parkok, emlékhelyek rendezettségének, tisztaságának fenntartása egész évben folyamatos tevékenységet igényel. Jó kis kollektíva dolgozik a közös célokért, ezért is örömmel veszek részt az egyesület munkájában.

Az utóbbi években községi rendezvények szervezését, bonyolítását is végezzük, úgymint az Új kenyér ünnepe, illetve a Karácsonyváró ünnepség. Nagy öröm szá-

Kispálné Baranyi Aranka

munkra a lakosság reagálása, a sok szép visszajelzés, melyek további erőt adnak munkánkhoz.

A Jászboldogháziai Baráti Társaságának Egyesülete /BOLDOGBT/ vezetőivel, tagjaival megalakulásuk óta nagyon jó kapcsolatot ápolok, hisz a településünkötől távol élőkkel a találkozók, rendezvények sikeres bonyolítása csak úgy valósulhat meg, ha mi, itthon élők segítjük, támogatjuk őket. Amikor alapszabályuk módosítása révén lehetővé vált az itthon élők belépése tagként, kértem a felvételemet, és 2019. március 6-án hivatalosan is tag lettem.

Az emlékek kutatása, ápolása szinte állandó tevékenységet jelent. Több ezer darab fotóanyaggal rendelkezem, melynek jelentős része telepü-

lésünkhöz kötődik. Mint helytörténeti kutatónak, a helyi értékek ápolása, gondozása, egy-egy megrongálódott vagy elpusztult épített örökségünk helyreállítása, újabb emlékező helyek kiépítése, a szükséges anyagiak megteremtése adománygyűjtéssel, kiadványok szerkesztéséhez anyagok gyűjtése megadta és a továbbiakban is megadja a feladatot szinte egész évre.

Az egyesület gondozásában, közreműködésével megjelent könyvek, kiadványok szinte mindegyikéhez nyújtottam segítséget.

A különböző életszakaszaidban mindig fontosnak tartottad a közösségért szerepet, feladatokat vállalni? Honnan ered ez az elköteleződés?

Nagyszüleim, szüleim dolgos parasztemberek voltak, így volt kiktől örökölnöm a munka szeretetét, a szüntelenül tevékenykedő jellemet. Állandóan tervezek, szervezek, tevékenykedem, mint ahogyan a környezetem is ismer. Terveim, jövőképem, jövőbe vetett hitem van, sok mindent szeretnék még megvalósítani. Édesapám példája meghatározó volt számomra. Ifjú korában ő is ifjúsági vezető, többek között a Katolikus Legényegylet helyi, illetve megyei titkárságának tagja volt. Színjátzó körökben szerepelt, bálakat, rendezvényeket szervezett. Részt vállalt a községi templom, plébánia építkezési munkálataiban, iskola, tornacsarnok építkezésén, ott volt hívó szóra mindenütt, ahol

kétkezi munkásra, igavonó állattal történő fuvarozásra szükség volt. Az 1960-as években tanácstagként igyekezett a közügyeket képviselni. Idősebb korában is mindig azt fürkészte, hol tud segíteni.

Általános és középiskolai tanulmányaim során is végigkísért a közösségi munka, mely ebben az életkorban az ifjúsági mozgalom nyújtotta lehetőségek kihasználását jelentette. Mindig ott igyekeztem tevékenykedni, ahol szükség volt rám.

Meghatározó volt tevékenységemben első munkahelyem. Érettségi után Szolnokra kerültem egy országos hálózattal rendelkező kereskedelmi céghez, ahol például értékű közösségi élet is folyt. Itt kapcsolódtam be a szocialista brigádmozgalomba, a véradók táborába is. Így lettem ifjúsági vezető a cégnél, majd városi és megyei szervezet küldötte, külsős munkatársa. Fiatalon létesítményi önkéntes tűzoltó lettem. Közel 20 éven keresztül tevékenykedtem e területen. Eljutottunk városi, megyei és országos versenyekre, ahol sok-sok díjat nyertünk. Egy alkalommal egyéni összetett tűzrendészeti szakmai, irodalmi-történelmi verseny országos döntőjében első helyezést értem el, melynek jutalma 10 napos külföldi út volt. Ez bizony 1970-ben nagy dolognak számított. Még most is szeretettel emlékszem vissza ezen időkre.

Pályafutásom során összesen két munkahelyen dolgoztam. Az első munkahelyem mintaértékű volt számomra a közösségért végzett munka terén. A vezetőség segítette, támogatta mindenben az e területen tevékenykedőket. Időközben nagyon sokat változott a világ is. Változott a magánéletem is. Állami szektorból szövetkezeti területre kerültem, miközben családot alapítottunk, gyermeket neveltünk férjemmel.

Egészen más világ, más szemlélet tapasztalható, miközben a rendszerváltás is megtörtént. Ettől kezdve a munkahelyen kevésbé volt lehetőség közösségi munkát végezni. Maradt a lakóhelyen történt aktivizálódás, amely számomra is sok lehetőséget kínált.

Korábban önkormányzati képviselőként és az Egyházak közösség képviselőjeként is dolgoztál. A képviselő-testületi munka mennyire volt meghatározó az életedben?

Választóink bizalmából a település önkormányzatának tagjaként tevékenykedtem négy választási cikluson keresztül a rendszerváltástól egészen 2006-ig. Az első 4 évben külsős tagként, majd 12 éven át választott képviselőként a Pénzügyi Bizottságban, melynek hosszú ideig az elnöke voltam. Örülök, hogy részese lehettem annak a csapatnak, akik megalkották a község címerét, zászlaját a település önállósá válásának 50. évfordulójára. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy képviselőtársaim bizalmából a Zászlóanya szerepet tölthettem be az 50. évforduló ünnepi szentmiséjén 1996-ban.

Örülök, hogy tagja lehettem annak a 8 fős csapatnak, akikkel létrehoztuk a ma is virágzó testvéri kapcsolatot az erdélyi Sínfalva településsel.

Nagy élmény volt számomra, hogy részt vehettem a XII. Jász Világtalálkozó helyi rendezési munkálataiban 2006-ban.

A községi rendezési terv, az önkormányzati rendeletek, különböző döntések meghozatalánál mindig a közérdeket tartottam szem előtt annak érdekében,

hogy településünk épüljön, szépüljön, a lakosság boldoguljon. Ez a munka nem volt könnyű, konfliktusoktól sem volt mentes, amikor a pénzügyi dolgokat kellett szinkronba hozni az elképzelésekkel, lehetőségekkel.

Vidékről bejáró dolgozóként, család mellett nem volt könnyű ezt a sokrétű munkát megszervezni, elvégezni, összehangolni. Ebben az időben gondoskodtunk idősebb, beteg szüleinkről is. Úgy érzem, ha valamit nagyon szeretnénk megvalósítani, akkor kellő hozzáállással sikerülni fog. Tevékenységem során mindig ez motivált, és a mai napig is így van.

Egyházi képviselő-testület tagjaként 2002-től 2006-ig tevékenykedtem. Elsősorban a gazdasági munkát segítettem, illetve ekkor már 20 éve egyházi képviselő férjemet is segítettem a feladatok megvalósításában. Nagyon örülök, hogy működésem idején sikerült a plébániát felújíttatni, a templom tornyát lefestetni. Megnyitottuk az egyházi emlékek gyűjteményéből összeállított helyi kiállítást a plébánia udvarán lévő, úgynevezett egykori harangozóházban.

Számomra az egyik legnagyobb kincs a „Jászboldogháza Községért” kitüntetés, melyet a községi képviselő-testület 2012-ben szavazott meg részemre.

Ez év októberében alakult meg a Boldogházi Szent Vendel Társulat, amelynek szintén tagja vagy. Itt milyen feladatok várnak rátok?

A Szent Vendel faluja c. kiadványban részletesen olvashatunk a településünk határában található Vendel szobrokról, a korabeli Vendel társulatokról, a hagyományokról.

2021. október 17-én BOLDOGHÁZI SZENT VENDEL TÁRSULAT néven egy társulatba szerveződött, újjáalakult a korábban 3 határrészen önállóan működő társaság.

Az egyesülési gyűlésen 18 fő vett részt, akik vállalták, hogy elődeik vallási és közösségi kapcsolatait folytatják, hagyományaikat, jó szokásaikat megőrzik. A Szent Vendel tiszteletére emelt jakabi, csíkosi és tápiói szobrokat rendszeresen gondozzák, állagukat megőrzik. Vendel napon a kialakult hagyományok szerint megemlékezésként szentmisét rendelünk, a Szent Vendel szobrokhöz zarándokolunk, és tisztelettel emlékezünk az elődeinkre. Utána a jó hangulatú közös ebéd a hagyományos birkapörkölt.

A társulat kapcsolatot létesít és tart fenn a helyi Egyházi Képviselő-testülettel, a Szent Vendel Cserkészcsapattal és a szobrok környezetében gazdálkodó személyekkel.

A hagyományörzés, az értékek megőrzése nagyon fontos neked. Korábban szervező, irányító feladatokat vállaltál nagyobb horderejű felújítási munkálatokban, és folyamatosan részt veszel kiállítási anyagok rendezésében is.

A történelem, a szülőfalu, a család szeretete motiválja hosszú idő óta tevékenységemet. Nagyon fontos számomra, ezért örömmel veszek részt a település múltjának kutatásában, a még fellelhető írásos, képes dokumentumok rendezésében.

Érdekel a családfakutatás minden mozzanata. Kitartóan fotózom a régi emlékeket, keresem a dokumentu-

mokat, fotókat, a temetőben fellelt síremlékek feliratának segítségével értékes információkhoz lehet jutni. 1970 óta rendszeresen fotózok. A saját fotóanyagom több ezer darabja lassan a község történetének részévé válik. Nagyon szívesen kölcsönzöm, ha közösségi célra igénylik.

Nagy kincs számomra az a kiállítási anyag, melyet településünk önállóvá válásának 70. évfordulójára korabeli fotók, dokumentumok alapján állítottunk össze a BOLDOGBT Egyesület vezetőivel. Ezt az anyagot mintegy aktualizálva, felrészítve mutattuk be a 2021 nyarán rendezett 75. évfordulós ünnepségeken is.

Féltett kincseim között őrzöm ük mamám, Fózer Pálné Lakatos Rozália egykori tulajdonát képező Arany Koronás imádságos könyvet 1854-ből vagy az „Osztrák – Magyar Monarchia írásban és képben” c. könyvet 1888-ból. Megtaláltam anyai nagymamám I. világháború idején készült naplójának néhány oldalát, melyben fontos családtörténeti adata bukkantam.

Válogatásra, rendszerezésre várnak még padlásokról, családi gyűjtésekből előkerült régi iratok, özön számú képeslap, dokumentum. Ez képezi a közeljövőben végrehajtandó feladataim jelentős részét.

Megtisztelő volt számomra, hogy lelkes támogatók, adományozók segítségével megvalósulhatott régi álmom. Két, romokban heverő külterületi kereszt felújítási, újjáépítési munkálatait irányíthattam. 2012-ben az 1898-ban felállított tápiói kereszt, majd 2013-ban a Szolnoki út mellett ecetfák sűrűjében lévő Alavander /Túróczy/ kereszt újulhatott meg, ami községünk legrégebbi keresztje. Az eredetileg 1832-ben felállított kereszt és környezete olyan állapotban volt, hogy rajtam kívül senki sem hitt abban, hogy teljes pompájában fog még tündökölni. Sikert! Összefogással, támogatással, jó szóval minden elérhető.

Semmiel sem hasonlítható élményt jelentett a keresztnek alapzatába az Utókornak megfogalmazott üzenet, az időkapcsolás csomagok összeállítása és maradandó formában történő elhelyezése. Bízom benne, hogy munkánk eredményei egykor a helyi történelem részét fogják képezni.

Faluszépítő munkánk során nagy hangsúlyt fektetünk a külterületi emlékhelyek ápolására, gondozására. Örömeinkre szolgál, hogy ebben a munkában is, mint minden másban, számíthatunk a szorgalmas boldogházi emberek segítségére, támogatására. Remélem, hogy a jövőben több fiatal tudunk megnyerni ezen ügynek, akik tovább viszik az elődök által megfogalmazott szándékokat. A tápiói kereszt felújítása során nagyon megérintett, amit az ősök jegyeztek fel 1896-ban az utókor számára:

„...mert előre meggondoltuk, hogy nagy érdemű szentelt tárgyakat hagyunk örök emlékül, melyet még az utódaink is örök emlékeknek fenntartják és emlegetik róla, hogy atyáink és nagyatyáink állították ezen Szt. Keresztet és ezen Kis Harangot, melyet nagy tiszteletben kell tartanunk.”

Ez a válasz arra, miért is teszem, amit teszek.

A közösségi értékeket fontosnak tartva a családdal továbbadtad ezt a szemléletet, Tamás fiad az Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke.

Igen, Tamás fiunk is a családi hagyományok követője. Nagyszüleivel egy utcában laktunk, ezért szerencsés-

nek mondhatjuk magunkat. Már kisgyermekként megtapasztalta az egyszerű emberek dolgos hétköznapijait, szokásait. Mi, szülők is igyekeztünk becsületességre, lelkiismeretes munkára, embertársai iránti tiszteletre nevelni.

18 éves korában, látva a személyes példám, belépett az akkor már működő Polgárőr Egyesületbe. Budapesten szerzett műszaki területen két diplomát. Hétvégeken hazajárt, igyekezett ellátni a szolgálati feladatokat. Már abban az időben is közösen láttuk el az éjszakai járőrözési munkát.

A helyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület – személyi változás folytán – felkérte a parancsnoki teendők ellátására. Örömmel elvállalta, mert szerette ezt a munkát. Munkahelyi elfoglaltsága miatt sajnos nem tudta vállalni a beosztásra előírt iskola elvégzését, ezért átadta a részortot. Ekkor kérték fel az elnöki feladatok ellátására, melyet igyekszik munka mellett, család mellett, legjobb tudása szerint ellátni. A mai világban nem könnyű ilyen civil szervezetben tevékenykedni. Nagyon nehéz olyan embereket, tagokat találni, akik hajlandóak szabad idejüket feláldozva térítés nélkül, állandó készenlétben lenni, sokszor nem kis veszélyt is felvállalni.

Odaadó nagymamaként segítesz a gyerekeknek, unokáknak. Meséld a családdoról!

Férjemmel nyugdíjasként éljük mindennapjainkat. Ahogy az idő halad, az erő fogy, úgy be kell látnunk, hogy nem tudunk már annyi mindent elvégezni a gazdaságban, mint korábban, ezért fokozatosan építjük le a tevékenységeinket, főként az állattartást. Annyit még sikerült eddig elérni, hogy hosszú éveken át kisbárányok simogatására vártuk az óvodás csoportokat. A kisgyermekek őszinte öröme, mosolya minden fáradságunkat feledtetette.

Szeretnénk most már több időt fordítani a családra, unokáinkra. Sajnos a másik nagyszülők rövid időn belül mindketten eltávoztak. Angyalok vigyázzák álmaikat. Úgy gondoljuk, hogy gyermekünk, menyünk, unokáink most igénylik leginkább segítségünket, most van rá nagy szükségük. Meg is tesszük örömmel, amíg egészségünk engedi.

Tamás és Marika esküvője

Tamás fiunk Kecskemétre jár naponta dolgozni. Marika menyünk szintén diplomás, most a kicsi lánnyal idehaza van. Tomika 4 éves múlt szeptemberben, Zsófia 9 hónapos. Imádni való gyermekek. Ők minden örö-

münk, boldogságunk. Sok időt töltünk együtt, mert legnagyobb örömünkre Szolnokról hazaköltöztek tőlünk kb. 150 m-re, még a gyermekek születése előtt. Szüleim családi házáat újítják, alakítják saját ízlésük szerint.

Együtt az unokáimmal, Tomikával és Zsófiával

Korábbi beszélgetéseink során mindig örömmel hallgattam, hogy a Boldogházi Hírek lapszámaikat milyen nagy értéknek tartod, és féltve őrzöd minden példányát.

A Boldogházi Hírek újságot 2000. júliusi megjelenésétől fogva előfizetem, olvasom, esetenként külsős segítője is vagyok. Az eddig megjelent lapok minden példányát ereklyeként őrzöm. Sikerült beköttetnem a közelmúltban. 16 kötetbe fűzték össze. Az első tíz évet kék színű, a másodikat bordó színű kötésben kértem. Fotót is készítettem erről a számomra becses értékről.

A Boldogházi Hírek bekötött példányai

A Boldogházi Hírek, Jászboldogháza Önkormányzatának lapja Jászboldogháza helyi értéktárában méltó helyet foglal el. Rólunk, boldogházaiakról szól. Benne van a múlt, a jelen és a jövő, ezért az utókor számára nagyon fontos forrástörténeti kiadvány lehet.

A lap nagyon fontos információforrás a községben. Állandó rovataiból nyomon követhető a község élete. Nagyon tetszik, hogy a hétköznapi történetét, az itt élő emberek mindennapjait örökíti meg. Az utóbbi időben többségében tulajdonost cseréltek a lakatlan in-

gatlanok. Nagyon jó ötletnek tartom, hogy a lap rendszeresen bemutatja azon családokat, akik a közelmúltban lettek boldogházi lakosok. Segít a megismerésükben. Az utóbbi évtizedben annyi új, fiatal család költözött a településre, hogy most már nem mondhatom el én sem, hogy tudom, kik hol laknak.

Nagyon tetszik a lapban, hogy gazdag képanyaggal hitelesen informál a helyi történetekről, ráirányítja a figyelmet az éppen aktuális dolgokra is.

A Múltidéző rovatban nemcsak az emlékek szerepelnek, hanem magyarázatot is olvashatunk sok kérdésre, és a szereplők példát adnak kitartásból, emberségből. A kapitányi beszámolók is nagyon érdekesek.

Nagyon elégedett vagyok a lappal. Köszönet illeti az önkormányzatot a támogatásért. Őszinte elismerésem a szerkesztőknek! Köszönet mindenkinek, aki hozzájárul az újság igen magas színvonalú megjelenéséhez!

További sikereket, erőt, egészséget kívánva várom a következő lapszámot!

Aktív tagsági munkád, a vállalt és sikeresen elvégzett feladataid képet adnak arról, mekkora értéknek tartod a közösségért végzett munkát. Végezetül, mégis arra kérlek, foglald össze, szerinted mit jelent a civil szervezetek működése, aktivitása Jászboldogháza életében, és mit jelent számodra ezekhez a közösségekhez tartozni.

Véleményem szerint egy település életében rendkívül fontos funkciót töltenek be a civil szervezetek, amelyek bizonyos szabályozott keretek között végzik tevékenységüket. A vonatkozó szabályokat igyekeznek a helyi közösségek igényeihez, szükségleteihez, vágyaihoz, lehetőségeihez alakítani.

Sikeres pályázataikkal segítik az eszközök beszerzését, beruházások megvalósulását a közösség érdekében. Jelentős segítséget nyújtanak a közbiztonság, az oktatás, a kulturális környezet, közösségformálás megteremtéséhez. Munkájukkal kulturális programok megvalósulásához járulnak hozzá, értékmegőrző, értéktelítő tevékenységük nyomán gazdagodik, szépül a falu.

A tenni akarás, az összefogás régen is jellemezte a boldogházi embereket. Sok maradandó értéket valósítottak meg közösen. A helyben működő civil szervezetek ezt a szép hagyományt viszik tovább. Szerencsére községünkben igen sok a különböző célokkal működő civil szervezet, így a lakosok közül mindenki megtalálhatja a számára megfelelő közösséget, ahol hasznosan tevékenykedhet, és jól érzi magát. Én is ezt teszem.

A közösségért végzett munkámban leginkább az motivál, hogy születésem óta Jászboldogházán élek. Szeretem ezt a kicsiny falut, az otthonomat, az itt élőket, akiknek többségét személyesen is ismerem.

Látom a települést, az itt élő embereket, családtagjaimat, barátaimat, az ő lehetőségeiket, igényeiket, melyekért képes vagyok áldozatot is hozni, próbálok önzetlenül tevékenykedni.

A visszajelzésekből érzem, szükség van arra, amit csinálók. A bírálatok mellett a civil szervezetekben végzett munkánkért kapunk olykor köszönetet, olykor dicséretet is, ami nekem nagyon sok erőt ad további tevékenységemhez.

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

„A világ összes gondját meg lehet oldani egy kertben. Megoldhatod a szennyezés problémáját, az ehhez szükséges eszközöket pedig megtalálhatod a kertedben. A legtöbb ember ezt nem tudja, ezért bizonytalanná válnak.”

(Geoff Lawton)

Hegyesi József és felesége bemutatót tart a tanyán

A fenti szép gondolat megvalósulására nagyszerű példát láthatunk egy boldogházi tanyán. Nem véletlen, hogy óvodásoktól a felnőttekig számos csoport és érdeklődő keresi fel a gondosan tervezett, a természet törvényeit tiszteletben tartó tanyát és biogazdaságot. Megálmodójával és tulajdonosával, **Hegyesi Józseffel** beszélgettünk, aki maga is alkotásnak tekinti az eddig létrehozott környezetet.

Milyen elképzeléseid voltak, amikor 2012-ben tanyát vásároltál Boldogházán?

- Korábban kezdődött a történet. Gödöllőn környezet-gazdálkodási agrármérnök szakot végeztem, és már az egyetem alatt kialakult, hogy mi az álomom, mit szeretnék megvalósítani. Egy önálló családi gazdaságot képzeltem el, vagyis egy tanyát földdel, ahol a régi hagyományos gazdálkodást a modern eljárásokkal ötvözve lehet megvalósítani. Az évfolyamtársakkal közösen nagy lelkesedéssel készültünk a világ megmentésére. Elkészítettük Magyarország túlélési térképét, amin bejelöltük, hogy különböző paraméterek alapján 100 év múlva az országban melyik település lesz leginkább lakható, hol lehet optimális feltételekkel gazdálkodni. Az Alföldön képzeltem el ezt a tanyát, és amikor megkaptam a diplomát, feleségemmel több kijelölt települést megnéztünk. Boldogháza volt az utolsó a listán. Eljöttünk, és már a fogadtatás is nagyon kedvező volt. Több tanyát megnéztünk, és amikor Kővér Sándor tanyáját megláttam, egyből beleszerettem. Teljesen romos állapotban volt, de a pusztulásban is megláttam a szépséget és a lehetőséget.

Adva volt tehát egy romos tanya és nagy lelkesedés. Hogyan fogtatok hozzá az újjáépítéshez?

- Rendkívüli kitartásra és szellemi erőre volt szükség. Korábban már két évig terveztem, ha egyszer lesz tanyám, hogyan fogom kialakítani. Számításokat végez-

tem, hogy mire van szükség egy öttagú család ellátásához – mert úgy terveztem, hogy három gyermekünk lesz. Az egyetemen az alapokat megkaptuk, de a saját utunkat nekünk kellett kialakítani szakkönyvek alapján, idős gazdákkal folytatott beszélgetésekkel, ökofalvakban szerzett gyakorlattal.

Amikor megvettük a tanyát, először el kellett takarítani a romokat, aztán lehetett építeni. Nagyon kemény munka volt, de tudtam, hogy kitartok az álmaim mellett. Eleinte teljesen nomád körülmények között éltünk, s közben kaptunk jót, rosszat, de a szülők támogatása nagyon sokat jelentett. A helyi szakemberek segítségével aztán lett áram, víz, cserépkályha... Szépen alakult a környezet. Egy önellátó gazdaság megtervezése komoly mérnöki munka, aminek ma sincs vége. A gyakorlati tapasztalatok vagy igazolják, vagy pedig megcáfolják az egyes technikák, illetve módszerek működőképességét, így folyamatos a módosítás és az újratervezés. Ez a tanya „evolúciója”, s közben mi magunk is fejlődünk, egyre bölcsőbbek és tapasztaltabbak leszünk.

Mi a lényege annak a szemléletnek, amellyel a tanyát és környezetét megtervezted, majd kialakítottad?

- Lényegében az idők által lerakott alapokból építkezünk. A régi gazdálkodási formát, a hagyományos módszereket alapul véve próbálunk olyan élőhelyeket teremteni, ahol megvalósul, illetve helyreáll a biológiai egyensúly. Számomra a legfontosabb, hogy próbáljuk átmenteni a világ értékes részét a jövő számára, ami sajnos kezd eltűnni. Ezt permakultúras gazdaságnak is nevezik, aminek a lényege, hogy a gazdálkodás valamennyi elemét – növények, táj, ember, állatok – egységes ökológiai rendszerként tekinti. Minél kevesebb emberi beavatkozással tudatosan tervezett módon áll össze a gazdaság, ami biztosítja az egészséges ételmet a család számára.

A tanya lakóépülete 2011 őszén

A tanya lakóépülete 2021 telén

A szépen felújított tanyában ma szinte minden megtalálható, ami a család ellátásához szükséges. Kérlek, mutasd be a tanyát és "lakóit".

- A tanyához 3,2 hektár föld tartozik. Egy része veteményes, 600 négyzetméteren több mint 150 zöldség-tájfajtát nevelünk. Úgy is mondhatom, hogy civil génbankot működtetünk, ami komoly elméleti tudást igényel. Szeretnénk ezeket a fajtákat megőrizni az utókor-nak. A zöldségágyásokat gyógynövényekkel vegyesen alakítottuk ki, ami jó kölcsönhatásban működik. Van kaszáló, legelő, 200 régi hagyományos gyümölcsfát telepítettünk, és alakul az erdőkert, ami vegyes élőhelyet jelent az itt élő lények számára. Itt meghatározott elrendezésben élnek a gyümölcsfák más fakkal, bokrokkal, figyelembe véve a növénytársítás pozitív hatásait.

A földbe ásott üvegház

A gazdasághoz állatok is tartoznak. Őshonos állatokat tartunk, ilyen például a tejelő cigája juh (jelenleg 10 anyajuh és egy kos van), és jövőre már sajtot és egyéb tejtermékeket is szeretnénk készíteni. A tyúk, liba, kacska, pulyka, gyöngytyúk szintén mind őshonos fajta. Ezek az állatok szívósak, ellenállóak és boldogok, hiszen a régi hagyományos tartás szerint élnek a tanyán. Méhészkedéssel is foglalkozom, de nem a sok méz nyérése a cél, hanem az, hogy a méhek a növények beporzását elvégezzék, így csak egy kevés mézet ve-

szünk el tőlük saját magunk számára. Ami a tanyán megterem, azt elsősorban önellátásra használjuk, illetve a barátainknak ajándékozzuk. Csak a felesleget értékesítjük, hiszen nem a profitszerzés a célunk.

Amíg ez a ma már jól működő gazdaság megvalósult, meg kellett élni. Milyen munkákat végeztél?

- Az egyetemen angol szakfordítói diplomát is szereztem, ezzel folyamatosan foglalkozom ma is (távmunkában). Nagyon szeretem, szakmai anyagokat fordítok környezetgazdálkodás, természetvédelem, ökológia témakörökben. 2015-től a Jászberényi Állat- és Növénykertben dolgoztam, ami sok gyakorlati tapasztalatot jelentett. 2018-tól dolgozom Tápíószelén a Nemzeti Biodiverzitás- és Génmegőrzési Központban (az ország növényi és állati génbankjában), ahol nagyon jó csapatba kerültem, sokat tanultam. Egy gazdálkodókból álló – úgynevezett on-farm – hálózat kialakítására hívtak ide. Az ország különböző tájain élő gazdálkodókból egy olyan hálózatot hoztam létre, melynek az a célja, hogy a tájfajtaikat a saját eredeti élőhelyükön (termesztési körzetükben) termesszék, szaporítsák. Ez nagyon fontos, hiszen azonos környezeti körülmények között az egyes növényfajták lassan elvesztik az egyedi tulajdonságaikat. Ebben is az motivált, hogy visszahozzuk az 1945 előtti világot, amikor a biodiverzitás (azaz a biológiai sokféleség) még teljesen természetes volt, és mindenki a természettel összhangban élte az életét.

Hasonló a célja a Magház Egyesületnek is, amelyben önkéntesként dolgozunk. Az egyesület a hozzánk hasonló szemléletű gazdálkodókat fogja össze, akik a saját kertjükben próbálják a régi fajtákat megmenteni. Ehhez nyújtunk segítséget tanfolyamokkal, szaktanácsadással. Szerencsére egyre nagyobb az érdeklődés. Szerintünk ez a jövő.

Gyakran tartasz előadásokat, fontosnak tartod az ismeretaid, tapasztalataid, átadását.

- Szeretek tanítani. Egyetemistaként gyerekeknek környezetvédelmet tanítottam, de későbbi munkahelyeimen is fontos volt az ismeretek átadása. Boldogházán korábban biogazdálkodást tanítottam, amit a gyakorlatban is kipróbáltunk az önkormányzat kertjében a közmunkaprogram keretében. Az iskolások számára ebben az évben második alkalommal szerveztük meg a „Legyen saját tájfajta paradicsomod” programot. Minden érdeklődő diák 3 tájfajta paradicsompalántát és egy termesztési segédletet kapott. Ültették, nevelték,

Zöldségágyások

locsolták a palántát, és közben megtapasztalták a felelősséget, a gondoskodást, a más élőlények szeretetét. Óriási sikere volt, a gyerekek versenyeztek, és sikerélményt jelentett számukra az érett paradicsom, amit ők maguk termeltek. Nagyon fontosnak tartom a környezeti nevelést, főként a gyakorlatot és a személyes példamutatást, amit a tanyánkon is igyekszem megvalósítani.

Állatok a legelőkapu előtt

Az ismeretek átadását szolgálja a nemrég megjelent „Vetőmag-önellátás a gyakorlatban” című kiadvány is, amit a barátaimmal írtunk, illetve én szerkesztettem. Nagyon büszke vagyok rá, mert hiánypótló kötet, az első ebben a témában Magyarországon. Sok hasznos információt tartalmaz számos színes képpel, a kötet végén pedig egy 75 fajt tartalmazó táblázat segíti az ismeretek kertben történő gyakorlati alkalmazását. Nagy sikere van, a „Legszebb konyhakertek – Magyarország legszebb konyhakertjei” mozgalom első 500 helyezettje a magvak mellé ajándékként kapta idén a Nemzeti Biodiverzitás- és Génmegőrzési Központtól. A kiadvány egyébként az intézet honlapján keresztül megvásárolható: <https://www.nodik.org/shop/>
Miközben szépen haladtál a céljaid felé, magánéleteredben komoly válságot éltél meg.

- Három év telt el, és már túl voltunk a tanyafelújítás nehezen, amikor a feleségem úgy érezte, hogy ez nem az ő útja. Meg kellett őt értenem, és végül elváltunk. Nagyon nehéz volt, és talán furcsán hangzik, de egy kiskutya mentett meg. Autóval mentem a 32-es úton, az út szélén láttam meg koszosan, elhagyatva. Hazahoztam, és sokat segített, hogy túljussak ezen a nehéz időszakon. Töpi azóta is velünk él.

A „velünk” ma egy háromtagú családot jelent, ahol most az 5 hónapos Luca a főszereplő.

- Miután nem remeteként képzeltem el az életem, nem adtam fel, kerestem a társam, és 2019-ben megtaláltam az igazit. Ez különös történet, nagyon gyorsan történt, hiszen 5 személyes találkozás és 100 oldalnyi levelezés után pontosan tudtuk, hogy egymáshoz tartozunk. Összeházasodtunk, és idén június 11-én megszületett a kislányunk, Luca. Erika szarvasi lány, tanyán nőtt fel, és nagyon szereti az állatokat. Neki nem kellett megszokni ezt az életmódot, mert a tanya a természetes közege, ilyen életet képzelt el. Számára is fontos a szabadság, szereti a kertészkedést, kézműveskedik, csodálatos anyuka, és mindenben a társam. Most szinte minden idejét Luca foglalja le, aki-

vel boldogan várjuk együtt az első igazi családi karácsonyt.

Ebből is látszik, milyen fontos, hogy legyenek álmaink, hiszen sorra valósul meg, amit elképzeltél. Milyen további terveid vannak, hogyan alakul a tanya és a gazdaság jövője?

- Folyamatosan pályázunk a tanya fejlesztésével kapcsolatban. Az idén négy pályázatból három már nyert, amelyekből napelemeket telepítettünk, illetve a gazdálkodáshoz szükséges eszközöket fogjuk beszerezni. A támogatásokból négy év alatt lényegében megépíthetem a saját munkahelyem eszközökkel, infrastruktúrával úgy, ahogyan szeretném. Bízom benne, hogy a negyedik – növényi génmegőrzéssel kapcsolatos – pályázat is eredményes lesz.

Tervezzük, hogy a tanyában kiscsoportos nyári táborokat szervezünk, ahol mindent ki lehet próbálni, ami az egészséges tanyai élethez szükséges, és meg lehet ismerkedni az ahhoz kapcsolódó munkafolyamatokkal. Szépül az épület, ahová majd várjuk a kisebb iskolás és óvodás csoportokat, de összejöhetnek itt a hasonló gondolkodású emberek szakmai beszélgetésre, egy jó ebédre vagy tapasztalatcserére is.

Távolabbra tekintve, biztosan lesz majd hidegvérű lovunk, azzal fogunk gazdálkodni, kézzel kaszálni – talán kalákában, mint régen. És remélem, hogy lesz majd még több tanyasi barát is a környéken.

Minderről csillogó szemmel, nagy lelkesedéssel beszélsz. Mit ad számodra ez az életforma?

- Szabadságot. Mindenekfelett az önmegvalósítás örömet. Számomra ez a tanya a „Nagy Alkotás”, és hálás vagyok Kövér Sándornak, aki megteremtette az alapokat, amin most biztosan áll az otthonunk. Jó érzés látni, ahogy fejlődik, kiteljesedik, ahogy haladunk az úton, amit magunk építünk, és tudom, hogy jó felé megyünk. Ha a kislányunkra – a következő generációkra – gondolok, olyan világot szeretnék, amelyet itt a tanyán építünk: természetközeli, helyi közösségekre alapozott életet, ami ma kicsit talán romantikusan hangzik. Olyat, mint a régi világ volt, amikor számíthatnak egymásra az emberek, amikor helyben minden megtermelt, és cserélték egymás között a termést. Szeretném, ha a jó emberi kapcsolatok és a természet iránt érzett felelősség jellemezné ezt a világot. Régen, amikor az indián közösségekben összegyűltek, a törzsfőnök vezetésével hét generációval előre gondolkodva döntöttek az aktuális kérdésekben. Ma is fontos lenne mindenten személyes és közösségi döntésben, hogy hosszú távban gondolkodjunk, ne csak a saját életidőnk adta keretben.

Kilenc éve élsz Jászboldogházán. Hogy érzed, jól döntöttél, amikor a túlélési térképen kiválasztottad ezt a kis falut?

- Amikor egyetemista voltam, mindig itt mentem át vonattal. Kinéztem az ablakon, és azt gondoltam: „mi ez a kis porfészek itt a sötétben a vonatablak túloldalán”? Ha 10 éve mondja valaki, hogy ez lesz az otthonom, el sem hiszem. Amikor először itt jártam, megragadott a közvetlenség, meglepett, hogy mindenki között. Családiás, befogadó közösséget és nyitottságot találtam itt. Talán érezték, hogy én is hasonló vagyok. Fontosnak tartom a helyi jól működő közösségeket, hiszen a célok eléréséhez az összefogás a helyes módszer. Egyedül kevesek vagyunk, fontos egymást segíteni, támogatni, inspirálni. Magam is szívesen veszek

Családi kép

részt a közösségi életben, rendezvényeken, és segítek, amiben tudok. Az itt élőknél érzem a büszkeséget is. Büszke jászok, akik szorgalmasak, keményen dolgoznak, és összefognak a jó ügyekért. Itt képzelem el a jövőt a családommal, és én is igyekszem tenni a helyi közösségért.

Köszönöm a beszélgetést, szép és reményt keltő gondolataival úgy érzem illik advent hangulatához. Bízom benne, hogy életszemléleted, kitartásod és a jövőért érzett felelősséged mások számára is példát jelent a minket körülvevő természet tiszteletére, a valódi értékek megőrzésére. További álmaid megvalósításához sok sikert kívánok, és egyben örömteli, boldog karácsonyi ünnepeket kedves családdal.

Papp Izabella

Könyvtári hírek

Kedves Olvasók!

Ismét eltelt egy év, közelednek az ünnepek. Engedjék meg, hogy pár mondatban elmeséljem mi történt az eltelt hónapokban a könyvtárban.

November 24-én ismét a Kacagó Bábszínház látogatott el hozzánk a KSZR támogatásával, és „A három kismalac karácsonya” című bábelőadást adták elő a bölcsődés és óvodás gyermekeknek.

Kacagó Bábszínház

A gyerekek élvezték az előadást, nagyokat kacagtak a történeten.

Köszönjük a Megyei Könyvtár támogatását.

A kormány rendelete értelmében 2021. november 20-tól újra kötelező a maszkhasználat a könyvtárban. Köszönöm az együttműködésüket a rendelet betartásában!

Decemberben egy országos programhoz csatlakozott Jászboldogháza is. A Faluvédő és Szépítő Egyesülettel közösen meghirdettük az „Adventi világító ablakok Jászboldogházán” játékot. A játék lényege, hogy 24 napon keresztül minden nap egy új ablakot világítottak ki a jelentkező lakosok. A legtöbb ablakot megtaláló, és a legötletesebb ablakot feldíszítő is ajándékot kap. A szavazás 2021. december 24-28-ig történik majd a Faluvédő és Szépítő Egyesület Facebook oldalán indított szavazáson. Kérem, hogy szavazzanak minél többen!

December az advent és a karácsonyra hangolódás időszaka volt a falu lakói számára.

Adventi világító ablakok

Reméljük, hogy akik rész vettek a Jászboldogháza Községi Önkormányzat támogatásával és a Faluvédő és Szépítő Egyesület és a Könyvtár szervezésében megtartott ünnepi rendezvényeken, azok jól érezték magukat!

Minden kedves olvasónak áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendőt kívánok!

Szabó T. Anna: Az ünnep azé, aki várja

Decembertől a könyvtár új
nyitva tartással várja
az olvasókat:

Hétfő- Szerda- Péntek:

10:00-12:10; 12:30-14:00

Kedd- Csütörtök: 12:30-17:00

Aki magot szór ablakába
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?
Szárnyasuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad téről-fordul,
egy pillanatra látszanak.
A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,

s megint suhogás. Mi ez itt?
Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
“Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.
És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitar.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

Szemes- Csecselics Hajnalka

Régen volt — hogy is volt?

Karácsonyi emlékeink

Mindannyian őrzünk felejthetetlen pillanatokat gyermekkorunkból a karácsonyi csodavárásról. Talán sokan gondoljuk úgy, hogy az volt az igazi boldogság, amikor még a titok varázslata is fokozta a várakozás izgalmát. Matók Dezsőné Erzsike is szép emlékeket őriz a sóshidai tanyán töltött karácsonyokról.

Ismét elérkezett az idő, amikor az év legszebb családi ünnepére, a karácsonyra készülődhetünk. Szívesen emlékezünk gyermekkorunk izgalmaira, amikor el kellett gondolkodnunk, hogy elég jó gyerekek voltunk-e, hoz-e valamit a Jézuska.

A régi időkben az emberek a tanyavilágban éltek napjainkat. A mezőgazda-

sági munkák és a jószágnevelés lekötötte minden idejüket. Szinte csak karácsony táján volt lehetőség egy kis kikapcsolódásra, pihenésre. Az ünnepek előtt volt szokás a disznóvágás, amit általában családi körben bonyolítottunk le. Ilyenkor együtt volt a család aprajagyja, mindenki tudta, mi lesz a feladata. A férfiak a szilvapálinka elfogyasztása után levágták a maguk által nevelt mangalica hízót, aminek véréből reggelit is készítettünk, és a véres hurkához is felhasználtuk. A disznót régen szalmával porzsolték, később fával, ma pedig már gázporzsólóval. Az asszonyok várták, hogy a bontás után kapott húst kemencébe tehessek. Egész napos sürgés-forgás után elkészült a sok finom falat. Jutott belőle a szomszédoknak is, és nem volt gond, mit süssünk, főzzünk a karácsonyi vendégeknek. Karácsony böjtjét megtartottuk. A gyerekek ekkor könnyű reggelit kaptak, a felnőttek délig nem ettek. Délben általában aszaltszilva leves és mézes mákos tészta volt az ebéd, húsételt csak az éjféli mise után lehetett enni.

Az éjféli misére együtt indult a család. A templom körülbelül 3 kilométerre volt a sóshidai tanyánktól. Gyalog mentünk, viharlám-pával világítottunk az úton. Mindezért kárpótolt a gyönyörűen feldíszített templom, csodálatos ünnepi hangulata volt az egésznek.

Mi hárman voltunk testvérek, és az ünnep előtti napokban nagy izgalommal

Lányom, Anikó 1981-ben lett a karácsonyi ajándékunk

készülődünk. A mézeskalács figurákat formáztuk, díszítettük, akasztót kötöttünk rá. Közben anyukám sütötte a diós, mákos bejglit, hókiflit, tortát, leveles hájas tésztát. A szaloncukrot is anyukám főzte, utána felkockázta, és sztaniolpapírba csomagoltuk, akasztót kötöttünk rá. A testvéreim keménypapírból Betlehemet is készítették. A karácsonyfára diókat festettünk arany és ezüstszínűre, almát, papírból készült angyalkákat, angyalhajt, kis gyertyákat tettünk rá. Csodálatosan csillogtak a fán.

Én voltam a legkisebb a családban, és sehogyan sem tudtam megfajteni, hogyan kerül éjjel a szobába a feldíszített karácsonyfa. Mindenképpen meg akartam várni, és hogy ne aludjak el, ülve maradtam. Sosem sikerült – mindig elaludtam, és a fenyőfa illatára ébredtem.

Abban az időben szerény ajándékok kerültek a fa alá: játék, baba, sapka, kesztyű, sál – de mi nagyon örültünk neki. Édesanyám és nővérem elkészítette a sok finom ételt: húsleves, káposztát, kacska vagy libasültet, ez volt az ünnepi ebéd.

Később szülőként igyekeztünk a gyerekekkel megélni és tovább adni ezeket a szép szokásokat. Ők is sokáig hitték, hogy a Jézuska hozza a karácsonyfát és az ajándékokat.

Különlegesen szép karácsonyunk volt 1981-ben, amikor megszületett Anikó lányunk december 27-én.

Ma már nálunk vagyunk együtt karácsonyeste.

A két unokám is megnőtt, de igyekszünk az ünnep varázsát megtartani. Ma már ők készítik a mézeskalácsokat, díszeket, csomagolják az ajándékokat, és a saját fantáziájuk szerint díszítik a fát. Együtt készítjük az ünnepi vacsorát, és együtt megyünk az ünnepi misére.

Szeretném remélni, hogy a járvány idén nem akadályozza meg, hogy mindenki a szeretettel tölthesse ezt a szép ünnepet. Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog, egészségben eltöltött új esztendőt kívánok mindenkinek.

Matók Dezsőné

Anikó első születésnapján Gömöriné Editkével

Velünk történt ...

2018 óta nem sikerül a 20. aranyérmet megszerezni, ugyanis 2018-ban műtét miatt nem versenyezhettem. 2019-ben csak ezüstérmet nyertem, 2020-ban egyáltalán nem volt verseny. És az idén is csak egy, Lajosmizsén, és ott bronzérmet sikerült!

Így még most is csak 19 aranyérem, 6 ezüst és 5 bronzérem, valamint több különdíj nyertese vagyok. Azért nem tétlenkedek, mert egy-egy tortát kérnek szülinapra, névnapra, házassági évfordulóra vagy ballagásra. Igaz, rendezvények is jóval kevesebbek, tavaly pl. a Hagyományok Hétvégéje meg a karácsonyi vásár is elmaradt.

Az idén is nagyon bizonytalan, pedig jó lenne előre tudnom, hogy meg lesz-e tartva, mert nekem arra heteket kell készülnöm, mivel nemcsak Boldogházán, hanem évek óta Szászberken is helyt szoktam állni.

Augusztusban részt vettem a Hagyományok Hétvégéjén, nagy sikerrel. Majd szeptemberben az Őszkösztön is árultam, és készítettem Pócs Jánosnak a köszönőtortát, melynek nagyon örült, és megígérte, hogy kijárja, hogy hungarikum legyen a jászsági pörkölttorta, ő így mondta. Ugyancsak szeptemberben kedves meghívásnak tettem eleget Szászberken. Erdélyi testvérváros találkozón mutatkoztam be nagy sikerrel. Körben álltak, én az unokámmal, Jankával

olvasztottam a cukrot, készítettünk leveleket, virágokat, csavart cukrot, közben meséltem, hogy kitől tanultam, hova szoktam járni versenyekre, rendezvényekre, a díjaimról is beszéltem. Nagyon élveztem, szerintem ők is, mert nagy meglepetésemre hat férfi jött oda, hogy megpróbálhatják-e. Köztük a szászberki polgármester is ott hajtogatta velem együtt. Nagy siker és élmény volt, majd finom disznótoros vacsorával kínáltak bennünket. Sajnos az októberi rendszeres pándi verseny is elmaradt a pandémia miatt.

Tehát most az a kérdés, hogy lehet e tartani karácsonyi vásárokat? Ezenkívül csak készülök a rokonoknak és a családnak ajándékba egy-egy kis figurával és az elmaradhatatlan mézespuszedlivel.

Mindenkinek kívánok főleg erőt, egészséget! Csak egyszer visszakaphassuk a régi életünket. Boldog, szeretetteljes karácsonyt mindenkinek!

Juhász Józsefné

Pályázati felhívás a 2022. évi Jászágért Díjra

"A Jászágért" Alapítvány kuratóriuma ezúton közlésezi az általa Alapított Jászágért Díj harmincegyedik alkalommal történő kiírását.

E díjat az a személy nyerheti el életműve elismeréseként, aki a Jászág kulturális és oktatási életében kiemelkedő alkotómunkát végzett.

A díj adómentes összege: 1.000.000 forint.

A díjazandó személyére részletes indoklással javaslatot kér és vár a kuratórium magánszemélyektől és jogi személyektől egyaránt.

A javaslatok benyújtásának határideje:

2022. február 28.

A Jászágért Díj átadására - a járványügyi helyzettől függően -

a 26. Jász Világtalálkozón, Jánoshidán kerül sor

2022. június 25-én, szombaton.

A javaslatokat az alábbi címre kérjük eljuttatni:

**"A Jászágért" Alapítvány kuratóriuma
1537 Budapest, Pf. 367.**

A csíkosi kápolnáról

Ez év október 2-án már a hetedik alkalommal rendezték meg a csíkosi búcsút a régóta pusztasággá vált határban, ahol sokáig egyedül a Szent Vendel szobor őrizte a tanyavilág és lakóinak emlékét. 2014-ben a BOLDOGBT Egyesület kezdeményezésére a régi iskola közelében emlékhely készült, mellette keresztet állítottak. Az évek során ez a hely fontos találkozási és emlékeztetői lehetőséggé vált a régi környékeliek és leszármazottaik számára. A csíkosiak közül talán sokan még emlékeznek a régi kis kápolnára, melynek történetét szeretnénk röviden felidézni.

Boldogháza legtávolabbi határrészen, a csíkosi tanyavilágban az egyre gyarapodó lakosság már a 19. század végén megszervezte a gyermekek taníttatását. Az egyik tanyában 1890-től működött nem hivatalos iskola, majd 1909-ben felépült az egy tantermes általános iskola. Közéleben 1923-tól olvasókört szerveztek, ahol a helyiek jól működő közösséget hoztak létre, nagy sikerű színi előadásokat, összejöveteleket tartottak rendszeresen.

1912-ben Dalmadi István és Dalmadi János az iskola közelében kőkeresztet állíttatott haranglábbal. Ez volt az első vallási emlék a környékeliek számára. Az egri érsek 1912 júniusában Erdős András jászberényi lelkésznek írta: „A Jászberényhez tartozó tanyák között Dalmadi István és Dalmadi János egy új kőkeresztet állíttattak, mellé egy 80 kg súlyú kis harangot szereztek, és gondoskodtak arról, hogy a kereszt és harang hely, mintegy 6 négyszögölnyi terület Hudra Kis János vagyonátruházási szerződésbe foglalt ajándékozása értelmében a jászberényi róm. kath. egyház tulajdonába menjen át”. Az érsek felhatalmazza Erdős Andrást, hogy a kérelmezők „jámbor szándékára az új keresztet az egyház szertartása szerint, s a kis harangot szentelt olajok használata nélkül megáldhassa.” A harang ma a boldogházi templom tornyában lélekharang.

A csíkosi harang

Felirata:

ÖNTÖTTE EGRY FERENCZ
KISGEJÖCZÖN. 1912.
ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÖNTETTE
A DALMADI CSALÁD.

A csíkosiak nagyon fontosnak tartották a vallásgyakorlás lehetőségének megteremtését, hiszen erre csak a környékbeli településeken volt módjuk. Bár a Tápióban már 1896-tól működött imaház, majd kápolna, de az is távol esett tőlük. A csíkosi és kutyinai gazdák ezért elhatározták, hogy közös összefogással kápolnát építenek. Az építéshez szükséges területről szóló vagyonátruházási szerződést 1912. május 14-én írta alá Hudra Kis János és Erdős András, s ezzel a terület, amelyen a kereszt és harang állt, az egyház tulajdonába került.

1925-ben közadakozásból kezdtek építeni a kis kápolnát, ami 1927-re elkészült, és Szűz Mária

Olvasós Boldogasszony
Szobóczy Gyula alkotása

mint Rózsafüzér Királynője tiszteletére szentelték fel. A Jász Hírlapban a következő híradást olvashatjuk az ünnepi eseményről: „A Jászberény határában legtávolabb eső csíkoscutyinai tanyák lakosságának nagy örömnapja volt október 2-án. Sokok fáradtság után felépült a buzgó hívek áldozatkészségéből a kicsiny, de kedves templom, melyet ezen a napon áldott meg dr. Kele István apát-plébános. A rossz idő, nagy sár nem tartotta vissza a vallásos híveket, mindnyájan eljöttek, hogy részt vegyenek a szép szertartáson és a kis templomban először bemutattott szentmisén.”

A kápolna fala vályogból, alapja terméskőből és téglából készült, a tetőt cserép fedte. Belső tere 11.5 méter hosszú, 5.5 méter széles, belmagassága 3 méter volt. Berendezését tíz pad, a harmónium, az oltár, oltárkép, több kis szobor és 14 kis stációs kép alkotta. A stációs képeket a csíkosi hívek készítették, melyek ma a jászboldogházi egyháztörténeti kiállítás előterében, kettő közülük a kiállításban látható. A toronnyal díszített kápolna első gondnoka Oláh János volt, aki saját pénzen készítette el az oltárképet. Szobóczy Gyula megkapóan szép alkotása az Olvasós Boldogasszonyt ábrázolja. Jelenleg a boldogházi plébánián található.

A csíkosi híveknek minden hónap első vasárnapján tartottak szentmisét a jászberényi ferences atyák. A templom búcsúját október első vasárnapján tartották búcsúi körmenettel. Délután vidám vásár, árusok, sergő és más játékok várták a környék lakóit, este pedig bált rendeztek.

A kis kápolna fél évszázadon át nagyon fontos vallási központja volt a helyi lakosoknak, több alkalommal keresztelő és esküvő színhelye is volt. Amikor Boldogházán 1946-tól önálló plébánia létesült, a helyi plébánosok jártak ki misézni.

A téveszervezés, és az 1963-as árvíz után elnéptelenedett a csíkosi határ. A kápolna állapot fokozatosan romlott, és 1977-ben lebontották. A kápolna oltára a boldogházi templomba került mellékoltárnak, a kis harang pedig a templomto-

Rózsafűzér búcsú a kápolnában

ronyba. A padokat az ecsegi falvi templomnak ajándékozták.

Akkor bizonyára senki sem gondolta, hogy a kápolna avatása után 87 évvel, egy hasonlóan borongós őszi napon ismét ünnepségre gyűlnek össze a csíkosi határban. A BOLDOGBT szép kezdeményezése nyomán 2014-ben elkészült a tanyavilág ötödik iskolájának emlékhelye a Csíkban. A helyiek összefogásának szép példaként ez alkalomra közadakozásból újjáépült a csíkosi kereszt is.

A keresztet *Túróczy József* zagyaré-kasi kőfaragó, az iskolai emlékkövet pedig *Darók Sándor* helybéli kőfaragó készítette. A szervezési munkában igen sokat tevékenykedett *Szaszkó Sándor*. Az emlékhely kialakításával kapcsolatos szervező munka összehangolását *Veliczky Józsefné* végezte.

Az emlékhely felszentelésére az egykori csíkosi búcsú időpontjában, október első vasárnapján került sor, melyre az elszármazottak közül is nagyon sokan hazatértek. A

Nagy Kálmánné bátyjával a kápolnánál 1965-ben

templom zsúfolásig megtelt a szentmisére érkezőkkel. Azt követően a szemerkélő eső és a vendégmarasztaló sár ellenére is mindannyian kilátogattak az emlékhelyhez. Most is jellemző volt, amit a hírlapíró 1927-ben a kápolna felszentelésekor írt: „A rossz idő, nagy sár

nem tartotta vissza a vallásos híveket, mindnyájan eljöttek, hogy részt vegyenek a szép szertartáson.” Megható látványt nyújtott a ma már pusztává vált területen méltóságteljesen emelkedő új kereszt, mellette pedig az iskola helyét jelölő, az egykori tanítók nevét feltüntető emlékkő. Azóta minden évben megrendezik a csíkosi búcsút, amit hangulatos ebéd követ - nem is lehet más, mint a Boldogházán elmaradhatatlan birkapörkölt.

Az emlékhely méltó módon őrzi a kápolna, iskola és általuk az egykor itt élt lakosok emlékét. Az összefogás, amellyel megvalósult szép példája az elődök tiszteletének és a hagyományörzésnek, igazolva Kölcsey Ferenc szép gondolatát: „Minden kő, régi tettek helyén emelve; minden dal, régi hősről énekelve; minden bokor régi jámbor felett plántálva; minden történetvizsgálat, régi századoknak szentelve megannyi lépcső a jelenkorban magasabbra emelkedhetni.”

A 2014-ben készült iskolai emlékhely az új kereszttel

Papp Izabella

Házasságkötés:

Seres Dalma - Sas Bence
2021. 11. 20.

Bozsó Nikolett - Fülöp Edvárd
2021. 12. 10.

Búcsúzunk

Bató Lajos	1949-2021
Oláh Béla	1940-2021
Luka József	1942-2021
Kis Zoltán	1942-2021
Szűcs Gergelyné sz: Gazsi Rozália	1936-2021
Gazsi János Antal	1940-2021
Fecske Jánosné sz: Rácz Mária	1927-2021

MI ÚJSÁG A FÖLDEKEN – MI ÚJSÁG A KISKERTBEN?

Határszemle

Lassan elcsendesedik a határ, a gazdálkodók kitartó munkával elvégezték az őszi munkákat, jöhet a megérdemelt pihenés. A hétvégeken viszont a vadászpuskák durrogásától még hangos a táj. Estefelé az elejtett – és a jól ismert sárga Robur oldalára felakasztott – nyulak sokasága jelzi, hogy sikeres napon vannak túl a vadászok. Fáradtan, de elégedetten vonulnak be a határból a zsákmánnyal. Ugyancsak elégedett tekintettel látják ezt a gazdák is, mondván, hogy ezek a nyuszik már nem dézsmálják majd a tavasszal a kikelt napraforgót.

A régi parasztemberek úgy tartották, hogy az a jó gazda, aki András napra (november 30.) elvégez a határban. Ezt úgy mondták, hogy a jó gazda Andráskor beköti az ökröt az istállóba. Ez a bölcs mondás ma is igaz - modernebb változatban. Akik kihasználták a novemberi kissé kedvezőbb időjárást, azoknak sikerült idén is időben befejezni a szántóföldi munkákat. A talaj megművelve, a nagy része lezárva várja a téli csapadékot, majd a tavaszt. Jelentős mennyiségű csapadék hiányzik a talajból ahhoz, hogy bizakodva nézhessünk a jövő év elé. A határban járva látható, hogy az őszi káposzta-repce vetésekből csak azok keltek ki időben, amit meg tudtak öntözni. A többi állomány a nagyon késői kelés miatt, kiművelésre került. Az őszi búza nagy része és az őszi árpa is kb. egy hónap késéssel kelt ki a száraz talaj miatt. A növénytermesztéssel foglalkozóknak ténylegesen eljött a pihenés ideje, legalábbis a külső munkákat illetően. Akik viszont állattartással is foglalkoznak a növénytermesztés mellett, télen is van teendőjük. A háziállatok ellátása, gondozása egész évben folyamatos munkát igényel. Az ő téli pihenőjük így csak részleges.

Ilyenkor, a karácsony előtti időszakban van a disznóvágások ideje is, ami ma már egyre kevesebb háznál szokás. Sokkal inkább népszerűek a közösségi disznóvágások és hurka-kolbász készítő versenyek. Pedig a reggeli kisüstivel és a forralt borral fűszerezett családi disznóvágást és a hozzá tartozó hajnalig tartó disznótort nem pótolja semmilyen közösségi program (aki nem hiszi, próbálja ki). A disznótortban asztalra került a frissen sült hurka, kolbász, a kemencében megfőtt a töltött káposzta, kisült a hájas tészta házi szilva- vagy baracklekvárral. Persze a jó bor sem hiányozhatott, sőt előkerült a citera vagy a hegedű is, ami a nótákat is előcsalta.

A kiskertekben is a tél hangulata látszik. Eltűntek a szabadból a leanderek, muskátlik, de a színes krizantém-bokrok nagyon sokáig kitartóan díszítették a virágoskerteket. Ezek a növények a néhány fokos hideget még átvészelik. Az idei ősszel sokáig elhúzódó munkát

adott a falevelek összegyűjtése, mert nem jött komolyabb reggeli fagy, így csak nagyon lassan szabadultak meg a fák a levelektől.

Aktuális késő őszi teendő a rózsatövek földdel való feltöltése, védve őket a komolyabb fagytól. A tél csallhatatlan jele, hogy megjelentek a ház körül a cinegék. A nyáron is itt voltak ugyan, csak a levél nélküli fákon sokkal könnyebben felfedezhetők. Megkezdhet-

jük az etetésüket is, de arra ügyeljünk, ha elkezdjük, folyamatos legyen a gondoskodásunk. A ház körüli állatainknak, kutyáknak, macskáknak is biztosítani kell megfelelő bújóhelyet a hideg ellen, és ügyeljünk rá, hogy mindig legyen ivóvizük és enivalójuk.

Ezen gondolatokkal és Petőfi Sándor szép versével kívánok minden olvasónak jó egészséget, békés, boldog ünnepeket és jó pihenést.

Petőfi Sándor: A puszta télen (részlet)

*Hej, mostan puszta ám igazán a puszta!
Mert az az ősz olyan gondatlan rossz gazda;
Amit a kikelet
És a nyár gyűjtöget,
Ez nagy könnyelműen mind elfecséreli,
A sok kincsnek a tél csak hűlt helyét leli.*

*Nincs ott kinn a juhnyáj méla kolompjával,
Sem a pásztorlegény kesergő sípjával,
S a dalos madarak
Mind elnémultanak,
Nem szól a harsogó haris a fű közül,
Még csak egy kicsiny kis prücsök sem hegedül.*

*Mint befagyott tenger, olyan a sík határ,
Alant röpül a nap, mint a fáradt madár,
Vagy hogy rövidlátó
Már öregkorától,
S le kell hajolnia, hogy valamit lásson...
Így sem igen sokat lát a pusztaságon.*

Szűcs Gergely

Vadásztársaság 2021. évi működéséről

Tisztelt Jászboldogházi Lakosok, Kedves Barátaim!

Engedjék meg, hogy rövid beszámolót adjak a Boldogházi Vadásztársaság 2021. évi működéséről.

Társaságunk vezetősége és dolgozói állománya részben megújult, jelenlegi vezetőség: Dr. Ágotai Ede elnök, Vadkert Tivadar gazdaság vezető, elnökhelyettes, Urbán Péter vadászmester. Hivatásos vadászaink: Szűcs Imre és Kövér Gyula.

A szezon elején (2021. március 1-én kezdődött a vadászati szezon) a 2020 évhez hasonlóan megszerveztük a napraforgó őrzést a vadak által okozott kár mérséklésére. Idén rekord óraszámot töltött tagságunk a területen az őrzéssel.

A tavaszi őzbak vadászat a 2020 évvel ellentétben (pont ekkorra esett a Covid első hulláma, így a külföldi bér vadászok elmaradtak) terveinknek megfelelően alakult. Sajnos nagy agancstömegű bakok nem kerültek terítékre, mérsékelt árbevétel sikerült elérnünk.

Kora ősztől a napraforgó betakarításig ismét a határban töltötte idejét tagságunk. Több mint 400 balkáni gerlét és örvös galambot ejtettünk el a termés védelme érdekében.

A mezei nyúl állományunk az előző évekhez képest rendkívül megsaporodott, így a kilövési tervet megnöveltük, hogy a létszámukat a törzs állomány szintjére visszaszorítsuk.

Fácán kevesebb van, mint tavaly. Oka valószínűleg a fészkelési időszak mostoha időjárása és a nagy ragadozó létszám. Természetesen azért minden vadászon kerül puszkavégre jó pár darab.

Az idei évben a Covid vírus miatt a rendezvényeink (majális, vadászbál) elmaradtak. Részt vettünk viszont a Jászföld Hagyományörző Egyesület bartali rendezvényén, ahol főzősátorral és egy tájékoztató-ismertető sátorral települtünk ki. A vadászatot, vadgazdálkodást ismertető sátrunk nagy látogatottsággal bírt, rendkívül népszerű volt. Jövőre is tervezzük ugyanezt.

Társaságunk pályázati úton egy Ford terepjárót nyert. Köszönetünk Pócs János képviselő úrnak az ebben nyújtott segítségéért!

Sok új magaslest helyeztünk ki. Sajnos a boldogházi lakosok közt népszerű reptéri magaslest állapota miatt meg kellett szüntetnünk. Ígérem, hogy ha a vadászati szempontból fontos helyekre elhelyeztük a leseinket, az említett helyre is készítünk egy újat!

Késő tavasztól folyamatos ragadozó gyérítést végzünk. Régen ejtettünk zsákmányul ennyi rókat, borzot. Itt szeretném felhívni az ebtartók figyelmét, hogy a kutyasétáltatás szabályait legyenek szívesek betartani (vadászterületen csak pórázal sétáltatható az eb!) egyrészt a fészkelő és az állatkölykök védelme, másrészt saját négy lábúik védelme céljából. A területen ugyanis szabályosan kihelyezett csapdák vannak!

Sajnos a rókák megjelentek a lakott területen, ahol több-kevesebb kárt is okoztak a boldogháziak baromfiállományában. A lakatlan házak, üres porták, gazos árkok, széna- és szalmakazlak jó búvóhelyet biztosítanak számukra, az összeszedetlen gyümölcs, a rágcsálók és sajnos, a baromfik pedig táplálékot. Egy -az interneten keringő- amatőr videón jól látszik, hogy egy róka minden félelem nélkül szórakozik egy, a kerítés másik oldalán megvadt kutyával. (A helyzet ironiája, hogy a felvétel a vadászklub udvara mögötti portán készült...) Vadásztársaságunk a helyzet megoldásában aktív segítséget nyújt az Önkormányzatnak. 2 db élve

fogó ládacsapdát tudunk kihelyezni a kárt szenvedett ingatlanokhoz. Sajnos csak macskát, sünt, patkányt fogtunk eddig, remélem előbb utóbb a vörösbundás is belekerül! Októberi társas vadászatainkat a település környéki kukoricákban és a tanyahelyeken kezdtük, ahová a ravaszdik ilyenkor betelepülnek. Folyamatosan csapdázunk is. Sajnos a lakosság egy része eleve ellenséges a vadászokkal, volt, hogy rendőrt hívtak ránk vadászon, egy alkalommal pedig egy kutyasétáltató hölgy testszorító csapdát szedett ki a kotorék-ból és dugott el egy szemétkupac alá...

A baromfitartóktól azt kérjük, hogy kerítéseiket javítsák ki, az ólakat pedig tegyék teljesen zárhatóvá! Mivel a vadásztársaság lakott területen belül nem folytathat vadászati tevékenységet, sajnos védekezési lehetőségeink az élve fogó csapdák kihelyezésére korlátozódnak.

Néhány szó terveinkről:

A legfontosabb új irányelvek alapján átalakítani és költségkímélő módon gazdaságosabbá tenni működésünket. Átalakítjuk a téli etetés szerkezetét, új vad selejtezési irányelveket dolgozunk ki a vadállomány minőségi javítása céljából. Így kevesebb létszám mellett sem csökkenne bevételünk.

További leseket helyezünk ki, vadetetőket létesítünk. Régi dédelgetett álmunkat is megvalósítjuk, nevezetesen a település lakosaival és a gazdákkal együtt fasorokat szeretnénk telepíteni! A Tápiói kékvércse telep és a csíkosi kőút lenne az első ütem. Emlékszünk a 2020 tavaszi, ill. az idén őszi szárazságra, mikor is a szabadon száguldó szelek tovább szárították a talajt és több centiméter termőréteget hordtak el porviharok útján? Ezt hivatottak a fasorok megakadályozni!

Mivel Kövér Gyula hivatásos vadászunk jövőre nyugdíjba megy, helyére fiatal, új hivatásos vadászt keresünk majd.

Minden erőnkkel azon dolgozunk, hogy a természetes környezetünket megóvjuk, jó viszonyt alakítsunk ki a gazdákkal, ebtartókkal, az Önkormányzattal. Kérem legyenek Önök is partnerek ebben!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Dr. Ágotai Ede
elnök

KÖNYVAJÁNLÓ

Régóta hagyomány, hogy év végéhez közeledve dr. Pethő László szerkesztésében megjelenik a Jászsági Évkönyv, amely változatos, sokszínű tartalmával 29 éve kínál érdekes olvasnivalókat az érdeklődőknek.

Ebben az évben Jászteleken volt a kötet bemutatója, melynek állandó rovataiban, a művészet, oktatás, történelem, civil szervezetek és az örökségünk témakörökben 29 szerző írását olvashatjuk. Van közöttük iskolaigazgató, akadémikus, nyugalmazott hajós Spanyolországból, drámapedagógus, egyetemi hallgató Cambridge-ből, ferences atya, sportoló, horgászegyesület elnöke és mások - különböző területekről. Írásaik színes képet adnak a Jászság történetének eddig ismeretlen részleteiről, helyi kiemelkedő személyiségekről, régészeti emlékekről, de a hétköznapiak mai hőseiről, jeles alakjairól is.

Az évkönyvben ez alkalommal két boldogházi vonatkozású írás jelent meg.

Zrupkó Ferencné az idén 30 éves A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítványt mutatta be szemléletesen. Az egyesület színvonalas tevékenysége három évtizede eredményesen segíti az iskolát és tanulóit, melynek változatos módjai példaként szolgálhatnak más települések iskolái számára is.

Papp Izabella Bajor Imre boldogházi származású ceglédi képzőművésszel készített interjút, bemutatva a sokszínű alkotói pályája főbb állomásait és a szülőföldhöz való ragaszkodás szép példáit. Ennek legutóbbi látványos eredménye a jakabi Szent Vendel szobor felújításának szervezése.

A kalendáriumok tartalmi sokszínűségére emlékeztető kötet szép és hasznos ajándék lehet karácsonyra is. Megvásárolható a jászberényi Lira Könyvesboltban.

P

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”*

Pesti Hunor
2021. november 11.
Mizsei Tímea
Pesti Róbert
Szellő utca 21.

Eszes Dominika
2021. november 30.
Földes Noémi
Eszes Csaba
Liszt Ferenc utca 3/A

Gömöri Gréta
2021. november 26.
Birgés Katalin
Gömöri Ádám
Rózsa utca 43.

Takács László
2021. november 30.
Sós Boglárka
Takács László
Kossuth L. utca 35.

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnek és családjuknak!

Rólunk írták...

Új Néplap melléklete – Jászsági Extra
2021. november 19.
3 KÉRDÉS - 3 VÁLASZ

Szűcs Lajos Jászboldogháza polgármestere Hetvenöt éve vált önállóvá Jászboldogháza. Hogyan ünnepeltek?

Egész évünk a jubileumi évforduló jegyében telt. A járványhelyzet miatt azonban az év első felében bizonytalan volt, hogy tudunk-e együtt ünnepelni. Később, a járványügyi korlátozások enyhítése után, az érvényben lévő szabályok betartásával júliusban szerveztük meg a Civil Napot, amelyre az elszármazottak közül is sokan hazalátogattak. A község önállóvá válásának évfordulójára jelent meg a Boldogháziak Baráti Társasága: Nem múlhat el nyomtalanul című kiadványa. Ez egy hiánypótló emlékkönyv, amely a település történetét, családjait mutatja be.

Nemrégiben több fontos projektet átadtak, melyek a lakosok életminőségét javítják. Milyen fejlesztésekkel gyarapodott a falu?

Egy rendhagyó őszi köszöntő rendezvény keretében a civil szervezetekkel együtt ünnepeltük az idősök világ-napját, az idén huszonöt éves helyi polgárőrséget, valamint bemutattuk az elmúlt három évben megvalósított fejlesztéseket is. A járványügyi korlátozások miatt ezeket korábban nem tudtuk átadni. Kilenc beruházással gazdagodott a falu összesen mintegy százhatvenhatmillió forint értékben. A projekteket pályázati támogatásokból valósítottuk meg.

Célunk, hogy biztonságos életfeltételeket, jobb körülményeket teremtsünk az itt élőknek. A kisgyermekes

családok igényeit figyelembe véve új mini bölcsődét alakítottunk ki. Fejlesztettük a piacot, a közétkeztetést, a védőnői szolgálatot és a kemping szálláshelyeit. Ezenkívül korszerűsítettük a közösségi házat, bel- és külterületi utak újultak meg, valamint munkagépeket vásároltunk. Új eszközökkel bővült a háziorvosi és védőnői ellátás.

Jelenleg milyen beruházások zajlanak a településen?

Hamarosan befejeződik a község belvízelvezető rendszerének rekonstrukciója. Ez a legnagyobb projekt, amelyhez kétszázmillió forint pályázati támogatást nyert az önkormányzat. Reményeink szerint már a téli időszakban hatékonyabban szolgálja a települést. Folyamatban van a Jászság élővilágát bemutató modern látogatóközpont kivitelezésének előkészítése. Belterületi utak aszfaltozására huszonötmillió forint pályázati forrást kapott a falu. A beruházást várhatóan jövő év májusában adjuk át, és ezzel elmondhatjuk, hogy százszázalékos lesz a belterületi utak aszfaltozása a településen.

Új Néplap, 2021. december 2.

Mézeskalács-készítő szakkört indítanak

Kiscsoportos mézeskalács-készítő szakkör indul decemberben a Nemzeti Művelődési Intézet és az önkormányzat támogatásával. A program célja a magyar kulturális hagyományok megőrzése, az értékek feltárása és átörökítése, közösségek létrejöttének segítése. A foglalkozások díjmentesek, az alapanyagokat a szervezők biztosítják.

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

Központi orvosi ügyelet:
06-70 / 3703-104

Mentők: 104

Tűzoltó Egyesület ügyelet:
06-30 / 234-59 01

Körszeti megbízott:
Kerekes Dániel
06-30 / 696-63 50

Jászberényi Rendőrkapitányság ügyelete:
06-57 / 504-280

Polgárőrség ügyeleti telefonszám:
06-70 / 319-1081

Közvilágítás hibabejelentő:
06-1/457-0575

Központi segélyhívó:
(Rendőrség, Katasztrófavédelem, Mentők) 112

Háziorvos

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet
Rendelési időben hívható
telefonszám: 57 / 460-021
Ügyelet 8-16 óra között:
06-20 / 824-9182

Gyógyszertár

57/ 460-032, 06-20 / 973-64 18
(nyitvatartási időn túl is)

Fogorvos
dr. Eckbauer Anita
06-30/607-2762

Védőnő

Almási Edit
06-70 / 492-0597

Állatorvos
dr. Petróczki Ildikó
06-30/ 501-4997

Községi könyvtár
06-30 / 483-6795

Jászboldogháza Család- és Gyermekjóléti Szolgálat
06-30 / 576-8780

Temető gondnok:
06-70 / 492-05 96 vagy
06-70/ 492-0594

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Az év egyik legszebb hónapja a december, hiszen akkor ünnepeljük a karácsonyt. Mindenki szeretne valami különlegeset készíteni a család számára. Valaki a család jól bevált kedvenceit készíti el, de biztosan van olyan is, aki kipróbálna valami újat. Ehhez szeretnék most egy süti receptet ajánlani.

Beigli szelet

Hozzávalók a tésztához

75 dkg liszt
30 dkg vaj
2,50 dkg élesztő
1 csipet só
2,50 dl tej
1 db tojás
1 db tojássárgája
10 dkg cukor

A mákos töltelékhez

30 dkg mák
15 dkg cukor
2 dl víz
fél citrom leve
fél citrom reszelt héja
1 cs. vaníliás cukor
1 tk vaj
1 ek sárgabarack lekvár

A diós töltelékhez

30 dkg darált dió
15 dkg cukor
2 dl tej
1 cs. vaníliás cukor
2 ek sárgabarack lekvár
1 tk vaj

Elkészítése

Az élesztőt 1 dl langyos tejben, 1 tk cukorral és egy csipet liszttel felfuttatjuk. A lisztet egy tálba tesszük, a vajjal elmorzsoljuk, a tejhez hozzáadjuk a cukrot, tojást és a sót, villával felforjadjuk, a lisztet öntjük, majd hozzáadjuk az élesztős tejet és összegyúrjuk, ha szük-

séges egy kevés tejjel vagy liszttel javítjuk az állagát. 6 db cipót formálunk belőle (érdemes lemérni, hogy egyforma legyen). Fóliával letakarjuk, és 3-4 óráig hideg helyen tartjuk.

Töltelék:

A vizet, illetve a tejet felforraljuk, feloldjuk benne a cukrot. A sziruppal leforrázzuk a mákot, a tejjel a diót, 1-2 percig kis lángon kavarjuk, ha langyosra hűlt, hozzáadjuk a mákhhoz a citrom levét, a reszelt héját, a vajat és a vaníliát.

Ugyanígy járunk el a dióval is. Hagyjuk kihűlni szobahőmérsékletűre. A lekvárt csak felhasználás előtt tesszük bele és annyit, amennyi szükséges, hogy jó kenhető állagot kapjunk, ugyanis húléssal keményedik a töltelék.

Ha letelt a pihenési idő, 3 cipót beviszünk a hidegről, és 3 mm vastagra kinyújtjuk, az első beletesszük egy szilikonos papírral bélelt tepsibe, rákenjük a máktöltelék felét, majd rátesszük a második lapot, a maradék töltelékkel, és ráhelyezzük a harmadik lapot.

Megkenjük tojássárgájával, és langyon helyen kb 30-35 percig kelesztjük. Ugyanígy járunk el a másik 3 cipóval és a diós töltelékkel, csak ezt úgy időzítjük, hogy akkorra keljen meg, amikor a másik megsült. Mielőtt a sütőbe tennék, villával szurkáljuk meg úgy, hogy teljesen szűrjük át a tésztát. Előmelegített sütőben 180 fokon 25-30 perc alatt megsütjük. Persze ez sütő függő is.

Remélem, sikerült kedvet csinálni a recept elkészítéséhez.

Kívánok az újság olvasóinak áldott, békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag, boldog 2022 évet!

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Álláslehetőség

Jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltség Hivatásos Tűzoltó-parancsnokságára beosztott tűzoltónak jelentkezőket keres. Részletek megtekinthetők a megyei igazgatóság honlapján a

<https://jasz.katasztrofavedelem.hu/24777/karrier>

Boldogházi

HÍREK

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri
Hivatal Jászboldogháza

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat

2022. február 21-ig kérjük
eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: boldoghazihirek@gmail.com

Kék fények Jászboldogházán

"A Gyermekjogok Világnapján az UNICEF Magyarország felhívására naplemente után kékbe borult számos ikonikus épület a fővárosban és más településeken is. Jászboldogháza másodszor csatlakozott a kezdeményezéshez. November 20-án a gyermekjogokat ünnepeljük az egész világon. 1989. november 20-án lépett életbe a Gyermekjogi Egyezmény, amelyet Magyarország az első között ratifikált. Az egyezmény biztosítja azokat az alapjogokat, amelyek minden gyermeket megilletnek szerte a földkerekségen. Az UNICEF Magyarország több éve különleges kampányokat szervez ezen a napon az egyezmény aláírására emlékezve. A kampányok célja, hogy felhívjuk a fi-

gyelmet az alapjogokra, és jobban figyeljünk a gyerekek véleményére.

Miért kék?

Az UNICEF színe a kék, így a gyermekjogokra emlékeztetve az elmúlt három évben a fél világ kék díszkilágítást kapott a sydney-i Operaháztól, az isztambuli Boszporusz-hídon át a New Yorki Empire State Buildingig. Jászboldogházán idén a Mesevár Óvoda és Bölcsőde és a Mátyás Király Általános Iskola épülete mellett, még az iskola előtti parkban található Szent Vendel Szobor kapott kék díszkilágítást."

Képek a 75 éves község történetéből

A rendszerváltozás után a civil szervezetek létrejöttével, működésével színesebbé, gazdagabbá vált községünk közösségi élete. A következő fotókat az utóbbi évtizedek rendezvényeiből válogattuk.

Jász Világtalálkozó - 2006.

Aratóverseny Boldogházán

Civil nap

Elszármazotti találkozó

Képek a 75 éves község történetéből

Új kenyér ünnepe a Tájharban

Fotó: Babinyecz J.

Az új kenyér ünnepe

Csíkosi búcsú

Tápiói búcsú

Fotó: Babinyecz J.

Sóshidaiak találkozója

Fotó: Babinyecz J.

Szent Vendel Társulat

Hagyományok hétvége

Iskolai emlékhelyavatás
Sóshida

Sportbál

Fotó: Babinyecz J.

Karácsonyvároó ünnepség